திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

வரகவி நாயகம்

காஸிம் புலவர்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

திருப்புகழ்

வரகவி நாயகம்

காஸிம் புலவர்

திருப்புகழ்

வரகவி நாயகம்

காஸிம் புலவர்

மறுபதிப்பு 1970

உரிமை பெற்றது

அச்சிட்டோர் :

பாரி அச்சகம், சென்னை-1

காயல்பட்டினம் தைக்காப் புலவர்

ம. கு. செய்யது இப்ராஹீம் சாஹிப் அவர்களின்

சிறப்புப் பாயிரம்.

——.0:——

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

திருவொளி மகத்தா லருவுரு வாதி
யிருவகைத் திணையோ டியாவையும் படைத்து

முத்தொழில் புரியும் முதற்பொரு ளாகி
பத்தர்க ளுளத்திற் பதிந்தும் பதியாக்

கருத்தனைய் திவ்ய கருணை கரனை
யொருத்தனைக் காக்கு மொருபெரும் பொருளா

யாதியு நடுவு மந்தமு மிலாத
வேதமெய்ப் பொருளாய் விளங்கிய சோதி

தன்னருள் சுரந்து சமயசற் குருவா
யின்னிலம் விடுத்த விகபரக் களஞ்சியம்

நற்குண மினிமை நாணிலந் தாங்கும்
சற்குண சகாயச் சலதரக் குடைய

ரிம்மை மயக்கா லிடையுந் தங்க
ளும்மத் தவரை யுவந்தீ டேற்றுங்

கருணையங் கடலாய் காத்திம் நபியா
யிருநிலங் காக்கு மிறசூல் வேத

வறிவு மமலு மகலா தைந்து
பொறிமல மழித்த புனிதர் மேவுந்

திருப்பதி காஹிர் திலதமென்ன
வுருப்பெற் றறிவி னொழுக்கத் தமர்ந்து

தாசீன் நபியின் றரிசன மகலா
காதி மெனும்பேர் கதிக்கும் வள்ள

லொப்பற்ற வேத வுண்மைப் பொருளைத்
தப்பறத் தெளிந்து தனிநிலை பூண்டு

மறைகாட் டறிவு மாதவ நெறியுந்
துறைகாட்டு வண்ணம் துலங்கப் பெற்று

தவப்பே ரூரும் தாஹா நபியி
னுவப்பே பொருளென வுளத்திற் கொண்டு

அகர முதலவ னருமைத் தூதர்
பகரு மென்ற பதமே முதலாய்க்

கனியுந் தேனுங் கடுப்பத் திரட்டி
யினியநன் மொழியு மிலக்கண மலிவு

முதுமை நடையு மோக்ஷ வழியு
மிதுபா லுளதென் றெவரு மிசைப்பத்

திருப்புக ழென்ற தெளிந்த மதுரக்
குருப்புக ழொன்றைக் கோத்தன ரதனைப்

பற்பல விடுத்தம் பதிப்பித் துளதிற்
சொற்பொருள் பலவும் சோர்வுற் றிருப்பக்

கண்ணுற் றதனைக் களையற் கான
வெண்ணப் பெருக்கா லியன்ற வரையும்

முந்தப் பதித்த முறையே திருத்திச்
சந்தக் குழிப்புந் தனித்தனி யமைத்து

எடுத்தவ ரெவரு மெளிதிற் றெரிந்து
படித்தக மகிழப் பதிப்பித் தருளென

காசிம் புலவர் கான்முறை யாக
மாசீர் பெருக வந்த மகிப

னருந்துணை நேச மகலா தமரும்
பெருந்தன முடையப் பிரீதி யுடையோன்

வேதப் பரீட்சை வித்தக னவர்க்கு
நீதப்ர சங்க நிபுண னிராசத

மகமலி முகம்ம தப்துர் றகுமான்
மிகமன முவந்த விருப்பத் தொழுகு

மத்தனை தகமை யறிவில னெனினும்
முத்திரை தரித்த முஹம்மத ருளூ

நற்றவ முஹ்யித்தீன் நாகூர் நாயகம்
கற்றறி மாந்தர் கருணையும் வேண்டி

நயம்புக ழின்னிசை நாகையந் தாதி
பயந்தரு வண்ணம் பதிப்பித் தருளினன்

தழனுறுங் கிடங்கைத் தண்பெறச் செய்த
வெழில்நபி நாம மிலங்கு மித்தலை

மூதறி வாளர் முதிர்புகழ் தன்னை
யோதுவர் கேட்ப ருளமுறும் படியே

யருவுரு வன்றி யாமு மிறையோன்
கிருபையை வேண்டி கெஞ்சு மடியனே.

முற்றிற்று.

நூன்முகம்

கே. பி. எஸ். ஹமீது, பீ.எஸ்ஸி. பீ.எல்., எம். லிட்.,

அரபியும் பாரசீகமும் உருதுவும் ஹிந்துஸ்தானியும் ஹிந்தியுமாகச் சேர்ந்த ஏதோ "துருக்கு" பேசும் இனத்தவராகவே தமிழ் முஸ்லிம்கள் தமிழகத்துப் பிறரால் கருதப் படுகின்றனர். இந்த அபத்தக் கருத்துக் காரணமாக, தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழுக்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்ற தவறான எண்ணம் இற்றைக்கும் பலரிடையே நிலவுகிறது.

பௌத்தமும் சமணமும் வைணவமும் கிருத்தவமும் வளர்த்த அளவுக்கு, அளவிலும் நிறையிலும் வகையிலும் தொகையிலும் தரத்திலும் தமிழை தமிழகத்து முஸ்லிம்கள் வளர்த்துத் தம் தாய்மொழிக்கு வளமும் புதுமையும் பொலிவும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். திருமறை எனும் திருகுர்ஆனின் நெறிமுறைகளையும் திருநபிகளாரின் வழிமுறைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இஸ்லாமிய மதாச்சாரத்தையும் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தையும் வரன்முறை பிறழாது கண்டிப்பாகக் கடைபிடிப்பவர்கள் தமிழகத்து முஸ்லிம்கள் எனினும் அவர்கள் தம் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி மீதுள்ள பற்றில் பிற தமிழகத்தோரினின்றும் சற்றும் குறைவு படாதவர்கள். ஆகவே முத்தமிழுக்கும் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய மரபுகளையும் பாரம்பரியத்தையும் வரலாற்றினையும் முற்றமுற்றக் கடைப்பிடித்து அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் புலவர்கள் நான்கு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான செய்யுட்களை யாத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒன்றே இதற்குச் சான்று.

'முன் ஏர் சென்ற வழியே பின் ஏர்' என்பர். முன் ஏர் தேய்ந்தும் ஓய்ந்தும் நின்றும் அகன்றும் விட்ட காலத்தில் தமிழ் ஏர் ஓட்டி அறுவடைச் செழிப்புக் காணும் பொறுப்பும் பாக்கியமும் தமிழ்மொழி வரலாற்றில் முஸ்லிம்கள் மீது வந்து சார்ந்துநின்ற உண்மையை யாரும் மறைத்து விட முடியாது. அதை விளங்கிக்கொள்ள தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய விற்பன்னர்கள்

குவித்து வைத்து விட்டிருக்கும் பொன்றா இலக்கியக் குவைகளுக்குத் தமிழ் வளர்க்கப் பாடுபடும் தமிழகம் என்றாவது ஒருநாள் வந்தாகவே வேண்டும்.

தமிழ் இசைக்கும் தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்க முடியும் என்று ஐயுறும் தமிழகத்தவரின் எண்ணிக்கைக்குக் கணக்கில்லை. தமிழர்களாகப் பிறந்து இஸ்லாத்தில் உறுதிபெற்று நிலைப்பவர்கள் என்ற காரணத்தினால் தமிழ் இசை பாரம்பரியத்தை முற்ற முற்ற வெறுத்து ஒதுக்கியோராக தமிழ் முஸ்லிம்கள் என்றுமே வாழ்ந்ததில்லை. இகலோக சுகபோகங்களுக்காக இறைவனையும் சன்மார்க்கத்தையும் விட்டுவிடச் செய்யும் தன்மை மிக்க இசை ஒன்றை மட்டுமே முஸ்லிம்கள் வெறுத்தனரே யன்றி இறைவனின் திருவருளுக்கு இதயச் சிலையைக் கறையற உருக்கும் இசையினை தமிழ் முஸ்லிம்கள் மறுத்ததில்லை. நேர் மாறாக பக்திப் பரவச நிலைக்கு இழுத்துச் சென்று மனிதனைப் புனிதனாக்கும் நற்றமிழ் இசையை அவர்கள் வளர்த்தனர். அதற்கு வனப்பும் மகிமையும் அளித்தனர்.

இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டின் இசை வளர்ச்சி முதிர்ச்சி யடைந்திருந்தது என்பர். இசை பற்றிய பண்டை நூற்களாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகு, இசை நுணுக்கம், தாளவகையோத்து முதலியன இப்பொழுதில்லை. அங்கிருந்து இடைக்காலத்து தேவாரத்திற்கும் திருவிசைப்பாவுக்கும் திவ்ய பிரபந்தங்களுக்கும் வந்துவிடுகிறோம். பண்டையத் தமிழரின் இசைவடிவங்களும் ரூபங்களும் கோலங்களும் பாணிகளும் இந்தத் தமிழ் பக்தி இலக்கியத்தில் உருவம் பெற்று எதிரொலிக்கின்றன என்று ஆய்வாளர்கள் நம்புகின்றனர். தேவாரத்தின் பண் வகைகளும் அவற்றை அடியொற்றி வந்த திருப்புகழின் தாள, லய, மெட்டு, சந்த வகைகளும் பழந் தமிழரின் இசைப் பாரம்பரிய காதத் துடிப்பின் ரீங்காரத்தை நம் இதயங்களில் எங்கோ தட்டி எழுப்புவதாக உணருகிறோம்.

இன்றைய இசைத் தமிழ் நூற்கள் "மேளகர்த்தா" என்னும் வடநூலைத் தழுவியே அமைந்திருக்கின்றன.

11, 12-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சங்கீத மகரந்தம், சங்கீத சூடாமணி, சங்கீத ரெத்னாகரம் போன்ற கர்நாடக சங்கீத நூற்கள் வட இந்திய சங்கீதம் தென்னிந்திய சங்கீதத்தோடு நுழைந்து உறவாடி இருப்பதைக் காட்டப் போதுமானவை. இந்தக் கலப்புக்குப் பிறகே தனித் தமிழ் இசை இரு வேறாகப் பிரியத் துவங்குகிறது. விஜய நகர ஆட்சி காலந்தொட்டு கீர்த்தனங்கள், உருப்படிகளாக உருவம் பெற ஆரம்பிக்கின்றன. திருப்பதி தள்ளப்பாக்கம் வித்வான்கள் மரபு, கோவிந்த தீக்ஷிதர், ரெங்கனாத நாயக்கர், தஞ்சாவூர் வேங்கடமகி ஆகியோர் மரபு, க்ஷேத்ரக்ஞர் மரபு என்று மூன்றாகப் பிரிகிறது, இந்தக் கர்நாடகக் கீர்த்தனை இசைப் பாரம்பரியம். தள்ளப் பாக்கம் மரபில் கீர்த்தனையில் பல்லவியும் சரணமுமே இருந்தன. பல்லவிக்கும் சரணத்திற்கும் இடையே அனுபல்லவியைப் புகுத்திய பெருமை புரந்தர தாசரைச் சாரும். பின்னர் கீர்த்தனங்களுக்கும் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கும் சாஸ்திரீய அமைப்பைத் தந்தவர் 17-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த வேங்கட மகி என்பவர். இராகங்களை வரிசைப் படுத்தி கருத்தா இராகங்கள் என்றும் ஜன்னிய இராகங்கள் என்றும் அவர் வகைப்படுத்தி மேளகருத்தா இராகங்களை எழுபத்திரண்டாக்கினார்.

ஒரு கீர்த்தனையால் குறிப்பிட்ட ஒரு இதய பாவத்தின் உணர்ச்சி சஞ்சாரத்தை மட்டுமே வெளிக்கொணர முடிகிறது. உணர்ச்சி ஓட்டத்திற்கும் கருத்தோட்டத்திற்கும் கற்பனையோட்டத்திற்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்த பக்தனின் உணர்ச்சிபாவங்கள் அனைத்தையும் கோத்தெடுத்துப் பரிபூர்ணமாக்குவதற்குப் பழந்தமிழ் இசைப் பாரம்பரியத்தின் வழிவரும் விருத்த பாணியினால்தான் இயலும். இக் காரணம் பற்றியே புரந்தரதாசருடைய சமகாலத்தவராகிய அருணகிரி நாதர் விருத்தபாணியில் தாளசுத்தமாகவும் அட்சர சமமாகவும் திருப்புகழுக் கென்றே வாய்த்த சந்தக் குழிப்பு என்ற வாய்ப்பாடு முறையைக் கையாண்டிருக்க வேண்டும். தத்த சந்தம், தந்த சந்தம் இன்னும் தான, தனன, தன்ன, தைய முதலாய சந்தங்களில் தாள சம்பிரதாயங்களையும் ஓசை ஒலி நுணுக்கங்களையும்

அமைத்து யாப்பு இலக்கண விதிகளோடு இணைத்து இலக்கிய மரபு வழி வந்த சுவை நயங்களையும் புகுத்தி திருப்புகழ் பாடியிருக்க வேண்டும். இந்த திருப்புகழ் பாரம்பரியம் தொன்மைத் தமிழ் இசை வழி வந்த இசைப் பாரம்பரியமாகும்.

கீர்த்தனை வடிவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உணர்ச்சி பாவத்தையும் பொருட் செறிவையும் கற்பனை நயத்தையும் தொகுத்துச் சேர்க்கும் இசை—இலக்கிய மரபினை உருவாக்கும் முறையில் உருவம் பெற்றவை இராம நாடக கீர்த்தனை, நந்தன் சரித்திர கீர்த்தனை. திருவிளையாடற் புராணக் கீர்த்தனை, சீறா நாடகக் கீர்த்தனை ஆகியவை. இவை பெருங் காப்பியங்களைக் கீர்த்தனைச் சுருக்கமாகப் பாடி நிற்பவை.

இராம நாடகக் கீர்த்தனையைத் தமிழுக்கு ஈந்த அருணாச்சலக் கவிராயர், தியாகராஜ சுவாமிகளுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கி யிருக்கிறார். நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனையை எழுதிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், தியாகராயரால் மதிக்கப் பெற்றவர். முத்துத் தாண்டவரோ அருணகிரி நாதர் காலத்தை யொட்டி வாழ்ந்தவரெனக் கருதப் படுபவர். இக்காலத்தைத் தொட்டும் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்தவர்கள் தாம் தியாகராஜரும் முத்துசுவாமி தீக்ஷிதரும் சியாமா சாஸ்திரியும் சுவாதித் திருநாளும். 16 17-ம் நூற்றாண்டுகளிலேயே தமிழில் கர்நாடக சங்கீத கீர்த்தனங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்திருக்கின்றன. இதுவே முன் ஏரைத் தொடர்ந்து பின் ஏர் பிடித்து வளம் காணத் துவங்கிய தமிழ்முஸ்லிம் இலக்கிய கருத்தாக்களின் தொடக்க காலமாகும். தமிழில், தமிழிசையில் திருப்புகழ் பாணியிலாயினும் சரி, கருநாடக இராக கீர்த்தனங்களின் பாணியிலாயினும் சரி முழு உற்சாகத்துடனும் தெம்புடனும் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் இசைத் தமிழுக்கு ரெங்கும், மவுசும், உரமும் சேர்க்கத் துவங்கினர். திருப்புகழை யொட்டி இஸ்லாமிய பக்தி நெறிநிற்கும் திருப்புகழும் கீர்த்தனங்களை யொட்டி இஸ்லாமிய பக்திநெறி நிற்கும் கீர்த்தனங்களும் கி. பி 17-ம் நூற்றாண்டிலேயே உருப்பெறத் துவங்கின.

"அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழுக்கு ஈடாக இன்னொரு திருப்புகழ் இயற்றலரிது" என்ற நம்பிக்கையின்மையை முற்றாக மாற்றி அதற்கு ஈடான ஒன்றை தமிழுக்கும் தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கும் தந்தவர் காயல்பட்டினத்து வரகவி நாயகம் காஸிம் புலவர் ஒலியுல்லா அவர்கள். திருவடிக் கவிராயர் அவர்களிடம் பாடங் கேட்டவர். இருபத்தோராவது வயதிலிருந்தே சத்திய சன்மார்க்க தீன்நெறி நின்று பொய், கொலை, கள், களவு, காமம் ஆகிய பஞ்சமா பாதகங்களுக்கஞ்சி நபிகள் கோமானாரின் கருணைக் கடாட்சத்திற்கு பாத்திரமாக விளங்கியவர். பாட்டுடைத் தலைவராக திருநபி அவர்களையே இதர முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போன்று தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவர். அருணகிரிநாதர் முருகன்மீது கொண்ட காதலால் திருப்புகழை தோத்திரம் செய்தார். 'சர்வ லோக இரட்சகனின் அருள் இறைத் தூதரின் மூலமாக அன்றி இல்லை' என்பது முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கை. "யாரிடத்தில் அல்லாஹ்வுடைய நேசமும் அவனுடைய இரசூலுடைய நேசமும் ஏனைய எல்லாவித நேசங்களையும மிகைத்து நிற்கின்றதோ அவனிடத்தில் ஈமானுடைய இன்பம் இருக்கின்றது" என்பது வள்ளல் நபி (ஸல்) அவர்களின் திருமொழி. 'ரப்புல் ஆலமீன்' என்ற தொடரும் "ரஹ்மதுன்லில் ஆலமீன்" என்ற தொடரும் இஸ்லாமிய தத்துவார்த்த ஆன்மீகத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுபவை. ஆலத்தின்—சர்வ லோகத்தின் இரட்சகன் இறைவன். ஆலத்தின்—சர்வலோகத்தின் இரட்சகர்—அருட்கொடை—கருணைநபி (ஸல்) அவர்கள். எத்தகைய பிரார்த்தனையையும் அருள் நபி பெருமானார் பொருட்டால் நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்பதுதான் இஸ்லாமிய பக்தி நெறி முறை. இந்த இஸ்லாமிய இறைநேச வழிபாட்டுமுறையை கைக்கொண்டு காஸிம் புலவர் அவர்கள் பாடுகிறார்கள்.

பாடலின் சந்தக் குழிப்பு : தனன தனனான தன்ன' தனன தனனான தன்ன, தனன தனனான தன்ன-தனனான

இந்த சந்த வாய்பாட்டில் புலவரின் பக்தி பாவ சொற்களைப் பொருத்துவோம்.

தனன—நினது, தனனான—வழியேந, தன்ன—டக்க,
தனன—நினது, தனனான—பெயரேவ, தன்ன—ழுத்த,
தனன—நினது, தனனான—புகழேப, தன்ன—டிக்க.
தனனான்—மறையோதி.

இப்பொழுது இந்த திருப்புகழ் முழுவதையும் படியுங்கள். சந்த வாய்ப்பாட்டை மனத்தில் நிறுத்தி மாறி மாறி பாடலைச் சொல்லி வரும்போது திருநபிகள் கடைக்கண் அருள்வேண்டி இதயம் குழைந்துருகும் இதமான நிலையை நபி பக்தர்கள் தம்மை அறியாமலேயே அனுபவிப்பதாகத் தோன்றவில்லையா? மறையோதி, அதனாலே, ஒழியாத, அருள்வாயே என்று வருபவற்றை 'தொங்கல்' என்பார்கள். பாட்டில் நான்கு அடிகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு அடியையும் இரண்டாகவோ நான்காகவோ மடக்கி ஓசைக்கும் சந்தத்திற்கும் தாள, லய கட்டுப்பாட்டுக்கும் முடுகு போன்ற இசைச் சம்பிரதாயங்களுக்கும் ஏற்றவாறு இதயத்தின் பக்தி பாவத்தை கவிதை வடிவில் வார்ப்பதற்கு அசாதாரண இலக்கியப் பாண்டித்தியமும் இசைநயப் பரிச்சயமும் வேண்டும். இவ்விரண்டிலும் வல்லவர் புலவர்.

இன்னொரு பக்திரச பாவத்திற்கு வருவோம் :

பிள்ளைக் கனியமுதாம். நபிகள் நாயகத்தின் வாரானைப் பருவத்தை உளத்தே வருவித்து

'நந்தவரு நல்குரவ நரிமெய் தின்றுவிடுமு னபியே சரண நன்பினனுமதடியே கதியி னருள்வீரே' என்று இறைஞ்சும் திருப்புகழ்.

தந்த தனன தனனா தனன
தந்த தனன தனனா தனன
தந்க தனன தனனா தனன—தனதான

யிங்கு வருக வரசே வருக
நம்பி வருக மதலாய் வருக
வெங்க ளுயிரி னுயிரே வருக—வுரமுறு

வின்ப மதுர வமுதே வருக
வும்ப ரிருகண் மணியே வருக
வின்ப ரிலகு சுடரே வருக—வுயர்தீனோர்

வஞ்ச நிலவு திலகா வருக
விஞ்சு கருணை முகிலே வருக
வண்கை நபிகள் பெருமான் வருக—வெனவேகூய்

வந்து செவிலி யலிமா வினிய
கொங்கை யமுது தரவாய் பருகி
மன்றல் கமழு மதினா வளரு—மிறசூலே.

பாலமுதருந்த அன்னை அலீமா நபிமணிக் குழந்தையை அழைக்கின்ற அழைப்பின் உருக்கமெல்லாம் அமுதாக வருகிறது. இப்படியே நாலனைத்தும் தமிழ் இலக்கிய மரபு கண்ட கவிதைச் சுவையனைத்தின் பரவங்களும் கவிஞர் பெம்மானின் பக்திப் பரவச ஆன்மலயச் சுதியோடு இழைந்து குழைகின்றது. அந்த இழைவோடும் குழைவோடும் நம் இதயங்களும் இணைந்து புனிதமுறுகின்றன. இத்தகு மகத்துவத்திற்கு காஸிம்புலவர் அவர்களின் திருப்புகழ் உரித்தான காரணத்தினால் தான் அவரது ஆசானாகிய திருவடிக் கவிராயர், திருப்புகழை,

வடிகட்டிச் சங்கத் தமிழ்ப் புலவீர் எழுவான் கடந்த
முடிகட் டழகர் திருப்புகழ் வாரி முகந்து கொண்டு
படிகட் டுலகப் பரப்பையெலாம் சுற்றிப்பார்த்து விண்மேல்
கொடிகட்டித் தாவுநல் காஸிம்புலவர் கொழுங்கவியே !

எனப் பாராட்டுகிறார்.

காஸிம் புலவரது திருப்புகழுக்கு அவரின் கனவில் தோன்றி முதற்பதம் எடுத்துக் கொடுத்தவர்கள் வரிசை நபிகள் நாதர் என்பது வரலாறு. நோயகற்றும் முறையீடாக—கோமான் நபி அவர்களின் இன்னருள் வேண்டி காஸிம் புலவர் உளங்கசிந்து பாடிய இன்னிசையும் அவரது திருப்புகழோடு இங்கே இடம் பெற்றுள்ளது. பக்திப் பிரவாகத்தில் இதயத்தைக் குளிப்பாட்டி எடுக்கும் துதிப் பாடல்களுக்கு என்றமைந்த தேவபாணி முத்தமிழுக்கும் பொது என்பர். தேவபாணியை பெருந்தேவபாணி என்றும் சிறுதேவபாணி என்றும் இருவகைப் படுத்துவர். சிறுதேவபாணியின் பண்பனைத்தும் அமைந்து விளங்குகின்றது புலவர் அவர்களின் இந்த இன்னிசை. ஹிஜ்ரி 1177 துல்கஃதா பிறை 12 வெள்ளிக் கிழமை இரவு தேகவியோகமான புலவர் அவர்களின் சமாதி காயல்

பட்டினம் குத்பா பெரிய பள்ளி வாயிலினருகே அமைந்துள்ளது.

தம் காலத்தவரால் புலவர் நாயகம் எனப் புகழ்ந்தேத்தப்பட்ட ஷெய்கு அப்துல் காதிர் நைனார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்கள், காயல்பட்டினம் தந்த வித்வ சிரோமணி. முடிவுபெறாத சீறாப் புராணத்தை அறுபத்தியொரு படலங்களில் 6787 பாடல்களை மேலும் யாத்து முடிவுறச் செய்த பெம்மான் அவர் பெரும் புலவர். குணங்குடியாரின் பள்ளித் தோழரும் சென்னை இராயபுரத்தில் அவரது சமாதியினருகேயே அடக்கம் பெற்றிருக்கும் பேறும் பெற்றவர். மக்காக் கலம்பகம், கோத்திரமாலை, சொற்க நீதி, குத்பு நாயகம் காரணப் புராணம் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகத் தக்க பற்பல நூற்களின்—பல்லாயிரக் கணக்கான பாடல்களின்—கருத்தா. அப்பெரும் புலவர் அவர்களின் நாகையந்தாதியும் இதில் இணைந்துள்ளது.

தமிழின் எந்தப் பகுதி அழிந்தாலும் அல்லது மறைந்தாலும் அம்மறைவையும் அழிவையும் தமிழ்மொழிக்குற்ற இழப்பாகக் கொள்ளாத தமிழ்நெஞ்சம் இருக்கக்கூடாது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வம் மெல்லச் செத்துக்கொண்டும் செதிலரித்த ஏடாகப் பொடிந்து கொண்டும் இருக்கின்றது அழிவினின்றும்-சாவினின்றும் இவற்றை மீட்கும் பொறுப்பு தமிழினத்தோர் அனைவரையும் சார்ந்ததாகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தைச் சேர்த்துத் திரட்டிப் பாதுகாத்து அவற்றின் பாங்கினையும் பண்பினையும் சிறப்புப் பெருமையினையும் கணிப்பதற்கும் ஆய்வதற்கும் தமிழகம் வகை செய்தாக வேண்டும். ஏனெனில் இவை தமிழகத்தின் பொதுச் சொத்து. இப் பணியில் இன்றும் தமிழர் குறிப்பாக தமிழ் முஸ்லிம்கள் பராமுகமாகவே இருக்கின்றனர். இந்நிலைக்கு விடிவு கண்டாக வேண்டும்.

இம்முறையில் முக்கால் நூற்றாண்டுக்கும் அப்புறம் இப்போதாவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கடலில் நின்றும் மூன்று முத்துக்கள் இந்நூல் வடிவில் வெளிவந்து ஒளிநல்க உதவியோர் அனைவருக்கும் இறையருள் உறுதுணை நிற்குமாக. ஆமீன்.

வையகம் வானமைத்தாளும் வல்ல அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே
வழுத்துகின்ற புகழனைத்தும் உரித்து

தீன்குலத் திருமக்களே!

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்!

அமுதத் தமிழ்மொழி இலக்கியங்களின் வரிசையிலே அழகு படத் திகழ்ந்துவரும் அரிய படைப்பான திருப்புகழ்க் காவியத்துக்கு இணையாக, இன்நகர் காயல்பட்டினத்தில் 17ம் நூற்றாண்டில் (200 ஆண்டுகளுக்கு முன்) வாழ்ந்திருந்த இஸ்லாமிய எழிற் கவியரசு, இனி தமிழ் இலக்கிய முரசு, அஸ்ஸெய்யிதுஸ் ஸாதாத்துல் ஹுஸைனிய்யி காஸிம் புலவர் ஒலிநாயகம் (ரலி) அவர்களால் அண்ணலெம் நபிகள் பெருமான் (ஸல்) அவர்கள் பேரில் அன்புள்ளம் கனிந்து இயற்றப் பெற்ற "திருப்புகழ்" என்ற சந்தக் கவிகளையும் அன்னவர்களால் இயற்றப்பட்ட "இன்னிசை" என்ற நல்லிசைச் சரத்தையும், அன்னாரின் வழித்தோன்றலான கண்ணியமிக்க அஸ்ஸெய்யிது முஹம்மது அப்துர் ரஹ்மான் ஆலிம் புலவர் (மர்ஹூம்) அவர்களால், தென் காயலின் வெண்பாப்புலியென விளங்கிய மதிப்புயர், ம. கு. ஸெய்யிது இபுறாஹிம் புலவர் அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் அச்சிடப்பட்ட முந்திய பதிப்பை ஆதாரமாகக்கொண்டு அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் அக நிறைவு கொள்கிறோம். மேலும் இவைகளுடன்,

இன் நகரில் தமிழ் வித்வசிரோமணியாய்த் திகழ்ந்து சொற்க நீதி முதலிய நற்பண்பின் பாக்களை படைத்தளித்த ஷெய்கப்துல் காதிர் நைனார்லெப்பை ஆலிம்புலவர் நாயகம் அவர்களால் நாகையின் நவமணி ஷாஹுல் ஹமீது மீரான் ஒலி நாயகம் (ரலி) அவர்கள் பேரில் இயற்றப்பட்டுள்ள, "நாகையந்தாதி" என்ற நறுமணக் காவியத்தையும் இணைத்து வெளியிட்டுள்ளோம். இதன் வாயிலாக இன்பத் தமிழுக்கு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் ஆற்றிய பண்புப் பொற்பணிகள் எத்தகையது என்பதை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அறியத் தருவதிலே பெருமிதம் அடைகிறோம். உன்னதமார்ந்த இப் பாக்களை உள்ளத்தில் பக்தி கமழப் பொருளுணர்ந்து யாவரும் பாடிப் பயனடைதல் வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கம்—வஸ்ஸலாம்.

இங்ஙனம்

P. S அப்துல் காதிர்

தைக்காத் தெரு.
காயல்பட்டினம்.

நன்றி!

பிஸ்மில்லாஹி தஆலா ஷஅனுஹு

எனது பெருமதிப்புக்குரிய பாட்டனார் கவிமணி சங்கைமிக்க அஸ்ஸெய்யிதுஸ் ஸாதாதுல் ஹுஸைனிய்யி காஸிம் புலவர் ஒலி நாயகம் (ரலி) அவர்களால் அண்ணல் அஹ்மது முஸ்தபா ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்கள் மீது இதயங்கனிந்து பாடப்பட்ட சீர்மிகு 'திருப்புகழ்' மற்றும் சிந்தையள்ளும் 'இன்னிசை' ஆகியவற்றின் முன்னைய பதிப்பின் பிரதிகள் தீர்ந்துபோன நிலையில், ஆர்வமுடன் கேட்கின்ற அன்பர்களுக்கெல்லாம் கையிருப்பு இல்லையே என்ற கசப்பான பதிலையே சொல்லிக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில். பெருமானார் புகழ்பாடும் திருவார்ந்த திருப்புகழை நாங்கள் அச்சிட்டு வெளியிடுகிறோம் என அகமுவந்து, முக மலர்ந்து கூறி முன்வந்துள்ள இன் நகரின் வைரவணிக மணிகளும், பொதுநலப் பணியாளர்களும். மெய்நிலை கண்ட மேதை மஹான் ஸதகதுல்லா அப்பா ஒலி நாதர் (ரலி) அவர்களின் வழித் தோன்றல்களுமான ஜனாப் அல்ஹாஜ் P. S. முஹம்மது ஸுலைமான் லெப்பை. ஜனாப் அல்ஹாஜ் P. S. அப்துல்காதிர் நெய்னா ஆகியோர்களின் முத்தான முயற்சியினை முழு மனதுடன் பாராட்டி எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத்தெரியப்படுத்துவதுடன் அன்னார்தம் நன்னாட்டங்கள் நிறைவாகி பொன்னுவளமுடனே புவிமிசை வாழ்ந்தோங்க வல்லவனும் அல்லாஹ்வை உள்ளார இறைஞ்சுகிறேன்.

அன்பின்.

கா. பு. மு. யூ. புகாரி மவ்லானா.

என்னுரை

'முஸ்லிம்கள் தமிழுக்குச் செய்ததென்ன?' என்று இன்றள
வும் வினா கிளப்பிக் கொண்டிருப்போருக்கு, 'எல்லாமே செய்
துள்ளனர்' என நெஞ்சுயர்த்தி விடை கூறுமளவில் முஸ்லிம்
தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வகைகள் எத்தனையுளவோ
அத்தனையும் செய்துள்ளனர். அந்தாதி கூறி, உலாவந்து, பரணி
பாடி, கோவை யாத்து, கலம்பகம் கண்டு, தூதுவிடுத்து, பிள்ளைத்
தமிழ் பேசி, சதகம் சமைத்து, மாலை தொடுத்து, திருப்புகழ்
செப்பிய இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பட்டியல் மிக நீண்டது.
தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கே புதியதான நாமா, கிஸ்ஸா, மசாலா
போன்ற துறைகளையும் தமது பங்காக அறிமுகப் படுத்தியுள்ளனர்.

அவ்வகையில், 'உலகனைத்துக்கும் ஓர் அருட்கொடையாய்',
'அழகிய முன் மாதிரியாய்' வந்தவதரித்த அண்ணலெம் பெரு
மானார் ரசூல் (ஸல்) அவர்கள் பேரில், வரகவிநாயகம் காஸிம்
புலவர் அவர்கள் பாடிய திருப்புகழ் என்னும் இவ்வரிய படைப்பை,
காயல்பட்டினம் பெரு வணிகரும் சமுதாய நலம் பேணும் தகை
யாளருமான சகோதரர் அல்ஹாஜ் P. S. அப்துல் காதிர் அவர்
களிடம் பதிப்பித்துத் தருவதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட
போது உவகையால் பூரித்தேன்.

முஸ்லிம் புலவர்கள்தம் ஆக்கங்களில் மிகப் பல காட்சிப்
பொருட்களாய் காணற்கரியனவாய் ஆகிவிட்ட நிலையில் கிடைத்
தற்கரிய இதுபோன்ற இலக்கியங்கள் மறுபதிப்பாவதென்பது
உண்மையிலேயே மகிழ்வுக் குரியதாகும்

நான் ஏற்றுக்கொண்ட இந்தப் பெரும் பணியில் பூரணமாக
வெற்றி பெற்றுள்ளேன் என்று என்னால் கூற முடியாமைக்கு
வருந்துகிறேன். ஏனெனில் எனக்குக் கிடைத்த பழைய பதிப்பு
சீர் பிரிக்காமலும் வரி பிரிக்காமலும் பண்டை முறையில் அச்சி
யற்றப் பட்டிருந்ததே. என் அறிவுக் கெட்டிய வரையில் சீர்
பிரித்து, வரி பிரித்துப் பதிப்பித்துள்ள இது, படிப்போர் அதன்
சிறப்புணர்ந்து, புரிந்து படிக்க உதவுமென நம்புகிறேன்.

இலக்கண வழுக்களை, அச்சுப் பிழைகளை, அமைப்புக் குறை
களைப் பாராட்டாது பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருப்புகழை,

'வாய்மணக்க மனம்மணக்க வாய்த்தவரும் வாழ்வினிக்க
எல்லோரும் பாடிடுவோம் எல்லாமே பெற்றுய்வோம் !'

ஆசிரியர், 'முழக்கம்'
(பாவலர் பதிப்பகம்) சென்னை-1

அன்பன்,
கே. பி. செய்குத் தம்பி

பிஸ்மில்லாஹி

திருப்புகழ்

காப்பு

விருத்தம்

பார்பெறுந் தண்டாச் செல்வப் பயன்றருங் கல்வி யுண்டா
மேர்பெறுஞ் சுவனத் துய்க்கு மின்பவீ டெய்து மற்றுங்
கார்பெறுஞ் செங்கை யெங்கள் கபீபிற சூலுல் லாமேற்
சீர்பெறுந் தமிழாற் சொன்ன திருப்புகழ் கூறு வோர்க்கே.

கலித்துறை

நெருப்புகழ் கும்பிக் கிரையாஞ் சமையிக ணேம நிட்டைக்
கருப்புகழ் கேட்கவும் வேண்டுங் கொல்லோ கனகாம் புயத்தாற்
பொருப்புகள் சாய்க்கு முகம்ம துல்லாதமைப் போற்றி செய்யுந்
திருப்புகழ் கேட்டபின் றீனோர்க டங்க டிருச்செவியே.

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான

பகரு முருவிலி யருவிலி வெருவிலி
சிறிது மொருதலை பயிலிலி துயிலிலி
பருவி னுணவிலி துணையிலி யிணையிலி விரிவான

பழைய சதுமறை முழுவது முணர்பவர்
பசிய தமிழ்வலர் துறவல ரெவருமெய்
பரவ வரிதரி தொருபொரு டிருவுள வருளாலே

மகர மெறிபொறி மறிகட லுறைபவர்
கலப மரகத மயில்வடி வுடையவர்
மறுவி றரளவெண் மணியென வமைபவ ரிறைதூதாய்

மனித வடிவினில் வருதிரு நபியென
வலிய பகலினு மிரவினு மனதினின்
மவுன முறவும திருசர ணொருதின மறவேனே

திகிரி வரையுடல் குழைதர வெழிறரு
சுவடு படவடி யிடுசய குணதர
திரைசெய் கடல்படு படுமிசை யடிநிழ றெரியாதே

திருவி னடைபயில் சததள பதயுக
வடவி பகவதன் வழிபுகு மதிஜய
திவலை மழைமுகி விடைவரு புரவல ரிமையோரு

மகில புவனமு மளவிட வரியவ
வளவு குறியவ வளவினு நெடியவ
வளவி லறுசள வளவினு மனவிய மகுடேசா

வறுவகை சமையி கடிமிர தினகர
குறைசி குலதில கமதின நகர்தனி
லரசு புரியுமஃ மதுமுகம் மதுநபி யிறசூலே.

அகர முதலவ னருள்பணி விடைதனின்
முழுது மதிலொரு செயலிலி முயலிலி
யமிர்த குணமிலி பொறையிலி நிறையிலி பெரியோர்க

ளடியின் மிசைமுடி பணிவிலி துணிவிலி
திருட னியல்பிலி நலனிலி பெலனிலி
யறவு மனதினி னருளிலி பொருளிலி பரிபூர்ண

சகல கலைதெரி மதியிலி கெதியிலி
திணையி னளவினு மறனிலி திறனிலி
சறகு நெறிபுகு மிதமிலி பதமிலி யழகான

தருண புழகித பரிமள சததள
வனச மலரடி யபையம பையமிது
சமைய மிதுநல சமையநி னருளினி யருள்வாயே

ககன வெளிமுக டிடிவன முடிவன
நெடிய சூலகிரி யதிர்வன பிதிர்வன
கதறி யலைகடல் வறிதுசு வறுவன விடையேறு

கமட முதுகுடல் குழிவன கிழிவன
வகில புவனமு மழிவன வொழிவன
கடிய விருணர கழல்வன சுழல்வன நெடிதாழி

விகுதி படவரு கடையுக முடிவினி
லணைய பலபல வுயிர்களு மகுசறு
வெளியி னணியணி நிலைபட நிறுவிய வுயிர்யாவும்

விதன மதுசெயு மனவொரு பொருண்முன
முடிகி யினியத மடியவர் படுதுயர்
விலகி யவர்பர கதிபெற வுதவிசெ யிறசூலே.

தனனதன தனனதன தானந் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தானந் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தானந் தனத்ததன-தனதான

அலரிமிசை தமதுதிரு நாமம் பதித்தவரு
மொருபொழுது பகலிருள வேகஞ் செய்வித்தவரு
மணியுபய வொளியைமண மேவும் புயத்தினரு
மிமையோர்வா

னறுசிலுறு புலியினவ தாரஞ் செனித்தவரும்
வரபதியின் மடியின்விளை யாடுந் திறத்தினரு
மபுசகல்பொன் முடிபகவி லாலன் றடித்தவரு மலைசூழும்

உலகுதனி லுமதுகலி மாவிண் டுமக்குரிய
மறையினறை மதுவமுத சாரம் பழுத்தொழுகு
முபநிடத மொழிதொடர்சு லோபந் தரித்தனைய
பெரியோர்க

ளுவகையொடு பணியுமிரு பாதம் பிடித்தடிமை
பரகதியி னடையவழி மானஞ் செலுத்துவர
முதவியருள் புரியவொரு காள்வந் தனுக்கிரக மருள்வீரே

விலைகொளமு தனையமது பானங் குடித்தொருவன்
வெறிகொடுயி ரனையமுது தாய்கண் கெடுப்பவவன்
விதறியும தடியினடி யாயஞ் சொலிப்புகலு மனவேதான்

விரைவின்மரு டெளியமுன மேசென் றடித்தகர
மிதுகொலென வடிகருவி யாலன் றறுப்பவனை
விழியொருகண் மகனொருகை யீனம் பொருத்துவர
முடையோரே

சலசமுகை கிழியவறு கால்வண் டுழப்பவளி
நறவருவி கடவுணதி நீரென் றுவட்டவளர்
சடைகன்பிணி முடவியநென் மூடெங் குமுத்துகவெண்
ணிலவாலே

சலிலமலர் குமுதநறு நீலங் கறித்தெருமை
முலைமுறுகி யொழுகிவிடு பாலுண் டனப்பெடைகள்
சலசரமொய் பழனமதி னுமண் டலத்துறையு மிறசூலே.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்—தனதான

ஒருவருக் கருமுடற் கடுவிடப் பிணிதணித்
தொருவருக் கிருபொருட் பெருகுகச் சடமமைத்
தொருவருக் கெளிதினிற் பெறவொலித் தனமளித்
தருளோடு

மொருவருக் கடுகொலைப் பகைதொலைத் திசைபடைத்
தொருவருக் கறிவினிற் சகலவித் தகம்வகுத்
தொருவருக் கவையினிற் ஜலமலத் திடர்துடைத்
திகலாழி

யெரியழற் குழியைவிட் டொருவரைச் சுவனம்வைத்
தெறிதிரைக் கடலின்மற் றொருவரைக் கரையிலுய்த்
தெமன்வினைத் துயரொழித் தொருவருக் குயிர்கொடுத்
தருள்காதி

றெனுமியர் பெயருடைக் குறிசினித் தமுவழுத்
தியநறைச் சதரளத் திருமலர்ப் பதயுகத்
தெனையிலக் கெனவருட் பணிவிடைத் தொழில்செயற்
கருள்வீரே

சரிதையிற் கிரியையிற் பொறுமையிற் கிருபையிற்
றனிமையிற் பழமையிற் புதுமையிற் றெழுகையிற்
றலைமையிற் புலமையிற் சுருதியிற் சறகினிற் றெளிவான

தகைமையிற் குடிமையிற் கொடையினிற் புகழினிற்
பொருளினிற் றெருளினிற் குறைசிநற் கிளையினிற்
சகலசற் சமையசற் குருவினிற் பெரியகற் பகவாழ்வே

யருணனற் பவளவிற் கொடிவிரித் திளவெயிற்
பருதியிற் படர்சுடர்க் கிரணம்விட் டொழுகுபுத்
தமுதெனப் படுகடற் றிருவயிற் றவதரித் தவதார

மடையமுப் புவனமப் புறமுமற் புதம்விழைத்
தொருவன்முத் திரைதரித் தொருவன்முத் தியையுயிர்த்
தருளமுத் தெனவுதித் தமையுமுத் தமவினக் கிறசூலே.

தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன—தனதான

விடுமலர் தொடையொடு வேய்ந்து காரகி
னறைகமழ் விரிபுகை தோய்ந்து மாமயில்
விதுவும திலெழுதி வாய்ந்த சீதள மிகுகான

மிர்கமத பரிமள பூம்ப னீரெறி
தயிலமி டுபுழுகு சாந்த ளாவிய
விரைசெறி குழலியர் சேர்ந்த சீறடி தொழுதேவு

மடிபணி விடைசெய மூண்ட நேசனை
விகடனை யசடனை வீண்பொய் பேசிய
வகுதனை யறவிறு மாந்த மூடனை விழலான

பணிவமு நழுகலை யீங்கிச வூழலை
யவுசலை நரகிடை வீழ்ந்தி டாதெனை
யருளொடு தினதுகை தாங்கி யாள்வது மொருநாளே

உடல்வளை சிறுபிறை போன்ற கோடுமும்
மதமழை பொழியும்வே ளாம்பன் மீதினி
லுபையம தியமிரு பாங்கி லூடெழ நடுவேயோ

ருதைய பருதிதனி தோன்றல் போலிரு
மகளிரொ டுபவனி போந்து தேவர்பொ
னுலகின்வ துவைபுரி யாண்ட நாயக மணவாளா

கடையர்ம களிர்செவ் வாம்பல் வாய்முகை
தருகுர வையின்வெடி பாய்ந்து வாளைகள்
கதலிவ னமடவி பூந்து தேனுமிழ் கனியோடே

கமுகுமி டறுெடிய வோங்கு மாபல
வினியப முமிடறி மீண்டு நீர்பயின்
கழனிது யின்மதின வேந்தர் கோனபி யிறசூலே.

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
தனனதன தானதந்த—தனதான

பழையபெரி யோர்பகர்ந்த வரியதச மாசிகண்டு
பலகருவி நூலுணர்ந்து தமிழ்மாலை

பரணிமடல் கோவைசந்தம் விறலிவிடு தூதுசிந்து
பனுவல்வகை பாடிவண்டர் தலைவாசல்

வழிகுழிய வேநடந்து தினமும்வறி தேதிரிந்து
வறுமைபெரி தாகிநெஞ்ச முழலாதே

வழுவியறன் மாயவஞ்ச மொழுகுவினை யேகடந்து
வனசமுகம் பாதமென்று பெறுவேனோ

வெழுதரிய சோதியின்ப வடிவினிழ லேமியின்க
ணிருசுவ டுறுதபண்பி னமரேசா

யிரவிமலை மீதினின் று புலியின்மிசை யேறிவந்திவ்
விருநிலவ ளாகமுந்து புகழாளா

வுழுதுவரி நீலவண் டு மழலைஞிமி றூதவிண் ட
வொளிர்மரவ மாலைதங்கு திருமார்பா

வுலவுமதி சூலுழைந்த புயல்பருதி யேதவழ்ந்த
வுகுதுமலை மீதினின்ற விறசூலே.

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான

கலச நிகர்முலை முகையினு நகையினுந்
திலத நறுநுத லணியினு மணியினுங்
கனக தமருக விடையினு நடையினும் விலைமாதர்

கலக மிடுகயல் விழியினு மொழியினுந்
தமிய னெனதுடல் பதறினும் விதறினுங்
கருதி யவரிதழ் பருகினு முருகினு மொழியாதூர்

பலரு நசைவசை புகழினு மிகழினுஞ்
சுகம திதமதி லடையினு மிடையினும்
பரிவி னுளமது தெருளினு மருளினு மழியாத

பரம பரகதி மருவினு மொருவினுங்
கொடிய நரகழல் சுழலினு முழலினும்
பரவி நினதடி கனவினு நினைவினு மறவேனே

சலதி யலைபுனல் புலரினு முலரினும்
புடவி யெழுநிலை குலையினு முலையினுஞ்
சயில வரைபுடை பெயரினு மயரினு மறிஞோர்கள்

சறகி னெறிமுறை பிறழினு முறழினும்
பலகை வரிமுறை பிசகினு மசகினுஞ்
சரத மொழிபுகல் புவியினி னபியென வருவோரே

குலவு தடமலர் கடுவினு மடுவினுங்
கரையின் மதகுயர் புடையினு மடையினுங்
குருகு திரிதரு வயலினு மயலினு மகலாதே

குறுகி யினவளை யமிழ்தென வுமிழ்தரு
தரள மணியின நிலவெழு பலவளங்
குடிகொ ணகரினு மிகுபுகழ் மதினவெம் மிறசூலே.

தந்தனந் தனதனத் தனதனத்
தந்தனந் தனதனத் தனதனத்
தந்தனந் தனதனத் தனதனத்—தனதான

சண்டவெங் குளறிடிக் கிணையெனத்
தொண்டவின் டதிர்குரற் கொடுவினைத்
தண்டமுங் கையிலெடுத் தகன்முழைப் பகுவாய்நீ

டந்தமென் றிகழ்கறித் திருசுழற்
கண்களுந் தெறிதழற் பொறியுகத்
தண்டிநூன் கருமணற் குழியடங்த் தெனையாவி

பண்டகன் றதைமறுத் துடல்விடுத்
தண்டமண் டலமுமொக் கதிர்தரப்
பஞ்சபஞ் செனவடித் துடறுகழ்ப் பொடியாய்மா

பங்கம்வந் துறுமுதற் றமியெனுக்
கஞ்சலென் றருளியப் பொழுதினிற்
பங்கசந் தருமலர்ச் சரணளித் தெனையாளாய்

துண்டவெண் பிறைமுகத் தழலினிற்
புண்படுங் குருதிகொட் டயிறலைத்
துஞ்சுவன் கொலைபழுத் தொழுகுகெட் டுடலூடே

துன்றுவெண் குடர்சுவைத் துயிர்குடித்
துண்டுவெங் குபிர்தொலைத் தடுகணைத்
துங்கவெஞ் சிலைபிடித் துழல்வர்மற் றவரோடே

கொண்டல்வந் தளிநிழற் குடையிடச்
சென்றுவெஞ் சுரமதிற் படுசுழிக்
குண்டகந் தெறிதிரைக் கடலெனப் புதுநீராற்

கொங்குபைங் குமுதமைக் குவளைசெய்க்
கஞ்சமுஞ் செறிதரக் கையின்விரற்
கொண்டுதண் புனலழைத் திடுமகத் திறகூலே.

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன—தனதான

அறநிலை தப்பிப் பிழைத்த பாவிகள்
பொருளற வெற்றிப் பறித்த வேசிக
ளயில்விழி யிட்டுப் பகட்டு ரூபிகள் வெகுமாய

மடையவ ழக்கிக் கெடுத்த நீலிகள்
வலியவ ணைத்துப் படுக்கு மோகிக
ளவசவ் ழைத்துப் பசப்பு மாரிக ளுறவாமோ

மறிதிரை சுற்றிக் கிடக்கு மாநில
நலதொழில் கற்றுப் பிழைக்க வேறொரு
வகையு மெனக்குப் புலப்ப டாதமை யதனாலே

வலுகவ லைப்பட் டிருக்கு மேழையை
விது சமை யத்திற் புரக்க வேதிரு
மனமுரு கிச்சற் றிரக்க மாயருள் புரிவீரே

பொறியுட னெட்டைக் கவட்டு காவெழு
கறைமலை யிற்றுப் பணிப்ப ரூடமணி
பொலிகுல ரத்னத் தொகைப்ப ணுடைவி முடிமீதே

பொறைவளர் சக்ரப் பொருப்பு நீள்புவி
மதிபொரு மொற்றைக் குடைக்கு ளேதனி
பொதுவர வைத்துப் புரக்கு மாணைகொள் கருணேசா

குறியமு கைக்கட் டவிழ்த்த தாமரை
நறிய பொகுட்டைக் கறித்து வாயிடை
குவளைகு தட்டிப் புனிற்று மேதிகண் வளர்நீரார்

குலைக ணெறித்துப் பழுத்த சாலியி
னுழறி யடித்துப் பகட்டு வாளைகள்
குதிகொளு மக்கப் பதிக்கு வாழ்வுடை யிறகூலே

தனனதன தத்ததான தனனதன தத்ததான
தனனதன தத்ததான—தனதான

உயிரனைய பெற்றதாயர் மனைவிதிரு மக்கள்சூழ
முறைவின்முறை மற்றியாரு முடனுண்மை

யுரனறிவு நுட்பஞான மரியகலை விச்சைவேத
முறுமொழிகள் கற்றயாவு மணிபூணை

டியன்மணிவ ருக்கைமாடை சுரபிவகை மிக்கதேசி
யிவைமுழுதி ழப்பவாவி பறிபோமுன்

இதையமகி ரக்கமாய்நின் விலையடிமை யைத்தளாம
விருசரண பத்மவீடு தரவேணும்

வெயில்விரியி ரத்னபார மகுடமுளெ யிற்றுநாகம்
வெகுதவமு ஞற்றிகாடி யெதிர்காண

விழவினது சற்பாசை யொடுபலம கிழ்ச்சிகூறும்
கலைரகொள்பரி சுத்தரூப வமரேசா

வியன்மருவு பச்சைநீல மொழுகுபொழி னெற்றியூடு
மதுரவழு துற்றுளூறு மதிசீத

வளர்கனிய ழைப்பவேலை யிலைபொதுளு கொப்பரிமுன்
வரவுதவு மக்கவாழு மிறகூலே.

தத்தத்தத் தத்தத் தனதன
தத்தத்தத் தத்தத் தனதன
தக்தத்தத் தத்தத் தனதன—தனதான

பட்டுக்கச் சிட்டுத் திகன்முலை
முத்துக்குச் சுக்கட் டியகுழல்
பச்சைப்பொட் டுத்தொட் டணிநுத லழகான

பத்மத்தட் புட்பத் திருமுக
நச்சப்புக் கொப்புக் கயல்விழி
பத்துத்திக் கொக்கப் பகலுரு வெளியாக

வெட்டுக்கட் டுச்சித் திரமனைக்
கச்சுக்கட் டிற்பொற் பணைமிசை
யெற்றுப்பொய்க் கட்டுத் தெரிவய ருடனேபோ

யிச்சைக்குட் பட்டுக் கனியிதழ்
பட்சித்தெட் டெட்டுக் கலவியி
னெய்த்துற்றுக் கற்றிற் றினமன முழல்வேனோ

தட்டுப்பட் டுற்பத் தியினுல
கச்சுக்கட் டுட்கச் சமையிக
டற்கத்திற் றுட்டக் குபிரர்க ளடர்சேனை

தத்திக்கஸ் திப்பட் டழிதர
வைப்பிற்கைப் புக்குப் பிடிமண
றப்பைச்சித் தித்துப் பொழிமழை யெனவீசி

வட்டக்கற் பட்டப் பகல்வெளி
நிற்கத்திட் டித்துக் கடையுக
மட்டுத்திட் டத்தற் புதமுத வியகோவே

மக்கத்துற் றெட்டுச் சுவனமோ
டெட்டுத்திக் கெட்டுக் கிரிபுவி
மற்றொற்றைக் கொற்றக் குடைபுரி யிறசூலே.

தனதன தனந்த தந்த தனதன தனந்த தந்த
தனதன தனந்த தந்த—தனதான

பிறர்மனை விழைந்து மண்டி வடியிடு களுண்டி ருந்து
பிறர்பொருள் கவர்ந்து கொண்டு தொலையாத

பெரியபொய் பகர்ந்து வம்பு புறமிக மொழிந்து சென்று
பிறர்குடி யடங்க லுங்கொ லறமாறி

யறநெறி துறந்து வஞ்ச மறநெறி நடந்து வன்க
ணடுகொலை புரிந்து நின்று தடுமாறு

மவமதி கலந்த நெஞ்ச னெனையடி மைகொண்டு செங்க
ணருண்மழை சுரந்தி ரங்கி யருள்வீரே

மறைமுழு வதுந்தெ ரிந்து தொடர்பவ மலங்க டந்த
மதிவல வதங்க ளின்ப முறுவாழ்வே

மறலிமெய் நடுங்கி யன்று குரைகழல் புனைந்த விந்தை
மலரடி யிறைஞ்சி வந்து புகழ்கோவே

சிறகர்வ ரிவண்டு கிண்ட நறியமு கைவிண்டு டைந்து
திவலைம ழைசிந்து கஞ்ச வயலூடே

சினைவயின் முதிர்ந்த சங்க மதியென வளர்ந்தி லங்கு
திருமதின நண்ப வெங்க ளிறசூலே.

தத்த தனதன தனனா தனனா
தத்த தனதன தனனா தனனா
தத்த தனதன தனனா தனனா—தனதான

செப்பு முலைமத கரியோ கிரியோ
பத்ம வரைகடி தடமோ படமோ கடைதானேர்
செச்சை நறுநுதல் சிலையோ கலையோ

செய்க்க ணனகடை படியோ பிடியோ
விக்கு மொழிகடெள் ளளியோ கிளியோ குழையூரு
செக்க ரிதழ்துவ ரிலவோ வலவோ

மப்பு மதர்விழி வடுவோ கடுவோ
நெய்த்த குழலளி யினமோ கனமோ வெனமாத
வற்ப நுணுகிடை கொடியோ துடியோ

ரற்பின் வடிவிய றனையே வினையே
னித்த மனதினி நிலையா துணையே தொழுவேனே
யச்ச மறமலர் புரைசீ ரடியே

முப்பு வனமொளிர் மதியே நிதியே
பச்சை மயிலிய லுருவே குருவே கிடையாத
முத்தின் வளர்திரு வொளிவே தெளிவே

முத்தி தருமொரு கருவே தருவே
பத்த ரமரர்கண் மணியே யணியே வருபேறே
முற்று மடியவர் பொருளே யருளே

மைப்ப டலமுகி லினமே லனமே
ணட்பி னுழுனர்கள் படைமேன் மடைமேன் னெடுமாட
மட்டு விரிமல ரளிமேல் வெளிமே

வச்சிர மணிபுனை கொடிமேன் முடிமேன்
மொய்த்து மிகவுகழ் கயலூர் வயலூர் விறகுலே.
மக்க நகர்வளர் பெருமான் மருமா

தனதான தானதத்த தனதான தானதத்த
தனதான தானதத்த—தனதான

வெடிசூலை மேகவெட்டை குறைநோய் மூவா றுகுட்டம்
னதிசார
விஷபாக நீர்கரப்ப

வெகுதாப நாவறட்சி க்ஷயமீளை வாதபித்தம்
வெறிகாச நோயிளைப்பு முதிர்சோகை

கடிதோஷ மேநடுக்கல் புரையோடி நீள்புண்வைத்த
களமாவி யாதிமுற்று மணுகாதே

கருணைக ராவெனக்கு னபிமான மாயிணைத்த
கழல்வீடு சேரமுத்தி தருவாயே

யிடையூறி லாதுவைத்த பதினாலு லோகமுற்று
மினிதேப ராபரிக்க வெனனாடி

யிரவேபி ரானழைத்து மறைவான காரியத்தை
யெதிர்பேசி யேயனுப்ப வருவோரே

மடைவாய்வ ரால்கடத்த வயலேயிறால் குதிப்ப
மதகேசு றாவுழக்கி வெடிபாய

மடுவூடு மூசுநெட்டை நெடுவாளை பூகமொய்த்த
மடல்கீறி வாவுமக்க மிறகுலே.

தனதன தனனத் தனனத்
தனதன தனனத் தனனத்
தனதன தனனத் தனனத்—தனதான

கனைகுழல் குலையக் குலையச்
சிலைநுதல் குவியக் குவியக்
கயல்விழி புரளப் புரளத் தடமேரு

கதிர்முலை குழையக் குழையத்
துடியிடை பதறப் பதறக்
கனிமொழி குழறக் குழறக் கயிலீலப்

புனைவனை சிதறச் சிதறத்
தெரிவையர் திரிகித் திரிகிப்
புணர்பல கலவிப் புலவிச் சமராடி

புதுமயல் பெருகப் பெருகத்
தினமிதழ் பருகிப் பருகிப்
புளகமெய் தழுவித் தழுவித் திரிவேனை

சுனையறல் சுவறச் சுவறக்
குபிர்நிலை பெயரப் பெயரச்
சுடுகன றணியத் தணியத் திகழ்கோயிற்

சுதைமதில் சிதையச் சிதையச்
சிலைதலை கவிழக் கவிழச்
சுரரடி பரவப் பரவத் திறன்மேவப்
பனிமதி சுழலச் சுழலக்
கவியிருள் கதுவக் கதுவப்
படர்புகழ் தவழத் தவழக் குடையான்முப்
படிநிழல் குளிரக் குளிரத்
தனியருள் புரியப் புரியப்
பயிறரு மதினப் பதிபுக் கிறசூலே.

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன—தனதான

மழலையி னிசைய சிறையளி முரல
மதுவுமிழ் சலச மணிமார்பா
மலர்திரி புவன மொருநொடி யளவின்
மனுநிலை புரியு மிறைதூதே
யெழுபது துகிலு மொருபகல் புனையு
மெழிலமர் மகளிர் மணவாளா
வெளியரி லெளிய பயல்வழி யடிமை
யெனைமன நெகிழ விடலாமோ
வொழுகொளி நிலவு சிபுரியி லொருவ
ஞெகிகொடு வரவுண் மகிழ்நேயா
வொளியெழு கடலி னெழுகதி ரிரவி
யொளிகெட வொளிரு மழகேசா
வழகிய பசிய மரகத கலப
வணிமயில் வடிவ முறுகோவே
யமரர்வி ணுலகு மகிலம ணுலகு
மரசுசெய் கருணை யிறசூலே.

தனதன தனன தனத்த தனத்தன
தனதன தனன தனத்த தனத்தன
தனதன தனன தனத்த தனத்தன—தனதான

அயில்விழி குவளை வடுக்கள் வடிக்கணை
குயின்மொழி யமுது வருக்கை சருக்கரை
யலர்முலை குமிழி பொருப்பு மருப்பிணை யெனமாத
ரழகிய வடிவை மதித்து மதித்துயர்
புலவர்கள் கவிதை படித்த பயித்திய
மறவுமென் மனதை வதைக்க வடிக்கடி யவர்மோக
மயலெனும் வலையை வனைக்க வகப்படு
பறவையி னுழலு மவத்தன் மனத்தினின்
மருள்வதை விலகி யுமக்க டிமைப்படு பெரியோர்கண்
மவுனமு நெறியு மனத்தி னழுக்கறு
சரிதையின் மருவி யிருக்க வெனக்கினி
மலர்புரை யுபைய பதத்தை யளித்தருள் புரிவீரே
யியலர மகளிர் தமக்கு ளிலக்கண
வொருமட வரலை விருப்பின் மகத்திறை
யெழுதியிவ் வழகு படைத்த மடக்கொடி யுளதாயின்
இவண்மண முடியு மெனக்கி ளியைக்கயில்
சிபுரியி லுமது கரத்தி னளிப்பது
மினமுறை யவர்கை கொடுப்ப வெடுத்தவர் விடுதூதா
வியனகர் மதின வரைப்பி னளப்பில
ரிணையமெய் வடிவி னரைத்தெ ரியப்பெயர்
வினவிய பொழுதபு பக்கர்வ ரத்தருண் மகளார்தம்
விகசித குணவ டிவைத்தெ ரிசித்தவ
ரணையமெய் வடிவி னுமிக்கி தெனச்சொல
விரைவினில் வதுவை முடித்து நடத்திய விறசூலே.

தனதனத் தனதனத் தானன தானனத்
தனதனத் தனதனத் தானன தானனத்
தனதனத் தனதனத் தானன தானனத்—தனதான

குடிலனைக் கபடனைக் கூராத மூடனைக்
கசடனைத் திருடனைக் காமாவி காரனைக்
குயவனைக் கயவனைக் கோள்பேசு நேசனைப் பலசோலிக்

குழுவனைக் கழுவனைக் கோமாளி வீணனைப்
புலைஞனைக் குலைஞனைப் பூராய மாயனைக்
கெடுவனைத் துடியனைக் கோண்மா துரோகனைப்
படர்தீமைக்

கொடியனைப் படிறனைக் கேளாவி ரோதனைச்
சிதடனைச் சதியனை தீனோர்க ணீசனைக்
கெறுவனைச் சிறுவனைக் கேடார்சொ ரூபனைக்
கடைநாளிற்

கெழுமழற் குழியினிற் போய்மூழ்கி டாதுசற்
றமுதகட் கடைவிழித் தோர்போது கூயமிக்
கெதிபெறத் துணைமலர்ச் சீர்பாத நீயளித்
தெனையாளாய்

கடுநடைச் சிறியகட் பேழ்வாய்வி லாழிவிட்
டெறுதுளைப் பனையினெட் டோர்காள மூதுகைக்
கறையடித் தழைசெவிப் பேராறு போலுவட்
டெழுதாரைக்

கரடமுத் தெறிகடக் கோடேறு கூனுடற்
குழவிதழ்ப் பிறைமருப் பேர்சூழ்ப டாமணிக்
கரியதற் பருகிழற் பால்கோப வேரறத் தெவர்சேனைப்

படைகளைத் துகள்படப் போராடு தாழ்வலித்
தழைகளைத் தறிகளைத் தானூறு மாடகப்
பசியபொற் புகர்முகத் தாறூடு பாய்கவுட் புயலேறி

படுகுரற் கழைகழித் தால்சீறு மாலுடைக்
கவளநற் றவளவெற் பேரானை மீதினிற்
பவனிபொற் பதிவரத் தானூரு மாரணத் திறகூலே.

தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன—தனதான

செழிக்குங் காரறல் வேள்படை வீடினி
தளிப்பைங் காவொடு நீணிற மாமணி
செருக்குந் தேனின மாமுகில் கூரிருள் விரிபானை

செலத்தின் பாசியெ லாம்வெல நாவியு
மணக்குங் காரகி லாவியு நீவிய
செறிக்குந் தாரள காடவி மாதர்கண் மூலைமேவு

முழுச்சண் டாளனை வீணனை வாழ்குடி
கெடுக்குங் கோளனை யீனனை நீள்பழி
முடிக்குங் கூழனை மானெடு நீலனை மறைநூலின்

முறைப்பண் பானட வாதநிர் மூடனை
யழைத்துன் சேவடி யானித மேதொழ
முகச்சந்த் ரோதைய நாண்மலர் போல்விழி யருள்பாரா

தழைக்குந் தூயக லாமதி யாமென
முளைக்கும் பேரிய தூவியு மீதெழு
தனிச்செஞ் சூரிய னுதப மாமணி யெனநீடு

தருக்குஞ் சீதள வாசமு மாமர
கதப்பைந் தோகையு மாய்நெடு நீர்புடை
தரிக்கும் பாரணு காசிபு ரீவிறை யருளாலே

வழுத்துஞ் சீர்பய னேடுரை யாடிட
வெழுத்தொன் றேயறி யாதுகு ரூனதை
வடித்தன் பாலுணர் காரண வானவர் முடிதாழ

வணக்கும் பாதச லாமிட மூவுல
கனைத்துந் தானினி தாருயிர் போன்மென
வளர்க்குந் தாயென வாழ்கிரு பாகர ரிறகூலே.

தனன தான தனதான தனன தான தனதான
தனன தான தனதான—தனதான

உலகின் வாழ்வு துறவாத மகளி ராசை மறவாத
வுறுதி ஞான முயலாத முதலோனை

யுபைய கால நினையாத சறகி னீதி நடவாத
வுறுகண் மாய மொழியாத படியாத

கலைக டேடி யுணராத மறையை யோதி யறியாத
கரும பாகை தெரியாத வினையேனோர்

கவலை தீர வொருபோது முடுகி வீடு பெறவேது
கனவி லோர்கை யடையாள மருள்வீரே

மலையி னுடி யொளியாத மயில்வி னேடி யடையாத
மதநி லாவின் முகிழாத மலரேசீர்

மருவு வேன லழலாத பருதி சோதி குறையாத
மருவி வாச மறையாத மணியேநீ

ரலையி னூடு விளையாத வமுத நீழ லெவராலு
மறியொ ணாத தருவேநின் வழியான

வடிய ரோடு புவனாதி முடியு நாளில் வடிவான
வமரர் நாடு குடியேறு மிறசூலே.

தனதத்தன தத்தன தத்தன
தனதத்தன தத்தன தத்தன
தனதத்தன தத்தன தத்தன—தனதான

கலகக்கடை வெட்டிம ருட்டிகன்
முலையிற்றுகி லிட்டும றைச்சிகள்
கடையிற்றிரி பற்பர மட்டைகண் முகமீதே

கனபச்சிலை யிட்டுமி னுக்கிக
ணகையிற்பிறர் சித்தமு ருக்கிகள்
கமுகிறகுர லெட்டு மெழுப்பிக ளெவரேயும்

வலியப்புணர் துர்ச்சண பெட்டிகள்
விரகத்தின்ம யக்கிமு யக்கிகள்
வசனத்தின முப்பும முப்பிக ளிளைஞோர்பால்

வருகைப்பொரு ளைத்தின மெத்திகள்
பலவித்தைப டித்தச மத்திகள்
வடுவைத்திடு கெட்டப ரத்தைக ளுறவாமோ

புலமைத்தொழில் கற்றஜ யக்கரு
பெனுமிக்கக விப்புல வர்க்கொரு
புகல்குற்றம கற்றிவி ருப்பொடு திருமேனி

புனைமுத்திரை பெற்றது வைப்பினில்
விலைபெற்றது முத்திகொ டுப்பது
புகழ்மெய்ப்பரி வட்டம ளித்தருள் கொடையாளா

குலவப்படு முற்செய்வி னைத்தொடர்
வினையொக்கவ றுத்தும னுப்பயிர்
குளிரக்கரு ணைப்புன லிட்டரு ளியகாவே

குறைசிக்குல வற்புத வுற்பன
நபிகட்கொரு கற்பக மொத்திடு
குவளைத்தட மக்கந கர்க்கிறை யிறசூலே,

தனதன தத்தன தந்தா தனதன
தனதன தத்தன தந்தா தனதன
தனதன தத்தன தந்தா தனதன—தனதான

வலையிடை பட்டக கம்போ லகிழ்படு
சுழிவிழு மத்தக கம்போ லிறைபுனல்
வனமகல் புட்பவ னம்போ லலர்துளி மழைகாணு

வடகுப யிர்க்கண்மு கம்போ லதிர்புய
லிடியுறு சற்பவி னம்போ லிளமையின்
வறுமைப டைத்தச னம்போ லவம்வரு முதிர்காலி

னலைகட லுற்றக லம்போல் வெறிகொடு
மதிமருள் பித்தன வன்போ லனைபிரி
யழுகுழ விச்சிறு வன்போ னயசுய கவிபாடு

மரியசொல் வித்வம னம்போ லுயிர்நிலை
தளர்வினை யெக்கிரு கன்போ லினியநி
னழகிய சொற்கப தம்போன் மலரடி யருள்வாயே

கலைசுடர் விட்டகொ ழுந்தே நிலவிய
புகழ்திகழ் பொற்பெழு குன்றே நறைவிரி
கமழ்துள சிச்சிறு கன்றே சிபுரியில் பிர்யமோடே

கருதியெ டுத்தகு ழந்தாய் வரமுறு
நபிகட மக்கொரு நம்பீ பரிவொடு
கருணைகொ ழித்திடு கொண்டால் வழிபடு புகழ்தீனோர்

குலதில கத்தக ளங்கா சுவையமு
தெனமது ரித்தக ரும்பே குபிரருள்
குலையவு தித்தெழு திங்கா ளறநெறி மதிவாழ்

குறைசிக ளுக்குவி ருந்தே வியனுல
கமரர்க ளுக்கும ருந்தே யுயர்வுள
குபைசும லைக்கணி ருந்தே தவமுய லிறசூலே.

தனந்த தனந்தன தந்தன தந்தன
தனந்த தனந்தன தந்தன தந்தன
தனந்த தனந்தன தந்தன தந்தன—தனதான

அரும்ப சும்பொன சும்புத சம்பிரு
குரும்பை கும்பகு டஞ்சல சந்தரு நீர்தான
மரும்பு தண்கல சந்திகழ் பந்தின
மலங்கு பைங்குமிழ் செஞ்சிமிழ் குஞ்சர
மிலங்கு கொம்புவ ளஞ்சிறு பம்பர னவிர்சோதி
மகன்ற குன்றம டங்கலும் வென்றுபொ
வருஞ்சு ணங்குப ரந்தணி பம்பர
முகந்தெ றிந்துகு ழந்தையி ளம்பிறை மணிமாலை
வடங்கி டந்துக லங்குடி கொண்டுபன்
வயங்கு செங்கள பஞ்செறி குங்கும
மழைந்த சந்தன வண்டவி டும்படி லுழல்வேனை
வளங்கு கொங்கைம டந்தையர் பங்கினி
கரும்பி னங்குள விஞ்சியி லஞ்சிமெ
லரம்பை சண்பக மஞ்சளொ டிஞ்சிகள் குளிர்பாலை
கடம்பு சம்புசெ ருந்திகு ருந்தலர்
கமழ்ந்த தெங்கில வும்பல வும்பல
வளர்ந்தெ ழுந்தவ ரம்பின்வ ளங்கனி மதிநுவாழ்
கனிந்த தண்டலை யம்பழ னஞ்செறி
திருந்து வஞ்சநெ டுங்குபி ரண்டலர்
தொடர்ந்து பின்செலல் கண்டுபொ தும்பறை முறைவாய்நூல்
திறங்கி டந்தர வந்துபு குந்திட
சிலம்பி வந்திட வண்டச மென்சுவ
டவண்க ரந்திட வண்புயல் கண்டுயில் யிறகூலே.
சிறந்தி டுந்தவு றென்றெரு குன்றுறை

தனதன தந்தன தானு தானன
தனதன தந்தன தானு தானன
தனதன தந்தன தானு தானன—தனதான

வறுமையெ னும்படர் தீயா லேயென
துடலினு றும்பிணி நோயா லேபசி புலையாடை
வலியடு மின்சுவை யூணு லேயிடை

வகையது வொன்றுமி லாதா லே கொலை
களவுபொய் குண்டணி கோளா லேதினம்
வறிதினி றைந்திடு தாழ்வா லேவிலை மடமானர்
உறவுசெய் தின்புறு மாலா லேகொடு
மறநெறி வஞ்சனை சூதா லேதனி
யுலகினு ழன்றவ மேவாழ் நாளதி லுறைவேனை
வுறுபகை யின்கொடி யேனு னுலுநி
னடிமையை நின்கை விடாதே மாமன
முருகியி ரங்கிவி ேணார்மேல் வீடினி யருள்வாயே
யறநெறி நின்றகு ணுளா மாசுறு
குபிர்நிலை யண்டலர் பேரே றேமுடி
யரசர்வ ணங்கிய கோமா னேயொரு பொருளாதி
யமுதுவி ருந்திட வார்கோ வேயொளி
சுவனவ ரம்பையர் பூமா னேபொறை
யறிவின்மி குந்துயர் பேரா ளாவள மதிநுவாழ்
குறைசிக டங்குல தீபா தீனவ
ரினியக ரும்..டு பாகே யாருயிர்
குளிரும ருந்தமு தேநா வாணர்க டருவேசீர்
குலவுஜெ யம்பெறு தாசீ மேயிறை
யறுசின டங்கெழு யாசீ னேயுயர்
குறுசிணு றைந்தருள் காசீ மேகபி யிறகூலே.

தனனதன தானதன தத்தான
தனனதன தானதன தத்தான
தனனதன தானதன தத்தான—தனதான

விரைகமழ்ப டீரகள பத்தேய்வை
பரிமிளச வாதுநறை கற்பூர
மிர்கமத வாசநிறை கஸ்தூரி பனிநீரின்
விரவியிடு சீதகல வைச்சேறு
கமகமென மாயமிடு கெட்டூர
விலைமதன வாடைகுளி ரப்பூசி யதன்மீதே
பருமணிக ணீலவயி ரக்கோவை
மதிவடமு லாவுசவ டிச்சோதி
பளபளென வீசுமொளி மிக்கான மூலைமாதர்

பவளவித ழூறல்பரு கிப்பூர்ண
கலவியனு போகமுழு கிப்பாவி
பகலிரவு வேறோர்செய லற்றாவி சுழல்வேனோ

மரகதம யூரவடி வுக்கார
வளவிடவொ ணாதபொறு மைக்கார புவியூடே
மதுரகவி வாணர்புதை யற்கார

மலரடிப டாதபுது மைக்கார
வடியவர்கண் மீதுகிரு பைக்கார நெடிதான
மலையினொடு பேசும்வலு மைக்கார

விருமைதரு வாழ்வுநிலை மைக்கார
பரசமைய காபிர்கல கக்கார விறகுலே.
விலகுமொரு சோதியுற வுக்கார

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன—தனதான

ஆதி நூன்முறை தப்பிந டக்கவு
மூரி லாதவ ளப்பைய ளக்கவு வெகுகோப
மாரை யாகிலு நட்டம்வ ருத்தவும்

வாண்வ காமம யக்கம்வி ழைக்கவும்
வேறு ளோர்குடி லச்சைகெ டுக்கவு வடமீன
மார பாரம கத்வம டிக்கவும்

மாத ராருட கற்பைய ழிக்கவும்
லோக வாழ்வைநி லைப்பென நிற்கவும் நிதிசேர
வாற பேர்பொரு ளெத்தியெ டுக்கவும்

வாரி வாரிய வத்திலி றைக்கவு
மேலை யோர்கள் கருத்தைமு றிக்கவு முறுவேனோ
மாய மாரிச வித்தைப டிக்கவு

கோதின் மால்வரை வெற்புவெ டித்தத
னூடு காரண வொட்டகை பற்பல னநல்வோரே
கோல மாயொரு முப்பது பத்துட

கோடிநீரற வத்திய கட்டைக
ணீடு பாசிலை யிட்டுமு கைத்தலர்
கோடி கோடிப முத்துதி ரக்கனி தருவோரே

சோதி நாயகன் முத்திரை யிட்டொரு
காத நானம ணக்கும ளிப்பிடர்
தோளின் மாநில வைப்பினை வைத்தரு ணயினாரே

சோலை மாமயில் சுற்றம யிற்குல
மாடு நாண்மலர் மட்டுவி ரித்தலர்
சோலை சூழ்திரு மக்கந கர்க்கிறை யிறசூலே.

தனனதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தனனதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தனனதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்—தனதான

கரியவரி வண்டுகின் டுஞ்செழுங் கொண்டலுந்
திலகமொளிர் கின்றவெண் பிஞ்சிளந் திங்களுங்
கடலமுது வஞ்சநஞ் சுண்டபைங் கெண்டையுஞ்
சுவையூறு

கனிமதுவி ருந்திதங் கொண்டசெந் தொண்டையுஞ்
சிறுபிறைவ டங்கிடந் தம்பருஞ் சந்தமுங்
கலனொடுசு மந்தெழுங் குன்றமுங் கொண்டுதன்
றிரிதானே

தருவெனவி ருந்துமன் றெங்கணுஞ் சந்தியும்
பிறர்மனைவி கண்டுகண் டின்புறுந் தொண்டநன்
றெரிகலைம றந்துபின் சென்றணைந் துந்திரிந் துழலாதே

திருவுளம்பி ரங்கிவந் தஞ்சலென் றென்றுநும்
பழவடிமை யென்றுவந் திங்கடைந் தன்பொடுந்
திதிபெறவி ரண்டுதன் கஞ்சமென் செஞ்சரண்
டருவீரே

குருதிகமழ் தந்தவெங் குஞ்சரங் கந்துகந்
திகிரியிர தம்பெருந் தண்டுடன் பண்டெழுங்
குறுகலரை நைந்தகந் துங்கவுந் தம்படுங் களமீதே

கொடிகழுகி னங்களுஞ் சம்பொடுங் கங்கமுஞ்
சிவல்குறள்சு ணங்கனுஞ் சொந்தமென் றுண்கவன்
சுடர்தசைவி ருந்திடுந் துங்கவெண் சிங்கமொன்
றணைவோரே

பெருகிருள்செ றிந்திடுங் கங்குலின் சந்திரன்
கலையுடல்வ கிர்ந்தபங் கொன்றிழிந் திம்பரின் கலிமானீள்
பெரியவன கம்புகுந் தும்பெயர்ந் தும்பரின்

பிரியமொடு ணர்ந்துணர்ந் துங்கடங் கஞ்சுகந்
திகழ்கரம மைந்துயர்ந் தொன்றொடொன் றென்றலும் மிறகுலே.
பிறபலமி குந்துநின் றம்பரன் றம்பகம்

தான தானன தத்தன தந்தன
தான தானன தத்தன தந்தன
தான தானன தத்தன தந்தன—தனதான

மாத ரார்புண ரிச்சையின் வந்துறு
மேக மானது பட்டதொ ழிந்தபின் நறுநான
வாத சூலைபி டித்துமு டங்கிட

வாச மேனிவெ டித்தசி ரங்குக
ஞசி னூடுகி ளைத்தகி ரந்திகள் கொசுகோடே.
வாயி னூடுபு ழுக்கள்சொ ரிந்துமொய்

ஏது மீயும ரிப்பது கண்டுபி
னூலு பேருந கைப்பவ ருந்தியு விருபோது
வீர நீயர சப்புகை யுண்டற

மேழு நாளுமெ டுத்துவ ழங்கிட
லோக லோபனெ னப்பெயர் கொண்டுழ தொருநாளே
லேழை யேனைய னுக்கிர கஞ்செய்வ

வேத வாய்மைம ணக்கும லங்கிர்த
நாவ லோர்கள்ப டிக்குந லந்திகழ் மூடையோரே
மேலை யோர்கடு திக்கும ருப்புக

வேலை நீர்கைம டுத்துமு ழங்கிய
சாள மேகநி ழற்றிய வன்குடை வியகோவே
மேவி மீதுக வியப்பாந டந்தரு

ஆதி சேடனெ டுத்தநெ டும்புவி
யூட பூஜகின் மற்கொடெ றிந்தழ
லால காலவி ஷத்தைய ருந்திய பெரியோரே

யால வாயினு டைத்தக ரும்புமிழ்
சாறு சாலிவ யற்கணி றைந்தய
லாறு பாய்மதி னத்தின்வ ளர்ந்தரு ளிறகுலை.

தனன தந்த தத்தத் தனந்த
தனன தந்த தத்தத் தனந்த
தனன தந்த தத்தத் தனந்த—தனதான

அருண தண்டை யிட்டுச் சிலம்பு
கலக லென்று கத்தச் சதங்கை
யடிபு னைந்து மைக்கொத் திருண்ட குழல்சோர

வளைபு குந்து கட்டிப் பிணங்கு
கலவி யின்ப மிச்சித் தெழுந்தெ
னருக ணைந்து வெட்கிக் குழைந்து முலைமேவு

தருண மென்று கட்டுற் றசென்று
தனையெ றிந்து விட்டுத் தொடர்ந்து
சலவை முந்தி தொட்டுக் கலந்து புணர்மாதர்

தயவி கந்து சொற்கத் தையன்பி
னுதவ வந்து ரட்சிக் கவின்று
சமைய நன்று திட்டித் திரங்கி யருள்வீரே

மரக தங்கண் முத்துச் சிறந்த
வயிர டொன்ற மொய்த்துச் சிவந்த
மணியி னங்கள் வைத்துச் சமைந்த துகில்வாரோர்

மகிழ வங்கெ டுத்துத் திரும்ப
முதல்வ னிங்க னுப்பப் பறந்து
மருவி ரிந்த வெற்பிற் கொணர்ந்து சிபுரிலா

மிரவு தங்க பட்டுக் குளெத்த
உலக மெங்கு மொக்கத் துலங்க
வினிது கண்டு கத்தற் குவந்த ளிறகுளா

மெனவ ழுங்கு பட்டத் தையன் று
தரவி யந்து திக்கெட் டுவென்றி விறகூலே.
யிசைவி ளங்க மக்கத் திருந்த

தானா தனதன தத்தன தந்தன
தானா தனதன தத்தன தந்தன
தானா தனதன தத்தன தந்தன—தனதான

பூமா மழைதுளி முத்தம் வழங்கிட
வீழ்தா மரையிலை பெற்றுள லங்கிமெய் விளையாதே
பூனா துருள்பொழு துக்கும னந்தனி

பூமா னொருவன ளித்தபெ ரும்பொருள்
பேரா சையினொடெ டுத்துமு னஞ்செய்த பொதுமானா
பூசா பலமென வைத்திடு நன்றியில்

ராமா வெனவுயிர் நக்கியு றுஞ்சியென்
வானா லதனைவ தைக்குமு னெஞ்சினி விலையேனே
லாலோ சனைசெய்து குற்றமி குந்தவெவ்

யானா லுமதுள்பொ ருத்தமி ரங்கிநல்
வீடே தருமிரு பத்மப தந்தனை வரவேணும்
யாரா தனைசெய்தி ருக்கவ ரந்தர

வாமான் மறிபசு வொட்டகை வெம்புலி
கோதா பரிபுவ னத்தொடு தெண்டிரை தருவோடும்
வாழ்மீ னொடுபுலர் கட்டையொ டும்பல

வானூர் மதியொடு பட்சியொ டென்பொடு
வாதா சனனொடு வெற்பினொ டுந்திரு புகழாளா
வாயா லறிவுகள் செப்பிம கிழ்ந்திடு

தேமா வமுதப ழுத்தொழு குங்கனி
பூவார் கதலிவ ருக்கைத ருங்கனி வயலூடே
தேனா ரொழுகியு வட்டெனு தண்பனை

சேதா முலையின்ம டுச்கள்சு ரந்திடு
பால்வீர் விடவொரு மித்தெகி ணம்பயில் மிறகூலே
சேலார் புனல்வள மக்கமி ருந்தவெ

தானன தத்தத் தனந்த தானன
தானன தத்தத் தனந்த தானன
தானன தத்தத் தனந்த தானன—தனதான

காரிருள் முற்றிக் கனிந்த தோமதி
மேல்விடம் வைத்திட் டிருண்ட தோவறு
காவின மொய்த்துக் கிடந்த தோகுழல் வெளிதானோ
காமனி லைப்பட் டிருந்த தோவுட
றேய்பிறை நெட்டைக் கொழுந்த தோமழை
காலமின் வெட்டிக் கரந்த தோவிடை குயில்பாடு
மாரமு தச்சொற் கவர்ந்த தோகனி
பான்மது விட்டுக் கலந்த தோசுவை
யாலையின் வட்டுக் கிசைந்த தோமொழி யெனமாத
ராசைவ லைக்குட் படிந்தி யானனு
போகம யக்கத் தடைந்து போயவ
ராணைமு லைக்கட் புணர்ந்த தீவினை யகலாதோ
பூரண பட்சத் தெழுங்க லாபரி
லாமயில் கச்சித் தலம்பு தேனவிழ்
பூகம டற்கொத் தவிழ்ந்து சீதள மணவீசும்
பூவிரி யைப்பைப் புயங்க மாமென
வீறொடு கொத்திப் பிடுங்க வேவெகு
பூசல்வி ளைத்துற் றிருந்து வாய்வரு மலர்சோலை
பாரவி ரத்னக் குதம்பை தாழ்குழை
யூடுகு தித்துப் பெருங்கண் மாதர்கள்
பாயொளி பச்சைக் குரும்பை வான்முலை யெனநீரார்
பாசடை மிக்குப் படர்ந்த தாமரை
நான்முகை விட்டுத் துலங்கு சீர்கெழு
பார்புகழ் மக்கத் தலக்க னாயக விறகூலே.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன—தனதான

அழுக்கு வந்தடை மடையென வுடைபடு
மிரத்த மண்டிய குளமதை மணமரு
வருத்தி கழ்ந்தழி பிணவெடி கமழ்தரு சலதாரை

யடுத்த குண்டதை யரைமிசை யயில்கொடு
கிழித்த வெம்பகு பிளவதை வரிபடு — புரையோடி
வகழ்ச்கி டங்கதை யழவிட வரிதொரு

முழுச்ச வந்தபு ஞுறுபுழை யதைவனர்
கருப்பி றந்தபை யறையதை யுழைமறி — யதுதிர
முதற்கு ழம்பென நிகரிடு கொடுவினை

முழைத்தெ ழுந்தமு ளரையினை புடைவிரி
பொகுட்ட ரும்பிள றெறிகுரு கினுமுகை — யருள்வீரே
முறுக்க விழ்ந்தலர் கமலமெ லடியிணை

குழைத்த பைந்தரு முதலொடு நிலமுழு
துளுக்கி வந்துயர் மறைபயில் குறைசிகள் — முடையோரே
குலக்கொ ழுந்தென வடிதொழு திடுவர

குறித்த பண்புறு சிபுரியில் மிகவதி
செயித்தி டும்படி யிறையவ னறுசிடை — யருள்வாயே
குருத்த வெண்கதி ருடுவின முடிமிசை

மழைக்கண் மங்கயர் பயிறரு மரகத
மிழைத்த திங்கள்வெண் மணிபல நிரைநிரை — மணிம ட
வகுத்த பைங்கதிர் நிலவொடு மிலகிய

மதிக்கொ ழுந்தொடு கருமுகி லதுகுடி
யிருக்கு மொண்குண மெனவள மணிசுடர் — மிறகுலே.
மணிப்பொன் மந்தர மதிநிகர் மதினவெம்

தத்ததன தானதந் தனந்த
தத்ததன தானதந் தனந்த
தத்ததன தானதந் தனந்த—தனதான

பச்சைமுகி லோதியுங் குலைந்து
மச்சவிழி நீலமுஞ் சிவந்து — வணைமீதே
பட்டநுதல் வேர்புவுந் ததும்ப

பத்மமுலை மேருவுங் குலுங்க
நெய்த்தவித மூறலுண் டிருந்து — செயலாலே
பச்சமட வாருடன் புணர்ந்த

சிச்சியிவன் மானிசங் குலைந்த
துட்டனென யாவருஞ் சினந்து
திட்டவத னன்மனந் தளர்ந்து — மெலியாதே

சித்தமற வாதிரங் கிவந்து
முத்திபெற நாளுமஞ் சலென்று
சிற்றடிமை யாள்வதென் றுமுங்கள் — கடனாமே

மச்சமக ராலயம் புலர்ந்து
வற்றவெழு பூதலங் குலைந்து
மத்தகச பூதரம் பிதிர்ந்து — துகளாட

வட்டமிடு சேடனுங் கலங்க
வட்டதிசை பாரவண் டரண்ட
மற்றுமழ லேகொழுத் துகின்ற — கடைநாளில்

விச்சையுட னளவென் றிரங்கி
முற்றுயிர்கள் யாவையுந் துலங்க
விற்பிறவி வேர்கடிந் துபண்டை — முதலோன்முன்

இட்டமொடு தூதுசென் றியம்ப
மக்கநகர் வாழ்வுகொண் டிணங்கி
யெப்புவன கோடியும் புரந்த — விறகுலே.

தான தத்தன தந்தன தாத்த
தான தத்தன தந்தன தாத்த
தான தத்தன தந்தன தாத்த—தனதான

பாவி தத்தமிழ் பிங்கல வாக்ய
நூவி ரிச்சொனி கண்டுரை வாய்த்த
பாட லக்கிய மும்பல சூத்ர — நிலையான

பாக முஞ்செயு ளும்பிறர் பாட்டு
நாட கப்பொருண் முந்துதொல் காப்ய
பார லக்கண முந்தொகை பார்த்து — வழுவாதே

காவி யத்துறை யும்பரி பாட்டு
மேய டித்தணி செந்தொடை யார்த்த
காரி கைப்பொருள் கண்டுத ழீஇச்சொன் — மடல்கோவை

காதை சொற்பிற வந்தமெய் கீர்த்தி
பாடு தற்கிரு பங்கச சூட்ச   யருள்வீரே
காரணக்கழ றந்துநல் வாக்கை

தேவர் கற்பக வைந்தரு நாட்டி
னுண்ம லர்க்கைவ ழங்குமு னட்பெய்   முடையோரே.
தேற னற்கனி தந்திடு பாக்ய

தேம ழைத்துளி சிந்திய பூக்கண்
மீத ரிச்சிறை வண்டுக ளார்த்த   னுறைவோரே
சீரி சைத்தொனி மண்டிய கோட்டி

வாவு பட்சியு றுந்தலை யாட்ட
மேவும் சித்திர வைங்கதி காட்டும்   வருவோரே
வாசி யிற்புகழ் கொண்டபு ருக்கின்

வாரம் வைத்தரு ளின்பத மோட்ச
வீட ழித்துமை நம்பின பேர்க்கு   மிறநூலே
வாழ மக்கபு ரந்தனி காக்கு

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத்—தனதான

கயலைக் கடுவைக் கடலைச் சமனைக்   பொருதேவார்
கணையைப் பிணையைப்

கதிர்பொற் குமிழ்முத் திடறிக் குழையிற்   கடைமாதர்
கனகொட் படர்கட்

குயிலைப் பசலைக் கிளியைச் சினவிக்   கனிதேன்யாழ்
குளிர்சற் கரைமுக்

குழலிற் கனிசொற் குதலைக் குருகிக்   கடவேனோ
குறைபட் டலையக்

பயில்பொற் சிகரத் திகிரிக் கிரியைப்   திடுகோவே
படியிற் பணிவித்

பகர்தற் கருமைப் பெருமைப் பொருளைப்   தொழுவோரே
பரவிப் பரவித்

துயிலிற் யுடையிற் பகர்பற் பலர்சொற்   றுணர்வோரே
றுணையைச் செவியுற்

சுடர்விட் டொளிர்வச் சிரமுத் தமைபொற்
சுவனப் பதிமிக்   கிறநூலே

தானத்தன தத்தன தத்தன
தானத்தன தத்தன தத்தன
தானத்தன தத்தன தத்தன—தனதான

வாலைப்பிற வைச்செழு நித்தில
நீலச்சுடர் விட்டெறி ரத்தின
வாமக்கதிர் பச்சைகள் வச்சிர   மணிமாட

மாணிக்கமு கப்பொளிர் பித்திகை
யாணிப்பொன்ம ணிக்கிர ணப்பிற
வாளத்தமை சொற்கத லத்தரி   வயரோடு

கால்வைத்தம ணிச்சய னப்பட
கேறித்திட சித்தமெ னுக்கிரம
கால்விட்டறை யப்பிரி யத்தொடு   மனுபோக

காமக்கட லிற்கல விப்பல
பாயொக்கவி ரித்தினி யக்கரை
காணத்தமி யற்கிரு கட்கடை   புரிவீரே

யாலித்தெழ வெற்றிம ணப்பறை
சேனைத்திர ளொட்டைக ளச்சுவ
மானைப்படை பக்கநெ ருக்கவி   னிசைவாண

ராசிற்புக லக்கவ ரிக்குலம்
வீசச்சிறு நுட்பநு சுப்பின
ராலத்திபெ டுப்பவி ருப்பொடு   மறையோர்க

ளோலத்திரை வைப்பினி னித்தமும்
வாயிற்கலை வைத்திறை பைப்புகழ்
யோகத்தபு பக்கற்சி பத்தும   றுதுமானூ

லோதித்தொழு மிக்கவ விப்புவி
சூழத்தனி மக்கம திற்றிரு
வோலக்கமி ருக்குமு கத்துவ   மிறநூலே.

தான் தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன—தனதான

ஆவி சூறைகொ ளும்படி நின்றிரு
பார்வை வேலையெ றிந்துபி ணங்கிக
ளாரை யாகிலு மன்புகொ டொண்டிகண் முலைமுடு

மாடை சோரந டந்தப ரம்பிகள்
காசி லாரையி கழ்ந்தடர் சண்டிக
ளாவ லாய்மடி வந்துசி ணுங்கிகண் மதன்வாடை

தூவி மாயம ருந்துசெய் வம்பிகள்
காம லாகிரி கொண்டுபு லம்பிக பொருண்மேலே
டூது பேசியி ணங்கிமு யங்கிகள்

சோலி யேசொலி மென்றுகள் சந்திக
ளாடி யாசைவி லங்கிடு கந்தைகள் ளுறவாமோ
சூது பாயமி குந்தவி டும்பிக

வாவு மாவிரு கண்களெ னும்பொறி
நீல நாகிள வண்டுகள் கிண்டிய முலையூடே
வாச வார்குழன் மங்கையர் குங்கும

வானி லாமணி வெண்டர ளம்படு
கோவை மாலைநி ரைந்துபு னைந்தன மடல்கீறி
வாளை பாயம ணங்கமழ் தெங்கின

மேவு நீள்குலை யின்கண ருப்புகள்
நீரின் மீதின லைந்து குலைந்தவிழ் வளமேய
மீறு பாளைவி ரிந்துகி டந்தொளிர்

மேழி யூர்பள னஞ்செறி தண்டலை
சூழு மாமதி னங்குடி கொண்டருண் ளிறகூலே.
மேன்மை வாழ்வுபு ரிந்துபு ரந்தரு

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன—தனதான

இளமை பறிபட முதுமை வயதுவர
வுடலி லுடலியல் வடிவு குடியகல
விற்கட் டுறப்பழைய பற்கட் டுவிட்டகல
வியலு நடைதள ரஙரை கொளுகொளென
வுரைகு ழறியிரு கணொளி யறவிருள
மிக்குற் றிளைப்பிரும லொக்கக் குலைத்துழல நெடுவீதி

யுலைவு தருமொரு கைதடி மிசைகுவிய
வொருகை தனியசை யவரு கிழவனென
வட்டத் தனத்தியர்கை கொட்டிச் சிரித்திகழ
வுணர்வ ழியமிகு திசல மலமொழுகி
யுயிர்பி ரியவுற வின்முறை யழவடிமை
செத்துக் கிடக்குமுன முத்திப் பதத்தினிணை
யருள்வீரே

களிப டருவிட மனைய கொடியிகுபி
ரடல ரசர்கன மகுட முடியிடறி
வெப்பைத் துவைத்துவட வெற்பைக் குலுக்கியடர்
கரட கடமடை படியும் விகடதட
முகப டினகடி னநடை நெடியகடல்
வற்றக் கலக்கிவிடு மொற்றைக் களிற்றுதைய
மகுமீதே

வளம வியபசி யவிழ மடல்விரியு
முளரி மிசைவதி யமுதுகுடவனைகள்
பட்டப் பகர்க்குள்வெளி முட்டக் கதித்துலவி
வரும தியுகதிர் மதியி னொளிர்புதுவெ
ணிலவு மிழவளர் குவளை பொதியவிழு
மக்கப் பதிக்குமுயர் சொற்கப் பதிக்குமர சிறகூலே.

தான் தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன—தனதான

ஆவி சூறைகொ ளும்படி நின்றிரு
பார்வை வேலையெ றிந்துபி ணங்கிக முலைமுடு
ளாரை யாகிலு மன்புகொ டொண்டிகண்

மாடை சோரக டந்தப ரம்பிகள்
காசி லாரையி கழ்ந்தடர் சண்டிக மதன்வாடை
ளாவ லாய்மடி வந்துசி ணுங்கிகள்

தூவி மாயம ருந்துசெய் வம்பிகள்
காம லாகிரி கொண்டுபு லம்பிக பொருண் மேலே
டூது பேசியி ணங்கிமு யங்கிகள்

சோலி யேசொலி மென்றுகள் சந்திக
ளாடி யாசைவி லங்கிடு கந்தைகள் ளுறவாமோ
சூது பாயமி குந்தவி டும்பிக

வாவு மாவிரு கண்களெ னும்பொறி
நீல நாகிள வண்டுகள் கிண்டிய முலையூடே
வாச வார்குழன் மங்கையர் குங்கும

வானி லாமணி வெண்டர ளம்படு
கோவை மாலைநி ரைந்துபு னைந்தன மடல்கீறி
வாளை பாயம ணங்கமழ் தெங்கிள

மேவு நீள்குலை யின்கண ரும்புகள்
நீரின் மீதின லைந்து குலைந்தவிழ் வளமேய
மீறு பாளைவி ரிந்துகி டந்தொளிர்

மேழி யூர்பள ளஞ்செறி தண்டலை
சூழு மாமதி லங்குடி கொண்டருண் விறகுலே.
மேன்மை வாழ்வுபு ரிந்துபு ரந்தரு

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன
தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தத்தத் தனத்தன தத்தத் தனத்தன—தனதான

இளமை பறிபட முதுமை வயதுவர
வுடலி னுடலியல் வடிவு குடியகல
விற்கட் டுறப்பழைய பற்கட் டுவிட்டகல
வியலு நடைதள ரவுரை கொளுகொளென
வுரைகு ழறியிரு கணொளி யறவிருள
மிக்குற் றிளைப்பிரும லொக்கக் குலைத்துழல நெடுவீதி

யுளைவு தருமொரு கைதடி மிசைகுவிய
வொருகை தனியசை யவரு கிழவனென
வட்டத் தனத்தியர்கை கொட்டிச் சிரித்திகழ
வுணர்வ ழியமிகு திசல மலமொழுகி
யுயிர்பி ரியவுற வின்முறை யழவடிமை
செத்துக் கிடக்குமுன முத்திப் பதத்தினிணை
யருள்வீரே

களிப டருவிட மனைய கொடியிருபி
ரடல ரசர்கன மகுட முடியிடறி
வெப்பைத் துவைத்துவட வெற்பைக் குலுக்கியடர்
கரட கடமடை படியும் விகடதட
முகப டினகடி னநடை நெடியகடல்
வற்றக் கலக்கிவிடு மொற்றைக் களிற்றுதைய
மகுமீதே

வளம வியபசி யவிழ மடல்விரியு
மூளரி மிசைவதி யமுதுகுடவளைகள்
பட்டப் பகர்க்குள்வெளி முட்டக் கதித்துலவி
வரும தியுகதிர் மதியி னொளிர்புதுவெ
ணிலவு மிழவளர் குவளை பொதியவிழு
மக்கப் பதிக்குமுயர் சொற்கப் பதிக்குமர சிறகுலே.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன—தனதான

பைச்சுடர் விட்டொளிர் பொற்சவ டிக்கொடி
வச்சிர மட்டில ழுத்துவி சித்திர வெயில்போலே
பச்சையி ரத்தின வற்கம ணிக்கலன்

பத்தியெ றித்திடு வித்துரு மத்தொடு
வைத்தணி முத்தநி ரைத்தச ரப்பணி தனபார
பட்சிபொ றித்தம ணிப்பட மிட்டவிஸ்

மைச்சுருள் பற்பல புட்பமி ழைத்திடு
கைச்சுருள் வெற்றிலை யிற்பொடி யிட்டருண் மதனாலே
மச்சவி ழிச்சியர் கைக்கு ளகப்படு

வத்திர மற்றுறு கைப்பொருள் கெட்டுள
ரைச்சிவ னுற்றும னப்பிர மப்பயல் திரிவேனே
வட்கம ளித்தர்கள் சிச்சியெ னப்புவி

மெய்ச்சுட ரைச்சுரு திப்பொரு ளைத்தெரி
தற்கறு சைக்குறு சைப்பிற கிட்டிரு லுணர்வோரே
விற்கடை யிற்புற முற்றுறை தத்தமி

வெற்புரு கத்திசை யுட்குலை யக்கடல்
வற்றிவி டப்படி தட்டழி யக்கடு யரிவோரே
வெற்பழல் கொட்டுமு யிர்ப்பெறி கட்செவி

முச்சுடர் மெய்ச்சவி முற்றும முக்கிய
பற்பல பொற்பணி யிட்டத னக்கிரி மணவாளா
முப்பழ மொத்தசொல் சொற்கம டக்கொடி

முப்படி யொக்கவி சைக்கொடி யிட்டருள்
பொற்சிமு தக்குடை பக்கநி ழற்றிட மிறகூலே
முத்திலு தித்துறை முத்திரை பெற்றவெ

தானதன தானதத்த தானதன தானதத்த
தானதன தானதத்த—தனதான

ஏகமுத லோன்முனிட்ட நான்முடிவு ரூமுன்மற்றை
யேனைமகு பூனெழுத்தி னழியாமு

னேடவிழ்து வாமரத்தி னேரிலைவி ழாமுனத்த
னேவுமிசு ருயில்கைக்கு ளிழவோலை

வாகுடன்வ ராமுன்முற்று நாளுமனு போகமற்று
வாழுமுயிர் கூடுவிட்டு நடவாமுன்

வாலஜென்ம காயமிக்க சாபலிய மாய்லபிக்க
வாசினபி மானமுத்தி தருவீரே

சாகரம கீதலத்தின் மீதொருபி ரான்வருத்து
சாலமுனி வாலொருத்தி கனலூடே

சாமளவு நாண்மலர்க்கை சூகைபட வேவிதித்த
சாபமதை யேதுடைத்த பெரியோரே

யாகுமியல் யானையற்ப காதினினை யாதகொட்ப
மாழ்குழிவி ழாமுனைப்ப மிடுநீதி

யாசுகவி வாணர்கற்ப தாருவறி யோர்கடெப்ப
மாதமலை மீதினிற்கு மிறகூலே.

தனதத் தனதந் தந்த
தனதத் தனதந் தந்த
தனதத் தனதந் தந்த—தனதான

முழுகத் தயிலந் தந்து
சலவைத் துகிலுந் தந்து
முனய்வைத் தசனந் தந்து பிர்யமாகி

முயல்சச் சயனந் தந்து
கலவைப் புழுகுந் தந்து
முறைகைச் சுருளுந் தந்து முலையாலே

தழுவிச் சுகமுந் தந்து
டவனத் தமுதுந் தந்து
தருபுட் குரலுந் தந்து புணர்மாதர்

தமைமெத் தவுமுண் டென்று
நலன்விட் டறவுஞ் சிந்தை
தடைபட் டழலுங் கும்பி யுழல்வேனே

வழகிற் பொலியுங் கொண்டை
குழைதொட் டலையுங் கெண்டை யிதழ்வாயு
யமுதைப் பொதியுந் தொண்டை

மணிமுத் துவடங் கொஞ்சு
சவடிக் கொடியும் பொங்கி புவிமாது
யசையத் தனமுங் கொண்டு

வழுவற் றிலகுந் திங்கண்
முகலக் கணமொன் றுங்கன் மிகுருசின்
வடிவுக் குறியுங் கண்டு

வழிதற் குறைவந் தன்று
சொலவுத் திரமொன் றின்றி விறகுலே.
வலுமைப் பொருண் முன் சென்ற

தானன தானத் தனந்த தானன
தானன தானத் தனந்த தானன
தானன தானத் தவந்த தானன—தனதான

மார்பிட மோதிக் கவர்ந்து நாள்களி
லேமுக மாகத் திரண்டு தானெழு மலைபோலு
மாயவி காரச் செருந்தி யானதை

மாத விடாயைப் புரிந்த வாயொரு
பாழ்புரை யோடிப் பசும்பு ணனதை நிகர்கூறி
மானடி நீர்மைக் குளம்ப தாமென

நீர்மடை பாயக் கலுழ்ந்து பாசடை
பீளைகள் சாடித் துரும்பு பார்வையை வகிர்போலும்
நீலவை வேலைச் சுரும்பை மாவடு

நீள்வழு வூசற் பலென்ப தானதை
யாதிகி லாமுத் தரும்பு போன்மென யகலாதோ
நீதியின் மாதர்ப் புகழ்ந்த தீவினை

பார்படர் ஞானக் கொழுந்த தோவல
தாரமு தாகப் பிறந்த தோவடி ரசமேயோர்
பாகுறு தேனிற் கனிந்த தோவவ

பாரச முறிச் சமைந்த தோகல
சீனியின் வாரிப் பிசைந்த தோவடு மிசையார்சொல்
பாலொடு கூடக் கலந்த தோவெனு

லாரண நூலைத் தெளிந்த மாவலி
மாவெனு மோர்சொற் கரும்ப லர்விதி புதிதினு
யால்வரு சூகைத் தனங்க ளானது

மான்மடி போலச் சுரந்து பான்மழை
பீர்பிட வாய்வைத் துறிஞ்சி யர்கலை யிறகுலே.
யாய்மதி னைவைப் புரந்து வாழ்நபி

தத்தாதத் தாத்தத் தனதன
தத்தாதத் தாத்தத் தனதன
தத்தாதத் தாத்தத் தனதன—தனதான

கொக்கோகப் பாட்டிற் பொருள்வகை
கற்றாசைப் பூட்டுக் கலவியிற் திடுமானுர்
கொக்கோடற் கோட்டிக் கொடுமைசெய்

கொப்பேறித் தோட்டுக் குழையழ
கச்சோலைக் காட்டுப் புனையலர் ரணைமீதே
கொத்தூர்கட் காட்டிப் புதுமல

கைக்காசைக் கேட்டுத் துயர்வலை
யெத்தாகப் போட்டுக் கனவிர மதவாடை
கச்சோலிக் கீட்டித் தினமவர்

கற்பூரத் தூட்டிப் பரிமள
மிக்காகக் கூட்டிக் கலவைசெய் புணர்வேனே
கஸ்தூரிக் கோட்டுக் குவிமுலை

முக்கோடிப் பேட்டுக் குருகுக
டற்சேவற் சோட்டுத் துணையொடு வயலூடே
முற்பூவற சூட்டுச் சிறையனம்

முற்றூநற் சேட்டுக் கயல்பரு
கத்தேடித் தேட்டத் தொடுதிரி முதுகுலாய்
முத்தீனக் கூட்டக் குடவனை

மைக்காவித் தோட்டுக் குறுமுகை
விட்டார்பொற் பேட்டுக் குமுதமென்
மட்டூர்முட் டாட்டுக் கமலமொய் மடுவூடே

மைக்காவிற் றோட்டக் கமுகினி
னெட்டேரிக் கோட்டத் திடைதவழ்
மக்காவிற் கோட்டுக் கிரியுறை யீறசூலே.

தந்த தந்ததன தானதன தந்ததன
தந்த தந்ததன தானதன தந்ததன
தந்த தந்ததன தானதன தந்ததன—தனதான

பண்டி லங்கைமலை மீதுதவ நின்றநபி
சென்றி ரந்தவன்மெய் கூறவிலை யுண்டநபி
பஞ்ச மன்றுணவு நீர்பறவை தந்தநபி வெளிமீனின்

பந்தி கண்டுலகி னூன்முயல்செய் கின்றநபி
பொங்கி ரும்பைமெழு காய்வரவி யன்றநபி
பைங்கருங் கடலின் மீனதுவி முங்குநபி முழநூறு

கொண்டெ ழுந்தவுட லாதுகள டர்ந்தநபி
துஞ்சி யும்பருவு நூறளவி னுய்ந்தநபி
கொண்டி டும்பிணியி னுலுயிரி ழைந்தநபி நமுறாது

குன்ற மூன்றெரிசு வாலையமெ றிந்தநபி
நந்த வொன்பதுத மூதிகடொ டர்ந்தநபி
கொஞ்சு தன்றுணைவி யாலரசி மூந்தநபி யதிசூர்ய

மண்ட லங்குடிய தாயினிநி ருந்தநபி
தந்தை மூன்புதலை யீர்முனம றைந்தநபி
வங்க மொன்றினொடு வாரியின லைந்தநபி முதுகூவல்

வன்பு றுந்தமைய மார்தளவி மூந்தநபி
வெந்து செங்கழலி னீறளவி றந்தநபி
மண்பு ரந்தபிர கூனெடுமெ திர்ந்தநபி யிவர்யாரும்

மண்டி டும்-கையு ளுதருள்பு ரிந்தவன்மு
னின்றி ரந்துதமி யேன்வினைக ழன்றகல
வஞ்ச லஞ்சலென வோர்பொழுது கண்படையில்
வெளியாகி

யன்பு கொண்டருள வேணுமினி யெண்டிசையு
மண்டு கின்றபுக ழாபரண மன்றல்கம
ழைந்து பைந்தருவி ட்ணர்பதிபு ரந்தநபி யிறசூலே.

தானன தனதன தந்சத்த
தானன தனதன தத்தத்த
தானன தனதன தத்தத்த—தனதான

வால்வளை கலகலெ னக்கற்ற
நாண்முலை முகிழ்பதி யக்குற்ற
வார்குழன் மழைகுலை யத்தொட்ட வதிமோக

வாருதி கரைபுர ளத்தக்க
ஊறலி னிதழ்பரு கித்துய்ப்ப
வாயரை மொழிகுழ றிக்கொட்ட நெடுநீல

வேல்விழி யிணைசுழ லச்சுத்க
ப்பாகமும் வெதுவெதெ னத்தத்த
வேர்வது குமுகுமெ னெக்கக்க வனுராக

வேள்கணை யுயிருரு வத்தைக்க
நாணமு நிறையும றக்கெட்ட
வேசிய ரொடுபுண ரப்பட்டு மெலிவேனோ

நீலமை முகிலைய ழைப்பித்து
வேயிசை யளிகள்ப டிப்பிக்க
நீடிய கலபம்வி ரித்துப்பொன் மயிலாட

நீதியி னெருவர்த மக்குற்ற
சோலைய வளவுமு றச்சுற்றி
நீர்மழை பொழியவ னுப்பிச்செய் சருவோரே

யாழ்கடல் வயிறுகி ளித்துச்சி
வான்முக டுலவுக திற்கற்றை
யா:வ னிடறுகொ டிக்கொற்ற மணிமாட

மாடக மதிலையு டுத்துக்கை
வாரண மலைகள்பொ டித்திட்ட
வாரண மறைபயின் மக்கத்தி னிரசூலே.

தனதன தனத்தத் தத்த
தனதன தனத்தத் தத்த
தனதன தனத்தத் தத்த—தன தான

இடைவழி சனித்துச் செத்த
பிணமென வெடுத்துக் குப்ப
யிடுவலு கிழட்டுப் பெட்டை   முதுபேய்நாய்

யினமொரு புறத்தை பிக்க
நரியொரு புறத்தைப் பற்றி
யிகலிமெ விழுத்துத் துய்ப்ப   வடியோடு

முடிதலை புழுத்துக் கொட்ட
மனமரு வருத்துக் கிட்டி
முறைமுறை நகைத்துத் துப்பி   மனுவானோர்

முனிவுடன் வெறுக்கப் பட்ட
வழியின விடக்கைத் திட்ட
முழுவது மெடுத்துச் சித்த   மெலிவேனை

வடுகள முகத்திற் கொற்ற
ரணபறை முழக்கிக் கொட்டி
யிடல்விரு தெடுத்துக் கட்டி   யிடியேறின்

அதிர்குர லிட்டுத் துட்ட
ரெதிர்பெற முடுக்கிக் குத்தி
யவர்தலை தெறித்துக் கத்த   வமராடி

விடையொரு மருப்பிற் றெக்க
புவிசெவி டெடுப்பத் திக்கு
வெளிமுகம் வெடிப்பக் கற்ப   தருமேவும்

விபுதமெய் துணுக்குற் றுட்க
மிகமுர சடித்துத் தட்டி
வினைகடி யுமக்கத் துற்ற   விறலாலே.

தனதன தனத்தத் தாத்த
தனதன தனத்தத் தாத்த
தனதன தனத்தத் தாத்த—தனதான

முகமலர் மினுக்கிக் காட்டி
மதர்விழி பகட்டிக் காட்டி
முகில்குழ லவிழ்த்துக் காட்டி   வறிதேபுன்

முறுவலை விளைத்துக் காட்டி
மிடறிசை படித்துக் காட்டி
முகிழ்முலை குலுக்கிக் காட்டி   மதநூலின்

வகைபல விரித்துக் காட்டி
விரசம தெழுப்பிக் காட்டி
வளைதுகி னெகிழ்த்துக் காட்டி   மடமானார்

வலியமெ யணைத்துக் காட்டி
யரசிலை மறைத்துக் காட்டி
மனநிலை மயக்கிக் காட்டி   யுழல்வேனை

விகசித கரத்திற் கோட்டு
நெடுமதி யழைத்துக் காட்டி
விரிகடன் முகட்டிற் றோற்றி   வெயில்வீசி

விடுசுடர் பரப்பிப் பூத்த
பகலவ னொளிப்பச் சேப்பு
விழிகொடு சினத்துப் பார்த்த   பெருமானே

நகுமணி குயிற்றிக் கோட்டு
நிலவுபொ னகர்க்குட் கீர்த்தி
நடவிய மகத்திற் போற்று   மதினவாழ்

நறைகமழ் புயத்திற் சேற்று
மறிதிரை யுடுத்துப் போர்த்த
நரருல களித்துக் காக்கு   மிறலாலே.

தானத் தானத் தானத் தானத்
தானத் தானத்—தன தான

பாலைத் தேனைப் பாகைப் போலொட்
பார்சொற் பாடற்   றமிழ்மாலை

பாவிற் சீரிற் போதித் தாசிற்
பாடிப் பாடிப் புவிமீதே

கால்பொத் தோடித் தேயத் தேடிக்
காசற் றாணர் றறநீசா

கால்பற் றுதெக் காலத் தேநிற்
கால்பொற் றுமப் பெறுவேனோ

சாலத் தான்மிக் கோர்தற் கோலத்
தாகப் பாவித் திபுலீசோர்

தாலத் தோரைச் சாரத் தாளைட்
டாமற் சாபித் திடுகோவே

யாலைக் கார்செக் காடச் சோலை
காவித் தாடச் சிறுதோகை

யாவிச் சேல்செய்க் காடச் சீர்மக்
காவித் தாரத் திறலூலே.

தத்தத்தத் தானன தானன
தத்தத்தத் தானன தானன
தத்தத்தத் தானன தானன—தன தான

பச்சைக்கற் பூரம்வெ ணீறிலை
யிட்டுக்கைத் தாமரை நீள்விரல்
பற்றிப்பப் பாதிய தாய்வகிர் சருள்பாகு
பட்சித்துக் கோவென வேசியர்
பச்சைக்கச் சார்முலை யாலணை
பட்சத்துக் கேயவர் பால்வெகு பிர்யமாகி
பிச்சித்துப் பூவணை மேலிதழ்
முத்திக்கைக் கேபொரு டாவென
வெத்திக்கொக் காடல்கொள் கூடலின் முயலாதே
வெக்குற்றத் தாயினு மேவரை
யத்தக்கக் காரிய மேயல
ரட்சித்துத் தாளினி லாள்வது கடனுமே
யச்சுக்கட் டாகிய பார்மிசை
மூற்றக்கற் றூகம நூல்கலை
யற்புத்துற் றூதர்க ளாயிர மகலாவோ

ரர்த்தத்தைக் கூறுமெ னுவலர்
புக்திக்கெட் டாதென காரண
மத்தைச்சொற் சோர்வுப டாதுரை புகல்வோரே

மச்சத்திற் கோனபி யூனுசை
வைத்துக்கற் போடுமை ஊர்கடன்
மத்திக்குட் காவல்செய் தான்பர னருளாலே

மற்றெப்புப் பேசவொ ணாதபு
யத்திற்கஸ் தூரிகள் வீசிட
மக்கத்துக் காசல மேவிய விறலூலே.

தானன தத்ததன தானன தத்ததன
தானன தத்ததன—தனதான

மானரி டத்தின்வெகு பேராசை வைத்தமிர்த
வாயூறி நிற்குமொரு வினையாளன்

மாபாத கத்தனுயிர் சேகாகு லத்தழலின்
மாயாது மயக்கபைய மறவாதே

னுனேது மற்றபய லானுலு முத்திபெற
நாகாலை யத்துறையு நபியேனு

நாமோதை யப்பெயர்கொள் காசிமெ னப்பகரு
நாவாண னுக்குனருள் புரிவீரே

சேனப தித்தலைவர் நால்யார்கண் மெய்க்கவெழு
தேசாதி பத்தியமெய்த் திடுகோவே

தேவாதி கட்கினிய மாராய மிக்கவொளிர்
சேனடு சற்றிவரு மகுமூதே

கோனேடு ரைத்தருள்க பீபேயும் மத்தவர்கள்
கோவேக டைக்கனரு ளியகோவே

கோடாமு கத்தபுது லாதாம வித்தபுகழ்
கோசால மக்கநக ரிறலூலே.

தாந்தத் தனதன தாத்தன தந்தன
தாந்தத் தனதன தாத்தன தந்தன
தாந்தத் தனதன தாத்தன தந்தன—தனதான

பாம்புக் கொருதலை காட்டிய ருங்கயன்
மீன்கட் கொருதலை காட்டும ருங்கென
பாங்கிற் செயுதொழில் காட்டிமு யங்கிய முலைமானூர்

பாழ்ஞ்சிச் சிவியென வேய்த்த்டு மன்பினை
வேண்டிப் புணரிறு மாப்பின்ம யங்கிமெய்
பாண்டித் தியமொடி ராப்பகல் சிந்தனை செயுமேழை

தேம்பிக் கவலைவி டாப்பிர வஞ்சவ
ஜுந்தத் துறுகலி யாக்ரம வெம்புலி
தேண்டித் தனிபிடர் தாக்குமுன் வந்துள மறவாதே

தேங்கற் பகநகர் மோக்ஷம டைந்திட
வாஞ்சைக் கனவெகு தாப்பிரி யங்கொடு
தேர்ந்திப் பொழுதுக டாட்சப தந்தனை யருள்வீரே

ஏம்பிப் பெறுமொரு தாய்க்கொரு சந்ததி
தோன்றித் தனதுபி ரூத்திகு லைந்துயி
ரேங்கிப் பறிபட வாத்துமம் வந்தவ னுடன்மீள

வேய்ந்துத் தமனென வாக்கிவி யந்துதி
காந்தத் தினுமிசை யார்த்தமி குந்தும
னேந்திப் புகழ்செய்ப ராக்ரம வென்றிகொ
ணொடியோரே

யாம்பற் குறுமுகை பூத்தத டஞ்சிறு
சேம்புற் பலமலர் தூற்றித ழம்புச
மார்ந்துற் றினையவ ராற்சிறு கன்றுக ளுகழ்சோலை
யான்சொற் கடுவன்வி டாய்த்தபெண் மந்திகை
பாய்ந்தப் புறம்விள நீர்க்குலை யொன்றற
வாய்ந்திட் டுதவற பாத்திலி ருந்தவெ மிறசூலே,

தனனதன தனனதந்த தனனதன தனனதந்த
தனனதன தனனதந்த—தனதான

உரவுமிரு ளறவிளங்கு சுடரைமல ரெனமயங்கி
யுயிர்பிரிய விழுபதங்க ளெனமாயு

முடலைநிலை யெனவுகம்பி மகவிரனு பவமுயங்கி
யுலைமெழுகி னுருகுநெஞ்சன் வினைதீர

விரிகமல பதமிரண்டு மெனதுதலை மிசைசுமந்து
விரகனும தருள்விரும்பி யெதிர்காண

விழியருவி சொரியவெம்பி யழுதழுது துயர்விளம்ப
விரைவினொரு பொழுதிரங்கி வரவேணும்

நிரைதரள மணிசிவந்த மணிபசிய மரகதங்க
ணிறையுமழ கொழுகுகின்ற வலர்தூவி

நிலவுமொரு புடைதயங்க வெயிலுமொரு புடைதயங்க
நிழலுமொரு புடைதயங்க வமரேசா

மருவுபுன லமுதமொன்றின் விளையுமது வமுதமொன்றின்
மதுரமிகு மமுதமொன்றி னருள்காலை

மகிமையொரு பொருள்விரிந்து தருமவையி னொருமருந்து
மௌனமுட னினிதருந்து மிறசூலே.

தந்ததன தானதன தந்தான
தந்ததன தானதன தந்தான
தந்ததன தானதன தந்தான—தனதான

குங்குமப டீரநறை கஸ்தூரி
வண்டலிடு மாரவட மிக்கான
கும்பமுலை பாதிதெரி யப்போர்வை புனையாடை
கொந்தளக பாரநெகி ழச்சோதி
யின்பநகை யாடியமு தப்பார்வை
குண்டலம ளாவியுரு விப்பாய மயில்போலே
மங்குனெடு மாடமறு கிற்கூட
நின்றுதலை வாயில்குறு கித்தேடி
வந்துமகிழ் வோடுகல விக்கான விலைகூறு
மங்கையர்க ளாசைசல திக்காவி
முங்கியுழ லாதுகதி பெற்றேக
மந்திரமெய்ஞ் ஞானநெறி தப்பாம லருள்வீரே
யெங்கள்குல தீபமகி மைக்கார
முந்தவரு தேவர்முது மைக்கார
வென்றுமக லாதவிள மைக்கார புவனாதி

யெங்குமொரு வேதசமை யக்கார
செம்பொனுல காளுநில மைக்கார
வெண்டிசைய ளாவுவிரு துக்கார மதிளுவாழ்

துங்கநபி மார்கடலை மைக்சுார
நம்புமடி யார்களுசி தக்கார
துஞ்சுதலி லாதவிர தக்கார வெழிறாய

தும்பிமகு மூதினுதை யக்கார
வஞ்சுபொழு தானதொழு கைக்கார
துன்றுகலை ஞானமுறை மைக்கார விறகூலே.

தாத்தத்தன தானன தந்தன
தாத்தத்தன தானன தந்தன
தாத்தத்தன தானன தந்தன—தனதான

வாக்கிற்கவி மாலைவ ழங்கிட
வேத்திப்பெரி யோனைவ ணங்கிட
வாழ்க்கைப்பொரு ளானக டன்கொடை யதுவீச

வாய்க்கப்பறு லாம்விர தங்களை
யாட்டைக்கொரு மாதமு யன்றிட
வாழ்த்திக்கக் பாவலம் வந்திட நெடிதான

வாய்க்கத்தவு வாய்மைபு ரிந்திட
மார்க்கத்தறி வேதமு ணர்ந்திட
வாட்சித்திரு மாமறை மந்திர வகையோத

வாற்புத்துணை யாயினு நன்றியி
னூத்தைக்குண னைவ னின்றுப
ரார்த்தித்திட மூதிய மொன்றினி யிசைவீரே

போக்கற்றவ பூஜகல் பண்டொரு
பேய்ப்புத்தியி னலெதிர் வந்துகை
போட்டுப்புய மீதும லைந்திட முதியோர்கள்

போற்றக்கொடி யோன்முது கென்பும
லாட்டிற்பொடி யாய்விழ வன்றுடை
போய்ப்பித்தரின் வீதிபு லம்பிட வடர்கோவே

காக்கைக்கொடி யானைம ணந்தலர்
தூற்றப்படு காபர்க டங்கிய
கார்க்கட்டழல் சேர்நர கங்குடி புகுதாதே

காத்துப்புகழ் தீனவர் தங்களை
மோட்சப்பதி வாழ்வுபெ றும்படி
காட்சிப்பர லோகம டைந்தரு ளிறகூலே

தனதன தனதன தத்தத்தத்த தானன
தனதன தனதன தத்தத்தத்த தானன
தனதன தனதன தத்தத்தத்த தானன—தனதான

மழைவளர் சுதைமதி லெட்டுக்கட்டு மாளிகை
யெழின்மண வரையொளிர் கச்சுக்கட்டின் மேலிள
மடலவிழ் விகசித பிச்சிப்புட்பமாமல ரணைமீதே

மதுகர மிடறிய முத்துக்குச்சு வார்குழல்
கவினுற வெழுதிய பச்சைப்பொட்டு மாயொரு
வளர்பிறை யுளதெனி ளுப்புக்கொப்ப தானுதல்
விலைமாதர்

இழைவளர் தமனிய வெற்புச்செப்பு நாண்முலை
முகடுமு திடவென தற்புப்பொற்பு யாஜல
விணைபுணர் கலவிதி னைத்துக்கெட்ட பாவியை
வரையாதே

யிடர்பவ மிடிமையி மூக்குற்றத்தி காரமு
மல்மற மனமொரு சற்றுப்பட்ச மாய்வர
விதுநல சமையமி ரட்சித்திட்ட சாபல்ய மருள்வீரே

யழுகிமெய் மனிதர்பு ளுத்துக்கொட்டு நோய்களு
மிழிவுறு மொருபதி னெட்டுக்குட்ட ரோகமு
மமரினு மடியவர் வெட்டுப்பட்ட காயமு மொழிவோரே

யனைகுல றிடவுயிர் விட்டுச்செத்த பாலனை
மறுபடி யுலகினெ ழுப்பிச்சொற்க லோகமு
மருளொடு பெறும்வகை திட்டித்திட்ட காருண்ய
முடையோரே

முழைவளர் புலியென வெற்றிச்சுத்த வீரர்கள்
கழைசுழி புகர்முக நெற்றிப்பட்ட யானையின்
முழவுறழ் புயமன்னர் திக்கிற்சத்து ராதிகள் சதகோடி

முடிதொழு திடுதிறை கட்டப்பட்ட மேவிவெ
ணிலவுமிழ் கவிகையுள் வைத்துச்சத்த லோகமு
முழுவது மரசுசெய் மக்கத்துக்கு நாயக ரிறசூலே.

தனனதன தந்தந்த தனதான தான
தனனதன தந்தந்த தனதான தான
தனனதன தந்தந்த தனதான தான—தனதான

கலியுகமி யங்குந்த னிலைபேறி லாத
மனிதஜன னங்கொண்ட வயதாக நூறு
கடிதிரவு துஞ்சுங்க ளொருபாதி போது முதிராத

களிமதலை வம்பென்று பதினறு தேயு
மிதனிடைபி னஞ்சுண்க ணணிகோதை மாதர்
கனதனம லம்புண்டு புணர்காம நோயு மொழியாதே

வலுகவலை துன்பங்கள் வெகுகோப தாப
நரைதிரைமு திந்துண்டி பலகார மாறி
வசைவறுமை பங்கங்கொள் பிணிபாவ நாளு
மிளையாதே

வளரிரும லுங்கிண்கி ணெனமேல்கை கால்கள்
வளிஜலம லஞ்சிந்தி யெனதாவி போமுன்
வரமுதவி யின்றுங்க ளருள்ஞான வாசி யருள்வீரே

குலவுநெடு வெண்டிங்கண் மணிமாட மீதி
னிலமகளிர் செஞ்சந்த மகர்வாச வீசுங்
குளிர்புகையி டுங்கொந்த ளகபார மான வதன்மேடை

குடிகொள்புய லென்றன்ற னயலாடு நீடு
கலபமயில் கண்டம்ப வனவாயி னூடு
குறுமுகைய ரும்பம்பு னகையாட நாடி யொருகோடி

நிலவினிதி ருந்தும்பு வினமார மூரல்
முழுநகைவி ரித்தந்தி நிலவூர ஊரு
நிழலுமிழ்செய் குன்றிந்து சிலகாலு நேர்மை யனைமோதி

நிறைபிரளை யம்பொங்கி யெழுவாரி நீரி
னுவர்புலவெ றிந்துந்தி சுழியாறு பாயு
நிலைபெறவ னங்கொண்ட மதினாவில் வாழு மிறசூலே.

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன—தனதான

பூமரு வும்புய லுஞ்சி வந்தெழு
பாதியி னம்பிறை யுங்க னங்குழை
பூசலி டுங்கய லுஞ்செ ழுங்குமிழ் மலர்மேவு

பூரண சந்திர னுங்க விந்தழ
தூறுந றுங்கனி யுங்கு லுங்கிய
பூரண கும்பகு டங்க ளுந்தளிர் மிளிர்சீத

காமர்ப சுங்கொடி யுஞ்சு ணங்கணி
யாடர வின்பட முஞ்சி றந்தலர்
கானகு செந்தளி ருங்க லந்துனை புனைமாதர்

காதர வின்படி வந்த ணைந்தவர்
போகநி னைந்துநி லைந்த யர்ந்துழல்
காமுக னென்றுதெ ளிந்து நின்பத மடைவேனோ

மாமைகெ டுஞ்சுடர் பொங்கு திங்கணி
லாவிரி யுங்கதிர் வெண்ப ளிங்கியின்
மானில மன்றல்வி ளைந்தி டும்புது மணவாடை

மான்மத மெங்குநி லங்கு ளிர்ந்தெழு
பூடுகள் குங்கும மின்செய் குன்றுகண்
மாமணி தென்றலி னங்கொ ழுந்தலர் நறவீசு

தேமலர் சிந்துபொ தும்ப ரின்கரை
மோதிர சந்தரு மென்க ரும்புமிழ்
தேனினு மின்சுவை கொண்ட தண்பனி மயமாறு

தேவம ணங்கமழ் மஞ்ச னந்திக
ழாறுபொ ருந்திவ னங்கெ ழும்புகழ்
சோதி னென்றொரு விண்பு ரந்தரு ளிறசூலே.

தந்த தத்தன தனதன தனதன
தந்த தத்தன தனதன தனதன
தந்த தத்தன தனதன தனதன—தனதான

தங்கள் கைப்படு முடைமைக ளொருவினை
யங்க தற்குறு தமரர்க ளொருவினை
தந்தி ரத்தொடு திருடுவ ரொருவினை கொடிதான

தண்டி கைத்துரை யரசர்க ளொருவினை
துஞ்ச றக்கொலை கொளுபவ ரொருவினை
தண்ட மிழ்த்தெரி புலவர்க ளொருவினை பிர்யமான

வங்க ணப்பெய ரவரதி லொருவினை
சிண்ட ளப்பவ ரொருவினை சிலுகுசெய்
வஞ்ச கப்பொது மகளிர்க ளொருவினை தொலையாத

வம்பு டைப்பல வினையுள பொருடனை
நம்பி வைத்திரு நிலையென வுணர்பவர்
வந்த தெப்படி யுமதுபொன் மலரடி பெறுவாரார்

வெங்க லிப்பகை யிருளற முயலனு
திங்கள் வட்டவெ ணிலவொரு குடையினில்
வென்ற லைக்குரை கடல்படு முலகருள் புரிவோரே

வென்கொ டுத்தக லமரர்க ளடியுறை
தந்த டித்தலை முடியுழு திடவமர்
வென்று முத்திரை யிடுபுகழ் புஜபல நயினரே

தெங்கு நெட்டிலை மடியமெய் முகிறவழ்
பைங்கு லைக்கமு கிலைசெழு மலர்விரி
செண்ப கத்தழை கைதைமு ளிலைபடு கனிவாழை

தென்ற லித்தரு வழவிரி தலைபசி
வெண்கு ருத்திலை கிழிபட வுகழ்கய
றெண்டி ரைத்தட வயனகர் மதினவெ மிறகூலே.

தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன
தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன
தந்தந்தந் தந்தந் தந்தன—தனதான

அஞ்செஞ்செங் கஞ்சம் பிஞ்சடி
நஞ்சம்பிஞ் செஞ்சம் தும்பியு
மம்புஞ்சிங் துஞ்சஞ் சஞ்சன விழிவேலு

மந்தந்தங் கும்பம் பம்பர
மும்பந்துங் குன்றுங் குன்றிவை
யஞ்சஞ்சம் புஞ்சங் கொங்கையு மினாரோர்கள்

கொஞ்சுந்தென் பண்கண் டுஞ்சொலும்
விம்பம்பம் பண்பின் சஞ்சிவி
கொங்குண்டொண் டுஞ்சங் கிஞ்சுக மலர்வாயுங்

கொண்டங்கந் தங்கஞ் சண்பக
மென்றும்பண் பொன்றும் பெண்சிறு
கொம்பென்றன் கண்கண் டிங்கித முறுவேனை

வஞ்சம்புன் கண்கண் டம்பவம்
வெம்பும்புன் சிண்டுங் கொண்டிய
வம்புந்துன் பென்பங் கொண்டற வொருநாளே

வந்தின்பந் தந்திங் குய்ந்திட
வென்றுன்றன் றெண்டஞ் செய்பவ
வம்பின்றுன் நஞ்சஞ் செஞ்சர ணருள்வாயே

விஞ்சஞ்செஞ் சந்தங் குங்கும
முங்குந்தண் பொங்குந் திங்களின்
வின்பந்தங் குந்தென் சுந்தர வரமாதர்

வெண்பொன்செம் பைம்பொன் பந்திசெய்
குன்றெங்குந் துன்றுஞ் சம்ப்ரம
விண்சொந்தம் பந்தங் கொண்டரு ளிறகூலே.

தானத் தானன தானன தானன
தானத் தானன தானன தானன
தானத் தானன தானன தானன—தனதான

வாளிற் கூர்மைய தானது நீடிய
ரோமக் காலினு நேர்மைய தானது
வாதைப் பாணர கேழ்மிசை யானது நெடுநாள்போய்

வாரத் தாழ்கரை காணரி தாயது
கூனற் பாடக மேவனை வானது
வாய்விட் டாரும மூமிட மானது குபிரானோர்

தாள்வைத் தேகட மாடவொ ணாதது
தீன்மிக் கோர்செல வேலகு வானது
தானத் தேவர்பொ னூர்வழி யானது பலகோடி

தானைப் பாமுவ மானம தானது
பாலத் தேதடு மாறிவி ழாதொரு
தாயைப் போலெனை யாளநி வீடினி யருள்வாயே

கோளத் தேகுபி ரானருள் கூர்வது
நேர்சத் ராதிகள் வாள்வலி போவது
கோபத் தீயுலை யூடுபு காதது கழுகோடே

கோடிக் காகப டாமிசை யாய்வது
காலற் கேயுறு தோழமை யாயது
கோனெட் டூரவெள் வாய்கவை நாவது தமதான

வாள்சொற் றேவிய ரோடுரை யாடுவ
தூனெய்த் தோர்கட வாய்மடை காலுவ
தாடற் போதுல்பு காறெனும் வாளது வுடையோர்சீ

ராவித் தேமுத ஞளறு சோர்புலி
போலுற் றேதிரு வாழிகொள் பேறுடை
யாலிக் கேதிரு மாதுல ராகிய விறகுலே.

தனனதன தாத்த தனனதன தாத்த
தனனதன தாத்த—தனதான

இருபெரிய கோட்டி நிலவுவட மீட்டி
யிணைமுலைகள் காட்டி மடமாதர்

இனியபெரு மாட்டி வலுகவலை பூட்டி
யிசையொழுகு பாட்டி னியல்பாடி

விரகவனல் மூட்டி யெனதுயிரை வாட்டி
விகடமுறு கோட்டி கொளலாமே

வினையகல வோட்டி யிருசரண நீட்டி
விரைவினொரு வீட்டி னருள்வீரே

யரமகளிர் தேட்ட மொடுபுனலி லாட்டி
யருமைவிழி தீட்டி விலையேறு

மழகுதுகில் சூட்டி மதுரவமு தூட்டி
யமரர்வள நாட்டி னுறைவோரே

முரண்மகுட சூட்டி னரவைவர மீட்டி
முடிகுலைய வீட்டி நகர்காகா

முதல்வன்மனை யாட்டி மகவைமண நாட்டி
முனம்வதுவை வேட்ட விறகுலே.

தனனதன தனனதன தந்தத் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தத் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தத் தனத்ததன—தனதான

எவரைமடி தடவிமுத றண்டிப் பறிப்பதினி
யெவரையிடை வழியின்மிக நம்பிச் சதிப்பதினி
யெவரையினி துயிர்பிரிய நஞ்சைச் கலப்பதினி
நடுவூர்போ

யெவரைவளர் துகிலினிதி வஞ்சித் தெடுப்பதினி
யெவரையுறு படிறுசொலி யண்டிப் பிழைப்பதினி
யெவரையின முறையெனவி ணங்கிக் கெடுப்பதினி
யெனநாடி

யவனிதனி லிரவுபக லிந்தப் பவத்தொழிலி
னெழுகுமன நினையுமொரு வஞ்சப் புலைக்கயவ
னவகுணமு மலமுமற நிந்தித் துமக்குரிய   வடியோர்க

ளவர்செயலு மியலுமுய லுந்தத் துவத்தினெடு
பொறையறிவு நிறையுறுதி யும்பொற் றிருக்கவிலை
யடிமைதனை யடியிணையி லன்புற் றிரக்கமுட   னருள்வீரே

யுவகையுறு மபுஜகல ரும்பெட் டகத்தினிடை
துகில்பொதியு மொருகிளியை யங்கைக் குள்வைத்தணுகி
யுளபொருண்மை யுரையுமென முந்தக் கணித்தநிறை
விலைகூறி

யொளிர்தரள மணியிதுவ யின்பச் சிலைப்புழுவு
முயிரினெடு திரியுமென நந்தத் தகர்த்ததனி
னுறுபுழுவை யதிசெயம்வி ளம்பச் செய்வித்த
வரமுடையோரே

பவளவில விதழ்மகளிர் செங்கைக் குடத்தினிடை
முகிழ்விரியு நறியவர விந்தப் பொகுட்டினிடை
பசியமர கதமணிசெய் குன்றிற் றயக்கமுகின்   மடலூடே

பசியகுட வனைமணிகள் சிந்திக் கொழிப்பநெடு
விழுதுவிடு கதிர்நிலவி லங்கத் திருக்குலவு
பதுமநிதி படர்சுனைவ ளஞ்சுற் றுமக்கநக   ரிறகூலே.

தந்த தானன தத்த தந்தன
தந்த தானன தத்த தந்தன
தந்த தானன தத்த தந்தன—தனதான

பஞ்ச வாசம ணக்கு மஞ்சன
பஞ்ச கேசமு டித்து நின்றிசை
பஞ்ச தாரைமொ ழிக்க ருங்குயின்   மடவார்வேன்

பஞ்ச பாணமி றைக்க வன்பொடு
பஞ்ச மாசய னத்தில் வந்தொரு
பஞ்ச பாதக னைப்பு ணர்ந்திட   லொழியேனோ

தஞ்சம் வேறிலை முற்றி லும்பிர
பஞ்ச மானவ லைக்கு ளெண்படு
சங்க சாரமி கச்சு மந்தவன்   முதனுளோர்

தம்பி ரானரு ளிற்ச மைந்தன
வங்க சாதன வற்றி லொன்றுகோ
றந்து பார்வைய னுக்கிர கந்தர   வரவேணும்

வஞ்ச மாயம றக்கு றும்புடை
நெஞ்ச பூஜகல் கைப்பெ ரும்படை
வந்து தேடிய டித்தொ டர்ந்துபின்   வரவேபோய்

வண்க ணீடும லைப்பொ தும்பினு
றைந்த காலைந டுக்கு றும்படி
வண்கை யோரபு பக்க ரஞ்சியி   னுரையாட

வஞ்ச நீரென வற்பு தந்தரு
பொங்கு பாய்விரி கப்ப லுந்திரை
யம்பு ராசியு மொக்க முன்பெய்த   வருள்வோரே

யந்த காரவி ருட்பி ழம்பெறி
சந்தி ரோதைய வட்ட வெண்குடை
யங்கண் ஞாலம தைப்பு ரந்திடு   மிறகூலே.

தனன தனனதன தந்தத் தனந்ததன
தனன தனனதன தந்தத் தனந்ததன
தனன தனனதன தந்தத் தனந்ததன—தனதான

இளமை யுடமைவெயின் மஞ்சட் கிசைந்ததென
வுருவின் மகிமைநிறை திங்கட் கொழுந்ததென
வியல்பு தருகுண மூமொரு விந்தைப் பதங்கனென
வெழிலோவா

னிடுவி லெனவடிவி லங்கித் திறம்புமென
வுயிரி னிலைகருவு றும்புட் பறந்ததென
வினிய புனலுநிற வெண்கற் பளிங்கியென   வினைமாயம்

வளரு முடலகழ்புனலி லின்புற் புதங்களென
வளமை கிளைபிரளை யந்தத் திவந்ததென
வறிது நடைகொள்பிற வஞ்சப் பவந்தமென
வுணர்தீனோர்

வழியி லொழுகுமொரு தொண்டர்க் கிரங்கியும
திருதை கமலமுகி ழுங்கட் டவிழ்ந்துபைய
மலர டியினைபையமென வந்தித் திறைஞ்சவருள் புரிவீரே

களப முழுகியப சும்பொற் றசும்பைமழை
முகடு தடவும்வட குன்றத் தைவென் றமுத
கலச மணிசுடர்செய் கும்பத் தைவம்புபட வெனமோதி

கமல முகிழிதரு ளம்பைக் குரும்பைநிகர்
மிர்க மதபரிமள வம்பர்க் குழம்புபல
கலவை திமிருமிரு கொங்கைக் கிணங்கவக
னெடுவானின்

வெளியி னெழுபருதி யஞ்சச் சிவந்தமணி
வடமு மணிவடமு மொன்றிக் கிடந்துபுது
வெயிலு நிலவுமென வெண்டிக் கிலுங்கிரண வொளிவீச

வெளிய வனமெனனடை கொஞ்சிப் பயின்றவர
மகளிர் பிருதவுசெ லுஞ்சொற் கமென்பதியின்
மிகுபு கழினெர்பொருளை நம்பிப் பணிந்துதொழு
மிறைகுலே.

தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத் தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்—தனதான

பொருட்டின்கொத் துடைத்தங்கத்
தகட் டின்கட் டிதழ்க்கஞ்சப்
பொறிக்கும்பொற் பமைக்குஞ்சற் பனவாடை

பொறுக்குங்கர் புரச்சந்தத்
துணைக்கொங்கைப் பொருட்பெண்டிர்
கெதிர்த்தந்தத் தொழிற்கன்புற் றவர்மாயப்

பகட்டுங்கட் கடைக்குஞ்சிற்
றிடைக்கும்பொற் றெடிக்குங்கட்
டுடுக்கும்பட் டுடைக்குந்தட் டழியாதே

பவத் துன்பத் தினை துண்டித்
தறத் தெண்டித் துரத் தொண்டற்
கணித் தின்றைப் பதத் தின்பத் தருள்வீரே

யகத் தின்கட் பொரிக் குஞ்சட்
டியிற் பண்டுட் புடைக் கெண்டைத்
துடிப் புந்துப் பிடக் கண்டொப் புரையாடி

யயத் தின்குட் டியைக் கண்டிக்
கவித் தன்பர்க் களித் தென்பைக்
குவித் தங்கத் தெழுப் பும்சற் குணவாழ்வே

செகத் திங்கட் குடைச் சிங்கக்
கொடிச் சங்கக் கொடை செங்கைத்
திறற் சங்கைத் தனச் சம்பத் துடையோரே

செழிக் குங்கற் பகக் கொம்பைப்
பழிக் குங்கற் புடைப் பெண்கைப்
பிடித் தம்பொற் சுவற் கம்புக் கிறைகுலே.

தனனதன தானதத்த தனனதன தானதத்த
தனனதன தானதத்த—தனதான

நினதுவழி யேநடக்க நினதுபெய ரேவழுத்த
நினதுபுக ழேபடிக்க மறையோதி

நினதுஜெப மேஜெபிக்க நினதடிமை யாகிநிற்க
நினதுபத மேதுதிக்க வதனுலே

யெனதுபவ மேதுடைக்க வெனதுமல மேகெடுக்க
வெனதுபகை யேதுடைக்க வொழியாத

யெனதுகலி யேதடுப்ப வெனதுதுய ரேதணிப்ப
வெனதுவச மேகடைக்க ணருள்வாயே

விணைமுரச மேயொலிப்ப வணிகவிகை யேகவிப்ப
விரிகவரி காலசைப்ப விருபாலும்

விருதடவி டால்பிடித்து வருமரசர் மோலிதத்த
விடுபடைஞர் மாளவெட்டி யடர்சேனை

முனையழிய வீழ்பிணத்தை நரிகழுகு நாயிழுப்ப
முடுகியடு பேய்புசிக்க வடிவாளான்

முழுதுமம ராடிவெற்றி கொளுமபுது லாசுபுத்ர
முதன்மையர சாளுமக்க விறகூலே.

தனனதன தனனதன தந்தந் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தந் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தந்தந் தனத்ததன—தனதான

கடலமுத கலசமிடு கும்பந் தகர்த்துவெளி
முகடுதொடு குடுமிவட குண்டந் துழக்கியடர்
கரடகட களிறுபடு தந்தங் குறைத்துமடன் முகழாது

கடிகமழு மடுவினர விந்தங் குலைத்துவெயில்
பளபளென வொளிருமொளிர் தங்கம் புதுக்குடைய
கடமலைய விடமலைசெய் சந்தத் தரித்தகன தனமாத

ரிடுகுமிடை துவளவிதழ் வின்பஞ் சுவைத்தமுது
பருகியர மகளிரொடு துன்றுஞ் சுடர்க்கிரண
விமையவர்பொ னுலகுதனி லின்பஞ் சுகித்தவர்க
ளுடன்வாழ

விரவுபக லுமதுபிர பந்தஞ் சொலிப்புகழு
முழுதும்விலை யடிமையுட துன்பந் தொடைத்தொழிய
விருசரண வனசமலர் தந்தன் புவைத்தருள வரவேணும்

புடவியெழு நிலைகுலைய வந்தண் சுருட்டுடல
நெறுநெறென விடமுகிழ்ப்பு யங்கன் றுணுக்கவுயர்
புலமுகடு பொதிநெரிய வண்டங் களுட்கமறி திரைவீச

புணரியறல் சுவறியுறு பங்கங் கொளத்தடவு
குலவரைகள் கிடுகிடென மண்டுந் திசைக்கரிகள்
புடைபெயர வியனடமி டுங்கந் துகத்துல்துல் மிசையேறி

யடருமபு சகல்கொடிய நெஞ்சம் பிளக்கவவன்
விடுபடைஞர் நெடியவுட றுண்டம் படக்குருதி
யலைபெருகு பிரளையந்தி யெங்கும் பரக்கவடு களமீதே

யலகைகொடு கரிபலக வந்தம் பெறப்பொருது
விறல்கொளளி யெனும்வலிய சிங்கந் துதிக்கவர
மருண்மதின மொடுபுவன சங்கம் புரக்குநபி யிறகூலே.

தனதன தனத்த தானதந்தன
தனதன தனத்த தானதந்தன
தனதன தனத்த தானதந்தன—தனதான

புதுமலர் விரித்த பாயலென் றொரு
ரணகள முகத்தின் மீறிவந்திரு
புருவவில் வளைத்து நீலனஞ்சுமிழ் விழியான

புரைகணை தொடுத்தெ னுவியுண்டணி
யிளமுலை மதத்த யானைகொண்டுகழ்
பயமுழு துசற்று தானைபின்செல வொளிகாலு

மதிமுகம் வெயர்ப்ப வாண்மருங்குயர்
கொடியசை யமிக்க தோநிதம்பமுன்
வலவரி னுகைத்திட சாரிவந்திட வெகுபூசல்

வரிவளை யொலிப்ப வேதினம்புணர்
கலவியெ னுமுய்த்த மேபுரிந்திடு
மகளிர்வி ரகத்திலே மயங்குத லொழியேனோ

முதுகிடை புடைத்த கூனிமிர்ந்தெழ
வழுதென வளர்த்த கேச ,ந்தியு
முகில்கரு நிறத்த தாயிருண்டிரு வயின்வீழ

மூலையிப மருப்பெ னுவளர்ந்திடை
பலபலெ னவொக்க வேயுதிர்ந்திடு
மூறுவன்ம ணிமுத்த நேரரும்புமெய் யொளிபோகி

விதறிய நவற்றி யேதிரங்கிய
முகநில வுவட்ட மாயுண்மயங்கிய
விழிகய லையொப்ப வேபிறழ்ந்துறு வயதாலே

விழுகிழ விதற்சொ ரூபநந்தின
மகளிர் களின்மிக்க வாலிபம்பெற
விரைவி ணருண்மக்க நாடுறைந்தரு ளிறகூலே.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத்—தனதான

பயிலியற் பரியினிற் பனைமுகக் கரியினிற்
பருமணிச் சிவிகையிற் றினமேறி

பருதியொத் தரியணைக் கொலுவினிற் பரிவினுற்
றுறையுமைக் குபிருடைப் பரராஜ

ருயர்துரைத் தனமறக் குடிகெடுத் துறுகலிப்
புலிபிடித் துழல்பசிக் கிரையாகி

யுலகினிற் பலியெடுத் துணவிதித் துயிர்தொலைத்
துடல்கனத் தொருவனைத் தொழுவேனே

குயின்மொழிச் சிலைநுதற் கிளியுகிற் பிறைவடக்
குடமுலைச் சுடர்மணிக் கொடியூசற்

குழைமுகிற் கரிகுழற் சசிமுகத் தளிரடிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குமிழ்மீதூர்

கயல்விழிக் குறுமுகைச் சிறுநகைக் கனியிதழ்க்
குலதெய்வத் தரமகட் புணர்காமக்

கலவிமற் றனுபவித் திலகுகற் பகநகர்க்
கரசளித் தருண்மக்கத் திறநூலே

தனந்த னத்தன தானன தானன
தனந்த னத்தன தானன தானன
தனந்த னத்தன தானன தானன—தனதான

அரும்பொ ருட்பர ஞான மோமுனமு
மிரந்த வர்க்கிடு தானமு மானமு
மறந்த ழைத்தன போதமு நீதமு மனதாலே

யளந்த ளப்பறி யாதவ மாதவ
மிழந்து குத்திர வேகமு மோகமு
மடைந்து மற்றவ ஞாயமு மாயமு மொழியாதே

விரும்பு கட்கொலை சூதினும் வாதினும்
முயன்று கற்பினை சூழ்வினை யூழ்வினை
விலங்கு பட்டுழன் மோசனை நீசனை வரையாதே

விரைந்த ழைத்தெனை மேவுவி வாவெனு
நுடங்கு பொற்கொடி நீழலின் வாழ்வுற
விசும்பி னிற்கடை நாளினி லாழ்வது கடனாமே

முரம்பி னிற்செறி பூமியின் மேழியி
னெருங்கு கற்புழை வாசலி னூசலின்
முடங்கு நெற்பொலி சாலியின் வேலியா மடமாதர்

முகந்த கைக்குட நீரினி லேரினி
லரங்கி னிற்கரு மேதியில் வீதியில்
முழங்கு னெட்டகழ் கேணியி லேணியி லுகழ்சேலார்

வரம்பு டைத்தெழு வாரியி லேரியி
னறும்பு னற்படு காவியி லாவியில்
வளம்ப டைத்துயர் சோலையி லாலையி னறைமாரி

வளங்கு பற்பல தாழையில் வாழையி
னெடுந்து கிற்கொடி மேடையி லோடையில்
வலம்பு ரிக்குல மூர்மதி நாவள ரிறநூலே.

தான தானன தத்த தந்தன
தான தானன தத்த தந்தன
தான தானன தத்த தந்தன—தனதான

மாதர் சீறடி பச்சி ளந்தளிர்
நாக வானல்குல் புட்ப தண்சுனை
மாய நூலிடை பொற்ப சுங்கொடி முலையானை

மாசி லாமுக பத்ம பங்கய
மால வேல்விழி நெய்ச்செ ழுங்கயன்
மாலை தாழ்குழன் மைக்க ரும்புய லெனவேபா

தாதி கேசமு முற்று ணர்ந்துவ
மான மேவுவ மித்து நெஞ்சழ
வாசை யாகிய பிச்செ ழும்பிட வெறிதேபே

யாட லாடும வத்த னென்றொரு
மேலை வீடுபெ றப்பு ரந்தினி
தாழ வேணும டித்தொ ழும்பனை யொருநாளே

வேத மாதவர் மெச்ச நின்றமா
வாசை நாளினி லற்ற சந்திரன்
வேண வாவோட ழைத்த கங்கையி னருள்வோரே

பருதியொத் தரியணைக் கொலுவினிற் பரிவினுற்
றுறையுமைக் குபிருடைப் பரராஜ

ருயர்துரைத் தனமறக் குடிகெடுத் துறுகலிப்
புலிபிடித் துழல்பசிக் கிரையாகி

யுலகினிற் பலியெடுத் துணவிதித் துயிர்தொலைத்
துடல்கனத் தொருவனைத் தொழுவேனே

குயின்மொழிச் சிலைநுதற் கிளியுகிற் பிறைவடக்
குடமுலைச் சுடர்மணிக் கொடியூசற்

குழைமுகிற் கரிகுழற் சசிமுகத் தளிரடிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குமிழ்மீதூர்

கயல்விழிக் குறுமுகைச் சிறுநகைக் கனியிதழ்க்
குலதெய்வத் தரமகட் புண்ர்காமக்

கலவிமற் றனுபவித் திலகுகற் பகநகர்க்
கரசளித் தருண்மக்கத் திறகூலே

தனந்த னத்தன தானன தானன
தனந்த னத்தன தானன தானன
தனந்த னத்தன தானன தானன—தனதான

அரும்பொ ருட்பர ஞான மோமுனமு
மிரந்த வர்க்கிடு தானமு மானமு
மறந்த ழைத்தன போதமு நீதமு மனதாலே

யளந்த ளப்பறி யாதவ மாதவ
மிழந்து குத்திர வேகமு மோகமு
மடைந்து மற்றவ ஞாயமு மாயமு மொழியாதே

விரும்பு கட்கொலை சூதினும் வாதினும்
முயன்று கற்பினை சூழ்வினை யூழ்வினை
விலங்கு பட்டுழன் மோசனை நீசனை வரையாதே

விரைந்த ழைத்தெனை மேவுலி வாவெனு
நுடங்கு பொற்கொடி நீழலின் வாழ்வுற
விசும்பி னிற்கடை நாளினி லாழ்வது கடனுமே

முரம்பி னிற்செறி பூமியின் மேழியி
னெருங்கு கற்புழை வாசலி னூசலின்
முடங்கு நெற்பொலி சாலியின் வேலியு ளமட மாதர்

முகந்த கைக்குட நீரினி லேரினி
லரங்கி னிற்கரு மேதியில் வீதியில்
முழங்கு னெட்டகழ் கேணியி லேணியி லுகழ்சேலார்

வரம்பு டைத்தெழு வாரியி லேரியி
னறும்பு னற்படு காவியி லாவியில்
வளம்ப டைத்துயர் சோலையி லாலையி னறைமாரி

வளங்கு பற்பல தாழையில் வாழையி
னெடுந்து கிற்கொடி மேடையி லோடையில்
வலம்பு ரிக்குல மூர்மதி நாவள ரிறகூலே.

தான தானன தத்த தந்தன
தான தானன தத்த தந்தன
தான தானன தத்த தந்தன—தனதான

மாதர் சீறடி பச்சி ளந்தளிர்
நாக வானல்குல் புட்ப தண்சுனை
மாய நூலிடை பொற்ப சுங்கொடி முலையானை

மாசி லாமுக பத்ம பங்கய
மால வேல்விழி நெய்ச்செ ழுங்கயன்
மாலை தாழ்குழன் மைக்க ரும்புய லெனவேபா

தாதி கேசமு முற்று ணர்ந்துவ
மான மேவுவ மித்து நெஞ்சுழ
வாசை யாகிய பிச்செ ழும்பிட வெறிதேபே

யாட லாடும வத்த னென்றொரு
மேலை வீடுபெ றப்பு ரந்தினி
தாழ வேணும டித்தொ ழும்பனை யொருநாளே

வேத மாதவர் மெச்ச நின்றமா
வாசை நாளினி லற்ற சந்திரன்
வேணை வாவோட ழைத்த கங்கையி னருள்வோரே

வேணு காளமி சைப்ப வன்கடை
காலபெய் பாலைய ளிப்ப வன்றதை
வேறு ளோர்கள்கு டித்து மிஞ்சிட வருள்வோரே

நீதி மூவுல கத்த ரும்பொருள்
யாவு மேதகு கைத்த லம்படு
நீல வாமல கத்த ருங்கனி யெனவேகா

ணீர்மை யாளர்து தித்து வந்திரு
பாத தாமரை யைப்ப ணிந்திட
நீடுவாழ்மதி நத்தி ருந்தவெ மிறசூலே.

தனத்ததன தானதந்த தனத்ததன தானதந்த
தனத்ததன தானதந்த—தனதான

அகப்பொருள்சி னூல்கள்பஞ்ச விலக்கணந னூல்வழங்கு
மகத்தியமு னூலறிந்து பதமாக

மடுத்ததமிழ் மாலைசந்த மெடுத்தகவி பாடிவஞ்ச
னவத்தைநினை வாய்நினைந்து சிறுமுடங்

பகுத்தறிவி லாதவண்ட வுலுத்தர்தலை வாயில்சென்று
படித்துநிறை நாணழிந்து திரியாதே

பழக்கமுறு வேதமெங்கு மணக்குமிசை யேகனிந்து
பழக்குமொரு ஞானவிஞ்சை யருள்வீரே

முகிழ்த்தவவி சேகவிந்தை யிரத்னமணி மோலிதங்கு
முடித்தலைப ராவியண்டர் தொழவேநீன்

முடக்குறுமு காமையொன்று பொறுத்தவுல கேழுமன்பின்
முழுக்கவொரு கோல்புரிந்த முதியோரே

வகுத்தநெடு வானினின்று மகத்துவநபி மார்கணங்கள்
வழுத்துமிமை யோர்பவுஞ்சின் முனமேபோய்

வலுத்தமிகு ரூபினின்று தனிப்பொருளை யேவணங்கி
பயித்துல்மகு மூறிருந்த விறசூலே.

தனத்தந் தந்தன தந்தந்
தனத்தந் தந்தன தந்தந்
தனத்தந் தந்தன தந்தந்—தனதான

கறுக்குங் கொண்டலைப் பைந்தண்
டலைப்பொன் கொண்டையைத் தென்கண்
குலைக்கண் கொண்டலைக் குங்கொந் தனமாதர்

களிப்புங் கண்சிமிட் டும்பஞ்
சலைக்கண் சஞ்சரிப் பும்புன்
சிரிப்பும் பின்பசப் புங்கண் டவரோடே

பிறைக்குங் குங்குமக் கெந்தங்
குமட்டுந் திண்புயத் தின்றங்
திரத்தின் சென்றணைத் தங்கொங் கையின்மேவி

பிணைப்புண் டுங்களைப் புண்டு
கிடக்குந் தொண்டனைத் துன்பந்
துடைத்தன் பின்பதத் தின்பந் தருவீரே

செறிக்குஞ் செந்தழற் பொங்குங்
கலிப்பங் கஞ்சொலிச் சென்றங்
கிரக்கும் பண்டொருத் தன்பங் கினிலாடோர்

ஜெகத்தின் கண்கணக் கொன்றின்
றிணக்கங் கொண்டளித் தெங்குஞ்
ஜெயஸ்தம் பஞ்செலுத் துந்தண் புகழ்வாழ்வே

குறிக்கும் பிங்கலந் தங்கங்
கொழிக்குஞ் சந்திரக் குன்றந்
திசைக்கொன் றென்றனுப் புந்தின் டிறலோரே

குருக்குந் திங்களிற் சந்தம்
படைக்குஞ் சுந்தரப் பெண்சொம்
புறச்சொந் தம்புரக் கும்பண் பிறசூலே.

தனன தானன தத்தன தத்தன
தனன தானன தத்தன தத்தன
தனன தானன தத்தன தததன—தனதான

பிசகி நாடிவி கற்பக டக்குது
மலஜ லாதிகண் மற்றடை பட்டுது
பிறிது வாண்முக நெற்றிவி யர்க்குது — சவவாடை

பெருக நாறுது புத்திம டித்தது
புனலு நாவற வற்றி யிருக்குது
பிணிகள் நான்களின் மெத்தவு ரக்குது — புவிமீதே

நகையு மூணுமு றக்கமு மற்றுது
நுரைகள் வாயெழ விக்கலெ டுக்குது
நயன மேறிய ரைக்கண்மு கிழ்க்குது — கபறடை

நலது தேடுமெ னச்சொல்வ யித்தியர்
பலது மீதுகை விட்டும னைப்புறம்
நழுவும் வேளையெ னக்குன ருட்கடை — புரிவாயே

யிசைகொள் பூதல வட்டவ ரைப்பினும்
நெடிய வானுயர் சொற்கத லத்திடை
யிரச தாடக மிக்கத கட்டினி — லணியான

விலகு நூறுள தட்டினி டைக்கிடை
யொளிக டுணிறு வித்திசை யெட்டினு
மிளகி லாவொளிர் பத்தியெ றித்தகண் — மணிமேடை

பசிய சோதியி ழைத்தவிர் பச்சைகள்
வயிர நீலம ணிச்சுடர் விட்டெறி
பவள ராசியி ழைத்தம திட்டிரு — மணிவாயில்

பதும ராகம ணைக்கண்வ குத்திடு
தரள வாசன மெய்க்குறு சிற்றிகள்
பருதி போலவி ருக்கும கத்துவ — விறசூலே·

தந்த தனந்தன தான தத்தன
தந்த தனந்தன தான தத்தன
தந்த தனந்தன தான தத்தன—தனதான

விந்தை வலம்புரி போன்மு டித்திடு
கொண்டைகு லைந்துபி லாறு தற்குறி
விண்டுகு றுந்துளி வேர்வு கக்கயல் — விழிநீல

விம்ப மெழுந்துசி வேலெ னத்துகிர்
தொண்டைத ருங்கனி வாய்வி ளத்தர
விந்தந றுந்தன மார்பு றத்தழு — வணைமீதே

சந்தன வம்பர்ச வாதி யற்கைம
ணங்கம முந்தெய்வ மேனி முத்திரை
தங்கும ரம்பையர் காண்ம ணித்தரி — சிடுபார

தண்டைசி லம்புக லீலெ னத்தொடு
சண்டைபு ரிந்துற வாடி மற்றவர்
தங்களு டன்புணர் சாப னுக்ரக — வருள்வீரே

இந்துதி னந்தொறும் வேறு ருக்கொடு
மங்குலி ழிந்திருண் மாலை யிற்றனி
யின்பரின் வந்துச லாமு ரைத்தினி — தருகாகி

யிந்திரை யொன்றுச ரோரு கக்கழல்
செங்கைதை வந்திட வாடு தொட்டிவி
னின்றுயில் கொண்டருள் காருண் யப்புய — வருளாளா

மந்தர திண்புய வீரி யப்பிற
சங்கம்வி ளங்கிய சூரி யப்ரபை
மங்கக ளங்கசொ ரூப லெக்கண — வரையாபூ

மண்டல முந்துவ ரோதை யக்குல
துங்கவ பங்கம ஞேக ரப்பொறி
வண்டலை தண்டலை சூழு மக்கிய — ரிறசூலே.

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன—தனதான

பக்கப் பழுத்தகிழ முற்றுப் பிணிக்குழலை
பட்டுத் துடித்துணவு — புசியாதே

பற்கிட் டிடப்பலர்கை விட்டுச் சலிக்கவுடைப்
பற்றிப் பிடித்தெனுயிர் நமனூர்கை

சிக்கிக் கொளக்கினுர் துக்கித் தழக்கொடிது
செத்துக் கிடக்குமன மனதாலே

சித்தித் திரக்கமுடன் முத்திப் பதத்தையருள்
செக்கச் சிவத்தகழ றருவீரே

பொக்கக் குடிற்புகுது துக்கச் சடத்தினுட
பொட்டைக் கெடுத்ததவ முதியோர்வாய்

பொத்திக் கைகட்டியுமை யர்ச்சித் திடப்பெரிய
பொங்கற் பகத்தருவை யருள்வோரே

சொற்கத் திருக்குமபு பக்கர்க் கிதத்ததொரு
சொற்கப் பதப்பதவி புரிவோரே

சொற்கத் தினத்தியரெ ரொக்கத் தனத்தவுக
சொற்கத் திருக்குநபி யிறசூலே.

தந்ததன தந்ததந்த தந்ததன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த—தனதான

கொந்தளக மங்குல்கங்குல் கண்களிணை நஞ்சுபிஞ்சு
கொஞ்சுமொழி கண்டுவண்டு தருதேறல்

கொங்கையிரு கொம்பரும்பு வஞ்சியிடை யென்றுநின்று
கொண்டமயல் வஞ்சநெஞ்ச மருளாகி

யந்திபகல் சென்றுசென்று மங்கையர்க டங்கள்பங்கி
லன்பொடுக லந்தலைந்து திரியாதே

யஞ்சலென வந்துவந்தெ னங்கமுழல் கண்டுகண்டு
தண்சரண பங்கயங்க டருவாயே

திந்திமிதி மிந்திதிந்தி யென்றுநட னம்பயின்று
திங்கள்வட மொன்றுகுன்ற முலைமாதர்

சிந்துகவி விண்டியம்ப வங்கொலுவி ருந்தெழுந்து
சிங்கமென வந்தெதிர்ந்த பரராஜ

துந்துமிகள் கொம்புபம்பை திண்டிமமு ழங்கமண்டு
தும்பிரத கந்துகங்க ளடர்சேனை

துஞ்சிடவு டன்றுபம்பு தும்பைகள்பு னைந்துவென்று
துங்கமதி னம்புரந்த விறசூலே.

தனனத் தானன தாத்தன தானன
தனனத் தானன தாத்தன தானன
தனனத் தானன தாத்தன தானன—தனதான

விரகச் சூளைய ரேய்ப்புக்கு ளேயடு
புலியு லாவிய காட்டுக்கு ளேகவி
விகடத் தாழ்வுறு கோட்டிக்கு ளேமிகு சமுசார

விதனக் கோள்படு கோப்புக்கு ளேபொலி
கடனுட் டீயபொ லாப்புக்கு ளேதெவர்
வெருவித் தூள்படு ஞாட்புக்கு ளேயல கெடுதூழி

கருமக் காரழன் வீட்டுக்கு ளேநரர்
நலியத் தீயெழ மூட்டிச்செய் வேதனை
கலைமிக் கோர்சொல கேட்டுப் பொருதமு துழல்பாவி

கவலைச் சாகர நீச்சுக்கு ளேயுயிர்
தவறிப் போமுன மோக்ஷத்து வாழ்வருள்
கருணைத் தோணியி லேற்றிக்கொ ளாதின மலைவேனோ

தரணிப் பூமகள் கூத்துக்கு ளேமன
மடையத் தீனவர் மாட்டிக்கொ ளாதிரு
சரணத் தாமரை நீட்டிப்பொ ளுடருள் பெரியோரே

சலதிப் பேரலை யாற்றுக்கு ளேயொரு
பிணைமுற் போய்வழி காட்டப்பி னேபர
தளநட் போடுந டாத்திச்செல் காரண முதியோரே

வருணச் சூளிள நாற்றுக்கு ளேவிளை
பவளச் சாலியின் மூட்டுக்கு ளேகுள
மதகிற் கால்விடு சீப்புக்கு ளேயளி யிசைபாடு

மகரப் பூவிரி தோப்புக்கு ளேகய
லிகலிப் பாய்வள நாட்டுக்கு ளுயக
மதினத் தேவளர் கீர்த்திகிரு பாகர றிறசூலே.

தாத்த தந்தன தந்தன தானன
தாத்த தந்தன தந்தன தானன
தாத்த தந்தன தந்தன தானன—தனதான

ஆர்க்கு மஞ்சிறை வண்டடை வார்குழல்
பூச்ச ரங்கள்பு லேவந்தணி தாண்மிசை
யாற்று தண்டைசி லம்புக லீலென மறுகூடே

யாட்டு சந்தன வண்டல்ப டாமுலே
காட்டி நின்றெதிர் வந்திளே ஞேருட
வாஸ்த்தி கண்டுபு ணர்ந்திடு மாதர்க ளுறவாமோ

ஏர்க்கு முங்கள்வ ரங்கொள்ப்ர தாபமெ
ஷுத்த மும்பவி யந்துப ராய்மன
மேக்க நுந்தமி யன்றனி யாவிமெய் தடுமாறி

யேக்கம் வந்துளொ டுங்குமு னேயொரு
காட்க்ஷி தந்திரு கண்களி கூர்தர
வேத்து மந்திர மொன்றுப தேசமு னருள்வீரே

கீர்த்தி விள்பம சும்புலி லாவொடு
கேற்றெ மூந்தப சுங்கதிர் நேரிய
கீத்தி ளம்பிறை தங்கிய வானுத லொளிர்தூய

கீர்த்த னம்புகல் பஞ்சர மேவிய
தார்ப்ப சுங்கிளி பண்குயின் யாழிசை
கீழ்ப்ப டுஞ்சொல ரம்பையர் மால்கொழு மழகேசே

பார்த்த கண்கவர் செந்துவர் வாய்ரச
மூற்றி ருந்துக ளிந்தமு தூறிய
பாற்செ மூந்துளி கொண்டுகெ டாதவல் வினேநோய்கள்

பார்த்த லங்கொள சும்பெழு நீருவர்
மாற்றி நின்றரு ளுங்கரு ணகர
பார்க்க ரன்பொரு செம்பொன்விண் ணேர்பதி
யிறகுலே.

தனன தந்ததான தனத்தன தானன
தனன தந்ததான தனத்தன தானன
தனன தந்ததான தனத்தன தானன—தனதான

அகில வண்டகோடி படைத்தபி ரானளி
மனுவி ரண்டுசாதி பெருக்குவ ளுமண
லறையில் வந்துசேர வொடுக்குவ ளுமுடி வுகாளி

லடைய வங்கண்மீள வெழுப்புவ ளும்வெளி
சமுக பந்தியாக நிறுத்துவ ளுமுமு
மலரி யுந்திமூனே யுருக்குவ ளுமுனே யயில்வாணே ர்

பகைமு கந்துபால நடத்துவ ளுநர
கனல்கொ மூந்தவூழி யிருத்துவ ளுமெறும்
பனக முண்டுகால வருத்துவ ளுமடர் சூடரீரல்

பருக வெந்தநீரை யருத்துவ ளுமுழ
நிருகை கொண்டுநீறு படுத்துவ ளுமெரி
படரு மிந்தவாதை யெனக்கனு காதருள் புரிவீரே

முகில்க விந்துபூசி னிழற்றிட வேமிழல்
சரண புண்டரீக மணற்பட ராதுசென்
முகம்ம தென்றுகூவு புட்குழுவெ லாமுற புகழ்கூறி

முயலு மஞ்சுதாரு வனத்திரு தாள்கொடு
பரத மூந்துதாள விகற்பம்வி டாதிசை
முழுது நின்றுபாடும் வரப்பிர தாபமு முடையோரே

நகில கும்பயானே மருப்புமை நீணிற
மணியு மந்தகார விருட்டறை போலுமெ
னறிய கந்தசார மணத்தசி லோதியும் நிலவூரு

நகையு மந்தகாச மெறிந்திடு மூரலு
முடைய ரம்பைமார்கள் விளேத்திடு கூடவி
னலன னந்தபோக சுவர்க்கனன் னுடுடை யிறகுலே.

தவ த்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத்—தனதான

செகத்திற் கருக்கட் டுடைப்பொய்ப் பிரட்டிற்
சதித்தெட் டுருட்டிற் கொடிதான

செயற்கைத் திருட்டிற் புலைக்குத் திரத்திற்
செருக்கிற் சளக்கிற்
பொதுமாதர்

பகட்டிற் புதுக்கட் குடிப்பிற் பகைத்துச்
சணத்திற் றலைப்பட்
டுழலாதே

பகைப்பித் தனுக்குப் பதத்தைக் கொடுத்துப்
பழக்கிப் பணிப்பித்
தருள்வீரே

ககத்திற் சிறைக்கொத் தலர்த்திக் குவித்துக்
கணத்திற் புவிக்குற்
றமரேசா

கரத்தைக் கழுத்தைப் பிடித்துக் கிடத்திக்
கருத்தைக் கழித்துப்
பதறாதே

புழைக்கைச் சமத்திற் றெறிப்பிட் டெரித்துப்
புகர்ப்பித் தெடுத்துக்
குறளூன்வாய்

புகச்சொற் குவிக்கிப் புகட்டப் பொருட்கட்
டெழிற்பொற் கிரிப்புக்
கிறகூலே.

தனன தத்தத் தத்தன தான தந்ததன
தனன தத்தத் தத்தன தான தந்ததன
தனன தத்தத் தத்தன தான தந்ததன—தன தான

அணியு முத்துக் குச்சுவார் கேச பந்தியொளிர்
மரக தப்பொற் சுட்டிமீ தாடு கின்றநுந
லழன்ம டுத்துக் கக்குவே லாயு தம்பொருக
ணிழலூரு

மழுத வட்டத் தட்பமே வான்மு கம்பசிய
கனக ரத்னச் செப்பைவா தாடு கொங்கைவடி
வளைவில் பொற்புப் பெற்றமா தேவ ரம்பையர்க ளுடனே
மெய்

புணர விச்சித் திச்சைகூர் வேளை யின்றுலகி
னனுப வத்தைப் பற்றிவீ ணாள்க ழிந்துவினை
புரிப வற்கத் தட்டில்வீ ழாம லைந்துபொறி
வளிமேய

புலன்வெ றுக்கப் பட்டதீ னேரி னங்களோடு
பிரியம் வைத்துச் சற்றுவீ றாயி ரங்கிவளர்
புகழ்சு வர்க்கத் தட் டின்மேல் வீடு தந்துனருள்
புரிவாயே

பணியெ யிற்றுற் றெச்சில்பூ ணுதெ ழுந்தகதி
ருலைமு கத்திற் புக்கிவே காத செம்பொனலை
படுக டற்குட் டத்தின்வா ழாத சங்கநிதி
மழைமேக

படமொ ழிற்றுக் குற்றமே ராத திங்கண்மினி
யிடியி டித்துத் திக்கிளே டாத கொண்டல்விலை
பலபடைத் துப்பிக் குண்மே வாத வெண்டரன
மழலாதே

மணிகொ ழித்துப் பொய்த்துவா டாது நின்றசுடர்
குலைப ழுத்துப் பட்சியா ராது வந்தகனி
மடலவி ழித்துப் புட்கள் பாடா தகஞ்சமல
ருருவேறாய்

மதுர நற்றித் திப்புமா றூத பொங்கமுது
பிரச மொய்த்துச் சுற்றியா டாத வின்பமது
மருவு மக்கத் துற்றுவாழ் காசி மெங்கணபி
யிறகூலே.

தானதந் தந்தன தனத்த
தானதந் தந்தன தனத்த
தானதந் தந்தன தனத்த—தன தான

போதமொன் றின்றியு லகத்து
வாழ்வையுன் டென்றும னம்வைத்துப்
போரடுஞ் சிந்துர மருப்பு
முலைமாதர்

போகநன் றென்றுது யர்முற்றி
நாயிலுஞ் சிந்தைக டைகெட்டு
போதநஞ் சுண்டக யலொத்து
மருளான

பாதபங் கங்கழல் கொளுத்தி
நாளுமூண் டுண்டுப ணிகக்க
பாழ்படுங் கும்பிந ரகத்தி
லுழலாதே

பாரிழிந் தும்பர்பு கழ்சொர்க
வீடுதந் தன்புத விமுத்தி
பாதமென் பங்கய சௌக்கிய
மருள்வாயே

தாதளைந் தஞ்சிறை யுளர்த்தி
வேரியன் றண்டுளி யிறைத்து
தார்படிந் தொண்கரு நிறத்த
பெடையோடே

தாமணந் தன்பொடு களித்து
நீலவண் டுண்டுயில் கிடப்ப
தாமமென் குங்கும மெறிந்த
மலர்மார்பா

சீதவெண் டிங்கள்வ யிறெக்கு
கூன்முகங் கொண்டுமு துழக்க
சேணெடுங் குன்றமி சைவைத்த
வினிலுலா

றேறலங் கங்குகி ழியக்க
ணுறெழுந் தெண்டிசை கடத்த
தேயமெங் கெங்கும்வி ளைமக்கத்
திறசூலே.

தனதன தனத்ததன தனதன தனத்ததன
தனதன தனத்ததன—தனதான

அறுசுவை சுகிக்கநல சலவைக ளுடுக்கவெயி
லரண்மனை யெடுக்கநனி
பொருடேடி
யணிபுதையல் வைக்கவர சுயர்கொலு விருக்கவிலை
யடிமைகள் வளர்க்கவின
மடவார்பா
லுறுசுகம் விளைக்கமத கரிபுர விகட்டநகை
யுடைமைகள் சமைக்கவெகு
நினைவோடி
யுலகொரு மயக்கமெனும் வினையுள சளக்கின்மன
துறுதிகள் பெலத்தடிமை
யுழல்வேனை
பிறவியி ருகட்குருடு செவிடுமுட மற்றுமுள
பிறர்வழு வுறுப்பினெடு
தணியாத
பிணிபல பயித்தியமும் வறுமையு மகற்றியருள்
பிறுதியி னளித்துவர
முடையோரே

மறிதிரை சுருட்டியெறி குரைகடல் குடித்துவரு
மழைமுகில் கிழித்துலவு மணிமாட

மரகத முகப்பினிகள் மகளிரொ ருகத்தனுட
மறைதெரி யுமக்கநபி யிறசூலே.

தனனதன தந்தத் தனத்தந் தனத்ததன
தனனதன தந்தத் தனத்தந் தனத்ததன
தனனதன தந்தத் தனத்தந் தனத்ததன—தனதான

இளமகளிர் கொண்டைச் சுருக்கின் சொருக்குமிரு
கலகவிழி யம்பைச் சிமிட்டின் சிமிட்டுநுத
விடுகுறித யங்கப் பொறிக்கும் பொறிக்குமலர்
மலர்போலு

மிலகுமுக மஞ்சட் பகட்டின் பகட்டுமதி
வடமுலவு கொங்கைத் துலுக்கின் றுலுக்கியிடை
யினிலுடையில் வம்புப் பிலுக்கின் பிலுக்குமெதி
ரிளைஞோர்க

ளுளமுருக வின்சொற் பசப்பும் பசப்பநனி
விரகவன நெஞ்சிற் பெருக்கின் பெருக்குமவ
ருறுசரத வஞ்சப் பிரட்டின் பிரட்டுமல ரணைமீதே

யுவகையொடு கொஞ்சிச் செருக்கின் செருக்குமன
துயிர்நிலைக லங்கக் கெடுக்குங் கெடுக்குமினி
யுமதுபய கஞ்சப் பதத்தின் பதத்தையருள் புரிவீரே

வெளிறவன்கு ழந்தைப் பிறைக்கும் பொறைக்குமழை
கருமமுத கங்கைப் புயற்குங் கயற்குமுழு
வெயிலொழுகு செம்பொற் சிலைக்குங் கலைக்குநகை
வொளிகாலும்

வெளியகதிர் வெம்பொற் கிரிக்கும் பரிக்குமடு
பொறிசெறிபு லிங்கக் கனற்கும் புனற்குமடல்
வெகுளியெரி வெங்கட் பணிக்குங் கணிக்குமுரை
புகல்வோரே

வளருமர விந்தக் குழிக்குங் கரிக்குமலி
கதலியின மஞ்சட் குலைக்குந் தலைக்குமுவலை
யிலமணிகொள் வண்டற் கரைக்குந் திரைக்குமணி
முரசோலை

வயன்முதுவ ரம்பிற் கனற்குஞ் செகெற்குமெமு
கயலினமு முங்கிக் குதிக்குங் கதிக்குமெயின்
மதினகர ரன்பிற்பு ரக்குஞ் சுரக்குமரு விறகுலை.

தந்த தனன தனன தனன
தந்த தனன தனன தனன
தந்த தனன தனன தனன—தனதான

அங்க வடிவு முதிரா வெழிலு
மூந்து குணனு மதிசால் பொறையு
மன்பு நலனு மறைதே ரறிவு மிசைவாய்மை

யஞ்சொ னெறியு நிறைநாண் மனனு
நன்கு பொருளு நசைகூ ரருளு
மைந்து புலனு மிகவாழ் குடியு மணமேவு

நங்கை மனைவி மகவா சைகளும்
வென்றி யுடைய குலனண் மைகளும்
நன்றி பலவு மிசையா மெனவென் முகநாடி

நந்த வருநல் குரவா நரிமெய்
தின்று விடுமு னபியே சரண
நன்பி னனும தடியே கெதியி னருள்வீரே

யிங்கு வருக வரசே வருக
நப்பி வருக மதலாய் வருக
வெங்க ளுயிரி னுயிரே வருக வுரமுறு

வின்ப மதுர வமுதே வருக
வும்ப ரிருகண் மணியே வருக
வின்ப ரிலகு சுடரே வருக வுயர்தீனோர்

வங்ச நிலவு திலகா வருக
விஞ்சு கருணை முகிலே வருக
வண்மை நபிகள் பெருமான் வருக வெனவேகூய்

வந்து செவிவி யலிமா வினிய
கொங்கை யமுது தரவாய் பருகி
மன்றல் கமழு மதினு வளரு மிறகுலே.

தனதனத் தானனு தனதனத் தானனு
தனதனத் தானனு—தனதான

பணமொருக் காலைதா கறிகொளக் காசுதா
பருகநெய்ச் சோறுதா விலையேறு

பசியபொற் சேலைதா விலைகளிப் பாகுதா
பருமணிக் கோவைதா மணியூச

லணிகுழைக் கோலைதா புனுகுகஸ் தூரிதா
வணைமலர்ப் பாயல்தா வெனுமான

ரவர்கபட் டாசையா லுலகினிற் பேதையே
னறமுழுப் பேயனு யலைவேனோ

மணவறைப் பாலெலா முழுபடைச் சாலெலாம்
வளர்கொடிக் காலெலா மணவாளர்

மதிமுகப் பூவெலாம் வரபுயத் தாரெலாம்
மரகதப் பூணெலா மழைகால்வ

ளிணைகுழற் காடெலாம் நெடியநெற் போரெலா
மிளமரக் காவெலா மொளிவீசு

மிருகுழைக் காதெலா மகளிர்கட் சேல்கள்பா
யிணையமக் காவில்வா மிறகுலே,

தனதத்தன தத்தத் தனதன
தனதத்தன தத்தத் தனதன
தனதத்தன தத்தத் தனதன—தனதான

இசைமுத்தமிழ் கற்றுப் பயில்பவர்
பிரணவப்பொருண் முத்துத் தெளிபவ
ரியலுத்தியவு ரத்தைப் பெறுபவ ருலகேழு

மிமையிற்றெரி சித்துத் திரிபவர்
மலையிற்றவு மிக்குப் புரிபவ
ரிகலுற்றிடு மற்றைச் சமயிக ளெவரேனு

நசைவைப்பினி லெட்சத் திருபது
சதுபத்துவ முக்கச் சதமுறு
நபிகட்கொரு வித்துக்குருநபி யுயர்தீனின்

நலசத்யம தத்தைப் பிறழ்பவ
ரருண்முத்திம கத்தைப் பெறுகிலர்
நரகத்துநெ ருப்புக் கிரையென வுழல்வாரே

திசையெட்டினு மெட்டிப் படர்சுடர்
வெயில்விட்டெறி பட்டப் பகலிடு
திரையுட்சய னித்துத் துயில்செயு மளவோடி

யருடிப்பதம் வைத்திட் டொருவன்மு
னுறைவிட்டற வெட்டப் பொருதுணை
திருவிப்பறி பட்டுச் செலுமதி ஜெயவாழ்வே

பஜிறிற்ளெழு துற்றுத் திருமதி
லொருபக்கமி ருப்பப் பனிமிசை
படலைக்கலை வைத்துப் பகைஞர்க டளவேனின்

பழமைப்பொன்ம திற்கத் திதிலென
மறைவித்தது தட்பத் திகழ்புகழ்
பயில்வெற்றிகொண் மக்கத் திருநபி யிறசூலே.

தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன—தனதான

அசண மென்புளி யங்க ளான்மழ
களிறு றும்பரி சங்க ளால்வரி
யளியி னங்கண்ம ணங்க ளான்மறி புனல்வாழ்மீ

னயிலு மின்பர சங்க ளால்மிரு
சலப நன்கொளி பங்கி யாலும
ரழிய நின்றதி றங்கள் போலனு பவநாடி

யிசையு மைந்துபு லன்க ளானது
விரக மங்கையர் தங்கள் பாலினின்
முலைமு யங்கிம யங்கி யாருயி ருழலாதே

யிதைய மண்டல மண்டு தீவினை
யிருளெ றிந்துவி ளங்கு பானுவி
னினிது வந்துதை யஞ்செய் தோர்பொழு தருள்வீரே

கசர தந்துர கம்ப தாதிக
ளெனவ ருஞ்சது ரங்க சேனைகள்
கணந டந்திட வெண்டி சாமுக மெழுதூளி

கதிர்ம றைந்திட வண்ட கோளகை
முகட திர்ந்திடு பம்பை பேரிகை
கதறு துந்துபி கொம்பு வாய்விட வெதிர்மாய

வசைத ருங்குபி ரண்ட லாரொடு
பொருக ளந்தனில் வந்த பூசகல்
மடிய நின்றமர் வென்ற வாள்வலி யுடையோரே

மழைமு கந்துமு டங்கு கூன்முய
லடைகி டந்தொளிர் திங்க டோய்மதின்
மதின வம்பதி தங்கு நாயக ரிறசூலே.

தனதன தத்தன தத்த தந்தன
தனதன தத்தன தத்த தந்தன
தனதன தத்தன தத்த தந்தன—தனதான

மலையையெ டுத்துரி றுப்பி னுங்குரை
கடலை யணைத்தும ளப்பி னும்புவி
மணலையெ ணித்தொகை தைப்பி னும்பஃ   றுளியான

மழையினி லக்கமு ரைப்பி னுங்கதி
ருடுவின ளப்பையு லப்பி னும்பல
மனிதர்நி னைப்பைம திப்பி னும்பொலி   தருமேவு

மிலையல கிட்டுவ ழக்கி னுஞ்சுரர்
தொகைவகை முற்றும்வ குப்பி னும்பக
விரவையி னைத்தென வைப்பி னுங்கரை   தொலையாத

வெனதுப வக்கடல் வற்றி டும்படி
யுமதுப தத்தின டைக்க லம்புகு
மெளியெனி டத்தின னுக்கிர கஞ்செய   வரவேணும்

புலிவச னித்தபெ ருக்க மும்பணி
யதுவச னித்தவு ருக்க முஞ்சிறு
புறவொடு ரைத்தவி ரக்க மும்பெரி   துடையோரே

புரவிந டத்தியொ ருத்தன் வந்துறு
கலகம்வி னைக்கவி னைக்க ரங்கொடு
புடவிபி டிக்கவி தித்த வன்பிழை   கடிவோரே

நிலவுவி ரித்திடு நித்தி லந்தனில்
வெயிலின்வி ளக்கினி மைத்த கிந்திலி
னிழலுமிழ் பொற்படி மக்க டலந்தனி   லுறைவோரே

நிலைபட வைத்தசெ கத்தி றிங்களில்
வரமுயர் வெற்றிப டைத்து வெண்புகழ்
நிறுவிய மக்கந கர்ப்பு ரந்தரு   னிறசூலே

தாந்த தந்தன தத்தன தானன
தாந்த தந்தன தத்தன தானன
தாந்த தந்தன தத்தன தானன — தனதான

வாய்ந்த பஞ்சவ னக்கிளி யோகளி
தூங்கு சந்த்ரம யிற்பெடை யோபொழில்
வாழ்ந்து கொஞ்சுமி சைக்குயி லோவெனை   விலையாக

வாங்கு கின்றயி ரத்தின மோகல
தேன்பொ ழிந்ததி ரட்டமு தோமது
வாய்ந்த கண்டுச ருக்கரை யோதொடர்   பவமாயை

காய்ந்த முன்செய்த வப்பய னேமிவெ
லாந்தி ரண்டொரு வுற்பவ மோவெயில்
கான்ற செம்பொன்ம ணிச்சுட ரோவெனு   மடமாதர்

கார்ந்த ளங்கைபி டித்தம ராபதி
தூங்கு மஞ்சமு யக்கொழி யாதுறு
காந்தெ னென்றருள் வித்திரு சேவடி   தருவீரே

யாய்ந்து ணர்ந்தம றைப்பொரு ளேபுவி
மூன்றி னுங்குளிர் கற்பக மேயகி
லாண்ட மெங்கும்வி ளக்கொளி யேசுவை   யமுதூறி

யார்ந்து பொங்குக லைக்கட லேயரு
மாந்த வெங்களு யிற்குயி ரேயெமை
யாண்டி டுங்கரு ணைப்புய லேமழ   களிறேயோர்

பார்ந்தன் தங்குறை செப்பவு மாறலை
வேங்கை யன்றும றிக்கவும் நீடிய
பாண்பொ தும்பின டக்கவு மேயருள்   புரிவோரே

பாண்சு ரும்பினி ருட்டறை வார்குழ
லேந்து மங்கையர் கட்கடை நேர்கயல்
பாய்ந்தி டுந்தட மக்கியர் கோனபி   யிறசூலே.

தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்
தனத்த தந்தன தனதன தந்தத்—தனதான

சுகித்தி டுஞ்சுக மிருபிர வஞ்சச்
சுருட்டு தெண்டிரை யெறிகடன் மூங்கித்
துயர்க்கொ மூந்திடை படர்கலி வெங்கட்
சுறவேறு

கழித்து வந்தென துடலமை யங்கப்
பிடிக்கு முன்பய ரொழியவி டும்பைத்
துடைத்து நின்றுன தருடிரு வங்கத்
தினிலேறி

யுகைத்து வெம்பவ வரைகள்வி லங்கிப்
பகைக்கு றும்பற வரிதுக டந்திட்
டுணர்த்த ருங்கதி யுயர்கரை யங்குய்த்
திடவாவி

ஓதித்த சந்திரன் வருடிய கஞ்சத்
துணைப்ப தங்களை யடிமைத னெஞ்சத்
துறப்பு ரிந்திரு விழிகுளிர் பொங்கத்
தருவாயே

ஜெகக்கி ணங்குரு செககிண செங்குட்
டுடுட்டு டுண்டுடு டுடுடுடு டுண்டிட்
டிகுட்டி டிண்டிகு டிகுடிகு டிண்டித்
திகுதாதோ

திருத்தி திந்திமி திகுகிதி யென்றிட்
டுடுக்கை பம்பைக டிமிலைக றங்கச்
செலுத்து தண்டுட னபுசக றஞ்சக்
களமீதே

பகட்டி வெண்குடர் நரிகள்பி டுங்கக்
கொழுப்பை வன்கொடி கழுகுவி மூங்கப்
பறித்து வண்புல வெகினம ருந்தச்
செறிமூளை

பகுத்து மண்டையி னலகையு ரிஞ்சச்
சமத்தி னின்றமர் பொருரண துங்கப்
படித்த லம்புகழ் மதனியர் தங்கட்
கிறகுலே.

தனனதன தனனதன தத்தத் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தத்தத் தனத்ததன
தனனதன தனனதன தத்தத் தனத்ததன—தனதான

வடுவையிடு கடுவையடர் மச்சத்தை நச்சமுதை
வலையையலை நிலைகுலைய வெற்றிப் படைச்சமனை
வடிகணையை வெடிபிணையை வெட்டித் துரத்திடுக
ணிணைவேலும்

வளர்பருதி யொளியிருள நெய்த்துக் கறுத்தகுழ
முடியினெழு பதுசதபன் முத்திட் டிழைத்தபினல்
வடிவுமழ கொழுகமுத வட்டத் தையொத்தமுக மலரேயு

முடை திரையி னெழுசலதி யுப்பைத் துடைத்தமுத
முதவுசிறு துளிமதுர மிக்குப் பழுத்தமிழ்தி
னுமிழ்பவள வளமனைய செக்கச் சிவத்தவித ழரமாத

ருகழ்கலச முகிழ்சலச வெற்பைப் பகட்டுமலை
யெனதுபுய முழுதுமுழு துக்கச் சுகித்தவர்க
ளுயிரனைய கொழுநனென ரட்சித் திரக்கமுட னருள்வீரே

கடலினொரு கடல்புகவி றைத்துப் பெருக்கிமறி
கடல்சுவரி யளறுபட விட்டுக் குளப்பியுயர்
கடவுள்வர நதியறவ டித்துக் குடித்தடியி னிருநாலு

கனகுவடு தவிடுபட வொக்கப் பிதிர்த்துதறி
யதலமது குதலமென வைத்துத் துவைத்துவிழி
கதகதென வழல்கதுவ லெட்டுத் திசைக்கரிகள் படநூறி

முடவுகர நெடுவெளிமு கட்டிற் புனற்படல
முகிலைவரு பிடியெனநி மிர்த்தப் புறத்தடவி
முரணிநிழ லொடுகறுவு வட்டத் தடக்கரட மடைபாயு

முழுகிலவு தவழுமொரு வச்ரப் பொருப்பின்மிசை
யிருமயிலி னொடுதரள விச்சப் றமச்சமதில்
முதல்வனருள் கொடுபவனி சொற்கத் தலத்துதவு
மிறகுலே.

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன—தனதான

கற்பகவி ருட்சத் தசும்பும் பசும்பொ னெனிர்
சொற்கனக ரிற்புக் கொதுங்கும் பதங்களெடு
கற்றைமதி வட்கத் துலங்குங் குலங்கொண் மணி
யதன்மேடை

கட்டழகெ றிப்பக் கவின்கண் கவர்ந்திலகு
பற்பனப தத்தின் சிலம்புஞ் சிலம்பமுகை
கைத்துநகை முத்துக் கிணங்குங் குணந்தகைய வரமாதர்

புற்புதம ருப்புத் தசும்பும் பசுங்கலச
வச்ரமணி விற்செப் பரும்புங் குருமபைநிகர்
புத்தமுதம் வைத்துக் குலுங்குங் குவிங்கமிடு முலையானை

புற்பசய னத்திற் புணர்ந்தன் புணர்ந்தொழுகு
நிச்சமன மெச்சித் திடுந்துன் படங்கவருள்
புத்திதரு முத்திப் பதந்தந் திதம்புரிய வரவேணும்

தற்கமிடு துட்டத் தெறும்புன் குறும்புமற
நிர்த்துகழ்ப டுத்தித் திரண்டங் கிருண்டகுபிர்
கட்சமைய கெட்டைக் கருங்கங் குலுங்கவரு சுடரேபார்

தத்துபுனல் சத்தித் திரங்குந் தரங்கமெறி
யுப்புவரி யிப்பிச் செழுந்தெண் கொழுந்தொழுகு
தட்டரள முத்திற் சமைந்தன் றமைந்தவொளி
வுடையோரே

நெற்குலைக றித்துத் தயங்குங் கயங்குவளை
கட்கடைகு தட்டிப் பரம்புங் குரம்பினிய
நெட்டிலைய பச்சைக் கரும்புண் டரம்பைநிழல் வளர்மேதி

நெய்த்திகழ்செ ருத்தற் குறுங்கண் டிறந்தமுது
வட்டெழுக லைக்கட் டதும்பும் பொதும்பர்மதி
நெற்றிதொடு மக்கத் தியங்குஞ் ஜெயங்கொள்
புகழிறகுலே.

தனன தந்த தத்த தனன தந்த தத்த
தனன தந்த தத்த—தனதான

இருள்க விந்து நெய்த்த வளக பந்தி கட்டு
மிளகு மென்சொ குக்கு மொளிவீசு

மிளைய திங்க ளொற்றை சிறைகி டந்த நெற்றி
யெழுது கின்ற பொட்டு மிளைவாள்போல்

அரிப ரந்து வெட்டி முதிய நஞ்சு கொட்டு
மமுத கண்ப கட்டும் விலைமாத

ரரிய புன்சி ரிப்பு மினிய ரண்டு சொற்க
வழகு கண்டு மெத்த மயலாகி

விரிநெ டும்ப வத்துண் முழுகி நின்றி ளைத்த
விளைய னென்ந்த ழற்று நரகூடே

விழும னன்பு வைத்து மடிமை யென்று சற்று
விரைய வந்து முத்தி தரவேணும்

மொருசி வந்த பட்டு மொருப சுந்த பட்டு
மொருவன் வென்றி பெற்ற சிபுரீல்தா

முதவ வன்றெ டுத்து வசனு சைன்ற னக்கு
வுடைபு லைந்து டுத்த விறகுலே.

தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன—தனதான

உரவெழு கடலின்வி மும்புற் றிடையலர்
மலர்தலை யுலகவ ரம்பைத் தத்திவி
னுறுபுகழ் தொடர்பிர பந்தத் தைச்சொலு மிசைவாண

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன—தனதான

கற்பகவி ருட்சத் தசும்பும் பசம்பொ னெளிர்
சொற்கநக ரிற்புக் கொதுங்கும் பதங்கனெடு
கற்றைமதி வட்கத் துலங்குங் குலங்கொண்மணி
யதன்மேடை

கட்டழகெ றிப்பக் கவின்கண் கவர்ந்திலகு
பற்பனப தத்தின் சிலம்புஞ் சிலம்பழகை
கைத்துநகை முத்துக் கிணங்குங் குணந்தகைய வரமாதர்

புற்புதம ருப்புத் தசும்பும் பசுங்கலச
வச்ரமணி விற்செப் பரும்புங் குருமபைபிகர்
புத்தமுதம் வைத்துக் குலுங்குங் குலிங்கமிடு முலையானை

புற்பசய னத்திற் புணர்ந்தன் புணர்ந்தொழுகு
நிச்சமன மெச்சித் திடுந்துன் படங்கவருள்
புத்திதரு முத்திப் பதந்தந் திதம்புரிய வரவேணும்

தற்கமிடு துட்டத் தெறும்புன் குறும்புமற
நிர்த்துகழ்ப டுத்தித் திரண்டங் கிருண்டகுபிர்
கட்சமைய நெட்டைக் கருங்கங் குலுங்கவரு சுடரேபார்

தத்துபுனல் சத்தித் திரங்குந் தரங்கமெறி
யுப்புவரி யிப்பிச் செழுந்தெண் கொழுந்தொழுகு
தட்டரள முத்திற் சமைந்தன் றமைந்தவொளி
வுடையோரே

நெற்குலைக றித்துத் தயங்குங் கயங்குவளை
கட்கடைகு தட்டிப் பரம்புங் குரம்பினிய
நெட்டிலைய பச்சைக் கரும்புன் டரம்பைநிழல் வளர்மேதி

நெய்த்திகழ்செ ருத்தற் குறுங்கண் டிறந்தமுது
வட்டெழுக ளைக்கட் டதும்பும் பொதும்பர்மதி
நெற்றிதொடு மக்கத் தியங்குஞ் ஜெயங்கொள்
புகழிறசூலே.

தனன தந்த தத்த தனன தந்த தத்த
தனன தந்த தத்த—தனதான

இருள்க விந்து நெய்த்த வளக பந்தி கட்டு
மிளகு மென்சொ குக்கு மொளிவீசு

மினைய திங்க ளொற்றை சிறைகி டந்த நெற்றி
யெழுது கின்ற பொட்டு மிணைவாள்போல்

அரிப ரந்து வெட்டி முதிய நஞ்சு கொட்டு
மழுத கண்ப கட்டும் விலைமாத

ரரிய புன்சி ரிப்பு மினிய ரண்டு சொற்க
வழகு கண்டு மெத்த மயலாகி

விரிநெ டும்ப வத்துன் முழுகி நின்றி ளைத்த
வினைய னெந்த முற்று நரகூடே

விழுமெ னன்பு வைத்து மடிமை யென்று சற்று
விரைய வந்து முத்தி தரவேணும்

மொருசி வந்த பட்டு மொருப சுந்த பட்டு
மொருவன் வென்றி பெற்ற சிபுரீல்தா

முதவ வன்றெ டுத்து வசனு சைன்ற னக்கு
வுடைபு னைந்து டுத்த விறசூலே.

தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன—தனதான

உரவெழு கடலின்வி ழும்புற் றிடையலர்
மலர்தலை யுலகவ ரம்பைத் தத்திவி
னுறுபுகழ் தொடர்பிர பந்தத் தைச்சொலு மிசைவாண

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன—தனதான

கற்பகவி ருட்சத் தசும்பும் பசும்பொ னெனிர்
சொற்கனக ரிற்புக் கொதுங்கும் பதங்கனெடு
கற்றைமதி வட்கத் துலங்குங் குலங்கொண்மணி
யதன்மேடை

கட்டழகெ றிப்பக் கவின்கண் கவர்ந்திலகு
பற்பனப தத்தின் சிலம்புஞ் சிலம்பமுகை
கைத்துகைகை முத்துக் கிணங்குங் குணந்தகைய வரமாதர்

புற்புதம ருப்புத் தசும்பும் பசுங்கலச
வச்ரமணி விற்செப் பரும்புங் குருமபைங்கர்
புத்தமுதம் வைத்துக் குலுங்குங் குலிங்கமிடு முலையானை

புற்பசய னத்திற் புணர்ந்தன் புணர்ந்தொழுகு
நிச்சமன மெச்சித் திருந்துன் படங்கவருள்
புத்திதரு முத்திப் பதந்தந் திதம்புரிய வரவேணும்

தற்கமிடு துட்டத் தெறும்புன் குறும்புமற
நிர்த்துகழ்ப டுத்தித் திரண்டங் கிருண்டகுபிர்
கட்சமைய கெட்டைக் கருங்கங் குலுங்கவரு சுடரேபார்

தத்துபுனல் சத்தித் திரங்குந் தரங்கமெறி
யுப்புவரி யிப்பிச் செழுந்தென் கொழுந்தொழுகு
தட்டரள முத்திற் சமைந்தன் றமைந்தவொளி
வுடையோரே

நெற்குலைக றித்துத் தயங்குங் கயங்குவளை
கட்கடைகு தட்டிப் பரம்புங் குரம்பினிய
நெட்டிலைய பச்சைக் கரும்புண் டரம்பைநிழல் வளர்மேதி

நெய்த்திகழ்செ ருத்தற் குறுங்கண் டிறந்தமுது
வட்டெழுக னைக்கட் டதும்பும் பொதும்பர்மதி
நெற்றிதொடு மக்கத் தியங்குஞ் ஜெயங்கொள்
புகழிறைவே.

தனன தந்த தத்த தனன தந்த தத்த
தனன தந்த தத்த—தனதான

இருள்க விந்து நெய்த்த வளக பந்தி கட்டு
மிளகு மென்சொ குக்கு மொளிவீசு

மிளைய திங்க ளொற்றை சிறைகி டந்த நெற்றி
யெழுது கின்ற பொட்டு மினைவாள்போல்

அரிப ரந்து வெட்டி முதிய நஞ்சு கொட்டு
மமுத கண்ப கட்டும் விலைமாத

ரரிய புன்சி ரிப்பு மினிய ரண்டு சொற்க
வழகு கண்டு மெத்த மயலாகி

விரிநெ டும்ப வத்துன் முழுகி நின்றி ளைத்த
வினைய னைந்த முற்று நரகூடே

விழும னன்பு வைத்து மடிமை யென்று சற்று
விரைய வந்து முத்தி தரவேணும்

மொருசி வந்த பட்டு மொருப சுந்த பட்டு
மொருவன் வென்றி பெற்ற சிபுரீல்தா

முதவ வன்றெ டுத்து வசனு சைன்ற னக்கு
வுடைபு னைந்து டுத்த விறைவே.

தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன
தனதன தனதன தந்தத் தத்தன—தனதான

உரவெழு கடலின்வி ழும்புற் றிடையலர்
மலர்தலை யுலகவ ரம்பைத் தந்நிவி
ளுறுபுகழ் தொடர்பிர பந்தத் தைச்சொலு மிசைவாண

துறதியு மறிவுசி ரம்பப் பெற்றும
தடியவர் பெறுபல சம்பத் தைத்தரு முயர்பர
கதியொடு செம்பொற் சொற்கமு மருள்வீரே

நரபதி குணர்வரு வெண்பொற் பெட்டியின்
மூடைகமழ் புலர்தசை வம்புக் கட்டியை
நறைபொது ளுமழக பந்திக் கட்டுமொண் மதிபோலு

நறுநுதன் மிசைதவழ் தங்கப் பட்டமு
மரகத மணிதிகழ் தொங்கற் சுட்டியு
நகுகுழை படர்படர் கெண்டைத் திட்டியு மொளிவீசு

மருணவ தனவர விந்தப் புட்பமு
நிலவுவி ழுதுவிடு தந்தப் பத்தியு
மமுதுபொ திகுமுத விம்பத் துப்புறன் கனிவாயு

மழகொழு கியவிரு கொங்கைச் செப்புமெய்
வளைவொடு பருவமும் வந்துற் பத்தியு
மமையவொ ருபெணுரு வின்பப் பொற்பருள் கருணேசே

குரைகட லிகர்சது ரங்கக் கைப்படை
யுடனெதி ரபுசக னெஞ்சைப் பிட்டுடல்
குருதிகு டர்தசைகு ளம்பச் செற்றடு களமீதே

கொடிகமழ் குணவெவி ருந்துய்த் திட்டவ
வரமுறு மதலியர் தங்கட் குத்தம
குறுகலர் மதகெஜ சிங்கக் குட்டியெ மிறகூலே.

தனன தத்தன தனனு தனதன
தனன தத்தன தனனு தனதன
தனன தத்தன தனனு தனதன—தனதான

முகமி னுக்கென மதவா டைகளென
விழிம ருட்டென நடைபா வனையென
முலைது லுக்கென வதிகா ருடமென வனுராக

முறைப டிப்பென லயபா கிதமென
தமிழ எப்பென மனயோ சனையென
முறுவ லிப்பென கையிலா கைகளென வியல்சீர்தா

ளுகழ வைப்பென பரகே ளிகையபி
நயவி யப்பென வியன்று டகவிசை
யுலவி நிற்பென வெழில்சே ரிளமுலை மடவார்க

ளுசித மெத்தனை விரகா நலமுறு
சுரத மெத்தனை யடியேன் றினமன
முருகி நித்தமு முழலா தடியிணை யருள்வீரே

யசலி டத்தினி லுயர்தீ னவர்களி
லொருவ னெற்குறு பறுலா னதுதொழ
வசமொ ருத்திலை யரசே யெனவவன் மருண்மாலை

யலைக டற்புகு கதிரா தவனையும்
வரவ ழைத்திறை வனையே தொழுதிடு
மனவு நிற்குக வெனவே யுதவிய பெரியோரே

பகல வற்கும்மெய் முழல்பார் படர்தர
வமைய வற்பமு மயிலா வடிவுறு
வடிவ மூத்திரை பெறுகா ரணவர முதியோரே

பருதி னெட்டிலை வடிவே லரசர்கள்
மகுட வர்த்தன ரிமையோர் குழுவொடு
பரவு மக்கநன் னகர்வா ழுகுமதெ மிறகூலே.

தனனதன தனனதன தனதான தந்ததன
தனனதன தனனதன தனதான தந்ததன
தனனதன தனனதன தனதான தந்ததன - தனதான

வழுவுறுபொய் கொலைகளவு செயுமாய வஞ்சகனை
யுறுதிபெறு சொலினறுதி மொழிமாறி நின்றவனை
வறுமையுறு பிணியினழ றணியாத சஞ்சலனை
யெரிதீயின்

வடவையென வெவர்தமையு மெதிர்சீறி நொந்தவனை
முதியவிரு குரவரையு மனநோவு கண்டவனை
விரைவின்விலை மகளிர்மிசை மிகவாசை கொண்டவனை
யிறைபாவி

ஊழுதுபவ மறவிரவு தடபாவ மூங்கிலனை
விழுநிதியின் வளர்பவிசை முதறேடு கின்றவனை
யதிஞான ரறிவினுரை வழுவாயி கழ்ந்தவனை
வரையாதே

யவனிதனி லிருசுவடு படராதொ துங்கியுயர்
நெடியகுல வரைகிழிய வொருகால்ப டர்ந்தகதி
யருள்சரண மதுசரண மெனவேய டைந்தருள
வரவேணு

மெழுககன வெளியுமெழு பதினாயி ரந்திரையு
மரகதவி லொழுகுமெழு பதினாயி ரந்திரையு
மெழுபடல முகிலினெழு பதினாயி ரந்திரையு மவிர்சோதி

வெளிறிகழு மொளிவினெழு பதினாயி ரந்திரையு
மதிநிலவி னமையுமெழு பதினாயி ரந்திரையு
மிரவிவிடு சுடரினெழு பதினாயி ரந்திரையு மனல்காவி

சுழலுமுரு மிடியினெழு பதினாயி ரந்திரையு
மடர்கொடிய விருளினெழு பதினாயி ரந்திரையு
முரவுகுளிர் பனியினெழு பதினாயி ரந்திரையு மலர்கேணி

யுடனடவி புடவிகட லிமையோர்ப வுஞ்சிறை
வகையின்வகை பிறவுமெழு பதினாயி ரங்குறுகி
வொருவனறு சுகுறுசிடை நனிபோயி ருந்தகபி யிறகுலே.

தந்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்ததன
தந்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்ததன
தந்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்ததன — தனதான

தங்கத் தகட்டுக் குடத்தைப் புடைத்துமுகிழ்
கஞ்சக் குலத்தைச் சலத்துட் படுத்தியிரு
தந்தக் குருத்தைப் பறித்துக் குறைத்துவெளி
தொடுமாலே

தண்டக் குவட்டைக் கறுத்துச் சிவத்தவிழி
பந்தைக் கரத்திற் பிடித்திட் டடித்துபைய
தண்செப் பகட்டைப் பெருக்கத் துவைத்துவிரி
சிறைநேமி

யங்கத் தையெட்டுத் திசைக்குட் பறத்தியற
வின்புற் புதத்தைப் படைத்துத் துடைத்துமத
வங்கைக் களிற்றைப் புனத்திற் றுரத்துமலை யரமாத

ரன்புற் றணைக்கைப் பிடித்துத் துணைக்கொழுந
னென்றிச் சைவைத்துச் சகிக்கப் பணித்துநும
தஞ்சக் கரத்தைக் கருத்திற் றுதிக்கவர மருள்வீரே

கொங்கைப் பொருப்பத் திரட்கட் கடைக்குவளை
வஞ்சிக் கொடிச்சிற் றிடைப்பொற் றொடிக்கைவளர்
கொண்டற் குழற்கொத் துடைச்சித் திரத்தனைய
திருமேனி

கொண்டுற் பவிப்பத் திருட்டிக் துருக்கமுட
னிஞ்சொற் கிளத்தச் சபித்தற் புகத்திநெடு
கொஞ்சச் சதைக்கட் டியைக்கற் புடைப்பெணென
வருள்வோரே

கங்கைப் பரப்பைக் குடித்துச் செருக்கியெதிர்
குன்றப் பொருட்டைத் திரித்துப் பிதிர்த்துலவு
கம்புட் டிரைப்புட் கரத்தைச் சுவற்றிமுக படநீடு

கங்கூர் பிறைப்பொற் பெயிற்றுப் புகர்த்தவள
வின்பத் தனிச்சித் திரப்புட் புறுத்திவரு
கம்பத் துளைச்சற் சரைக்கைப் பகட்டுதைய விறகுலே.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன

தான தந்தன தான தந்தன—தனதான

நிலவுகட லுலகுமழ களிறுமணி யிவையெளிய
பூதலங்களுங் கோதலங்களுஞ் செலுநீதி

நிறையுறுதி பொறையறிவின் மகவுபெறன் மிகவுமரி
தாத வின்கொழுந் தேடி விண்படர்ந்   திடுசோதி

யிலகுபுகழ் நபிகணபி யுமதிருகண் மணியனைய
வாசை மைந்திரின் காசி மென்றியம்   பியநீர்மை

யினியதலை மகனுடைய பெயர்கொளொரு கவிஞனையி
வேலை யஞ்சலென் றுள விங்குவந்   தருள்வீரே

யகிலபல புவனமது முடியினெடு வெளியின்முத
லோன்மு னின்றுமன் றூடு கின்றவன்   றிறலோரே

அறிவினறி வறிபவரு மறியவரி தரியவொரு
சோதி யன்புறுந் தூத ரென்றுவந்   தருள்கோவே

யுலகுகுளிர் தரவெமது மதியினெழு கியகிரண
கார ணந்தரும் பூர ணசந்திரன்   பொருவாரே

வுருகுமடி யவரிதய நெகிழுவுரை வெழுமுதய
மேப லண்டருந் தீப மென்றிலங்   கிறகுலே,

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன—தனதான

முத்துத்தனு தித்துத் தெளிவொளி
வட்டத்தமை யுற்றுத் தருமிசை
முற்பட்டொரு பச்சைத் தழைமயில்   வடிவாகி

முக்குற்றம கற்றித் தெருளருள்
வற்கக்கடல் புக்கிப் பலவுயிர்
வித்துக்கொரு முத்திக் குருநபி   யெனவோதி

மத்திட்டுவ லித்துச் சிறுபுலி
கெச்சித்துமு ழக்கிக் குளறிட
மத்திட்டுடை பட்டுப் புடைபெயர்   தயிரேபோல்

மக்கட்குழு துக்கப் படலையொ
துக்கித்திகழ் சொற்கத் தையுமரி
மைக்கத்தொடு கற்பித் தருள்வது   வொருநாளே

சித்தித்தடர் துட்டக் குபிரரை
வெட்டிச்சிறை யிட்டுப் புவிமக
டிக்கத்துநெ ளிக்கத் தகுதகு   திகுதாதோ

தித்தித்திமி தித்தித் திமிதிமி
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
திக்குத்திகு திக்குத் திகுதிகு   வெனவாடி

யத்தத்தைவி ளைந்துப் பவுரிகொ
ணிர்த்தப்பதம் வைத்துச் சரகதி
யத்தைக்கொடு தத்தைத் துல்துலு   மிசையேறி

மத்திக்கெச வெற்றிப் புலியலி
பட்சத்தொடு பற்றித் திருவடி
யர்ச்சித்திட மக்கப் பதிவள   ரிறகுலே.

தானன தந்தன தானத் தானன
தானன தந்தன தானத் தானன
தானன தந்தன தானத் தானன—தனதான

மாயம ருந்துசெய் மோசக் காரிகள்
கூடிய சம்ப்ரம லீலைக் காரிகள்
மானொடு மிந்திர சாலக் காரிகள்   பழையோர்மேல்

வாரம றந்திடு சோலிக் காரிக
ளாடவர் பின்றொடர் வாடைக் காரிகள்
மாசர சஞ்செய்கு ணலைக் காரிகள்   பொருடேடி

நேயமி குந்துழ லாசைக் காரிகள்
மாசறு சிந்துர நாமக் காரிகள்
நீடிய சங்கிர்த ராகக் காரிக ளணிகோவை

நீலக நுந்தன பாரக் கோடுகள்
மார்பில முந்தவி காரப் பேய்தொட
நேமமி குந்துழல் வேனுங் கோரருள் புரிவீரே

பாய்திரை வெண்டுகி லாடைச் சேண்மதி
தோய்தரு மந்தர மேருப் பூண்முலை
பாரவ டம்படு மாரப் பேரிய மணியாறு

பாசடை விண்டலை மாரிக் கார்குழ
லாளொரு கொம்பிடை வாழ்பொற் பூமகள்
பாரிரு ளுண்டெழு வானிற் சூரிய னதிகாலை

யாயிர வெண்கதிர் வீசிப் போய்முகிழ்
காவிய லர்ந்தலர் வாசத் தாமரை
யாவிகு விந்திரு மாலைப் போதெழ வரவோடி

யாதிநெ டுங்குட பாலிற் செய்கன
வான்முக டுந்திய கோபுக் காமலை
யாழிய டைந்ததை மீழந் தானரு ளிறைவனே.

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த
தனன தந்த தந்த—தனதான

மழைமு கந்த கங்கை வெளிக டந்து யர்ந்த
மவுலி யுங்கு ளிர்ந்த மதிபோலும்

வதன முங்கு ழம்புன் முறுவ லுங்க னிந்த
மதுர முஞ்சி வந்த கனிவாயு

தழைமு கந்த கஞ்ச மலரை வென்று திங்கள்
தனிகி டந்த செங்கை யுடன்மேவு

தடவு மொன்ற வின்றி நெடுநி லம்ப டர்ந்த
சரணு மென்று கண்டு பெறுவேனோ

குழைகு கந்த வழ்ந்து சிறைகி டந்து வந்து
குமிழ்ம ரிந்தி லங்கு விழிவேலுங்

குழலை யும்ப சிந்த கிளியை யுந்து ரந்து
குயிலை யும்பொ ருஞ்சொ லிசைநாணு

மிழைமு கந்த கொங்கை முகிழ முஞ்சு மந்த
வினிய மங்கை நங்கை மயிலாலை

யியன்ம ணம்பு ணர்ந்து மதின மும்பு ரந்த
விருவி சும்பு றைந்த விறைவனே.

தனன தத்தன தனன தத்தன
தனன தத்தன தனன தத்தன
தனன தத்தன தனன தத்தன—தனதான

நகில வட்டம தலவா னக்குரு
கிடுகு சிற்றிடை யலமா தர்க்கொடி
நகைய லத்தொடர் நிரைவாண் முத்தணி குழைதாவு

நயன கட்புல லவே லைக்கயல்
பவள முத்தம தலவீ ழிக்கனி
நறுநு தற்குள மலவா லப்பிறை நறைநாண

வகில ரிக்குழ லலரீ லப்புயல்
வதன புட்பம தலபூர் ணச்சசி
யணிக முத்தல விரிபா லைக்கமு கெனமாத

ரவைய வக்குறி யயில்பா டித்தனி
யுருகி னித்தமு முழலா திப்பொழு
தடியெ னுக்கரு ளனுகூ லத்தொடு மருள்வீரே

முகிலை யடுத்திடு மலர்சோலைத்தட
விரசதத்தக டுறழ்வா னெட்டுடன்
முதுப கட்டெழின் மதர்வா ளைக்குல மெதிர்சீறி

முடவு தெற்குலை யடிசா யப்பொரு
புளிய டிக்கவிழ் குலைவா ழைக்கனி
முடலை முட்கனி யுகவா லித்துகழ் மதிளைவாழ்

திகிரி வட்டமு மெழூபூ வட்டமு
மமுத வட்டவெ ணிலவூர் பொற்பெழு
சிமுத வட்டமெ நிழல்வாழ் வித்தருள் மகுமூதே

சொத லத்தவ ரனுகூ லப்பொரு
ளருளி னுக்கொரு பிரவா கக்கடல்
திருவின் மக்கநன் னகர்வாழ் கற்பக விறகூலே.

தந்ததன தான தானத்தான
தந்ததன தான தானத்தான
தந்ததன தான தானத்தான—தனதான

பம்புகலை யாயு ஞானத்தோர்க
வின்கரும பாகை மீதிற்பாவ
நன்கவைய னுசொல் சீருட்டோவ வறியாதே

பங்குதரு தீது பேணிப்பேணி
வன்கொலைகள் கோள்கள் சூதைக்கோலி
வெங்குபிரின் மூழ்கி வியச்சேடி விழுவார்போ

லம்புகவை யோது மாசைச்சீறி
வண்கண்மைக ளோடு தூறிக்கோர
நந்திவிட வேமெய் நேயத்தோடு மகல்வானோர்

விஞ்சுகலி மாவை யோதப்போத
மின்றியச டாமெஞ் ஞானத்திய
னென்றுமழி யாத வீடிற்போத வருள்வீரே

கம்புளொரு கோடி பூகத்தேறி
விண்டுநற வூறு பாளைப்பூவி
னின்றுயில்செய் காலை சூன்முற்றுகு மதனுலே

கண்படையி லாமல் வாய்விட்டான
பண்டியுலை வாக விளச்சோதி
வெண்டரள மோதை வாதைக்காலி னெசிவாலே

யம்புவியின் வீழ்வின் மீனேப்பாவி
பங்கரையின் வீழ்ம னூழிச்சீர்கொள்
துங்கமதி னவில் வாழ்வுத்தாதி யருளேசே

ரம்பதும மார்ப சீலப்பூர்ண
முந்தபுதுல் லாசொ னேயற்றாயின்
னன்புமிக வேசெய் ஞாலத்தீப விறகூலே.

தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன—தனதான

தினநறு மஞ்சட் குளித்து வாடைசெய்
கலவைநி ரம்பப் புகட்டி மேகலை
திகழொரு செம்பட் டுடுத்து நாண்மதி நுதன்மீதே

திலகமி டும்பொட் டளித்து நீளிற
விழியெனு மம்பைச் சிமிட்டி வாணகை
சிறிதுள ரும்பைச் சிரித்து மால்கொடு வருமாதர்

புனைமலர் மஞ்சத் தணைப்ப மாமுலை
யிருகைபி துங்கப் பிடித்து நீடிய
புலவிய டங்கத் திருத்தி மால்வெகு பிரியமோடே

புளகமெ ழும்பச் சுவைத்து வாயித
ழமுதையு முஞ்சிக் குடித்து லீலைகள்
புணர்சுக வின்பக் கடற்குண் மூழ்குத லொழியேனே

சளைகதிர் துன்றிப் புதைத்த காரிருண்
முழுதும்வி மூங்கித் துடைத்தல் போல்விரி
கரியவெ றும்பொய்க் குபிர்ப்ப டாமற வமராடு

கருதல ரந்தப் புரத்தி லேயெரி
மிகுதிகொ ழுந்தக் கொழுத்தி யேயொளிர்
கலைமலி திங்கட் குடைக்கு ளாளிசை யுடையோரே

யிளமணி சிந்திக் கொளித்து வாய்முரல்
குடவளை கஞ்சத் தகட்டு நாண்மல
ரிடைதுய றங்கிக் கிடக்கும் வாவியி னிளவாளை

யிகலிமு ழுங்கிப் பொறுத்த சூன்மழை
யகடுகு லுங்கக் கிழித்து மீதெழு
மிளையவ ளம்பெற் றமக்க மானக ரிறசூலே.

தனதன தத்தத் தனத்த தத்தன
தனதன தத்தத் தனத்த தத்தன
தனதன தத்தத் தனத்த தத்தன—தனதான

கலியையு லைத்துக் குலைத்து முற்றிய
பிணியைய ரித்துத் தெரித்து ளத்தெழு
கவலைநெ ருப்பைத் தணித்த ணித்தொளி வகலாதே

கருணைவி ளக்கைக் கொழுத்தி முற்செய்த
பவதிமி ரத்தைத் துடைத்து விட்டிரு
கமலப தத்தைக் கொடுத்தெ னக்கடர் குபிராலே

நலியவு லப்பிக் கனற்சி கைப்பொலி
திரிசையி லிட்டுத் திரித்து கெட்டுட
னிடுகைை யச்சுட் டெரித்து நீற்றுகள் செயுமாய

நரகபு லத்தைக் கடத்தி நித்தில
மரகதம் வைத்துக் குயிற்று கற்பக
நகரணி சொற்கப் பதிக்குண் முத்தியி னருள்வீரே

யுலகவ ழக்கத் தெருத்த லைக்கடை
குலைகணை ரித்துப் பழுத்து திர்த்தினி
யுதவும ரத்தைக் கனித்த தற்குறு நசுரனி

யுடையவ கத்திற் புறக்க டைத்தலை
நிலைபட நிற்கச் சபித்து மிக்கறி
வுறுதியு றுத்திப் பணித்து விட்டருள் பெரியோரே

குலவரை சுற்றிக் குரைத்த மைக்கடல்
சுவறவ டித்துக் குடித்து மத்தெதிர்
குளறிபி டித்துத் தடித்து மைப்புயல் கனமேடை

குலவும ணைக்கப் புதுக்கு சித்திர
மணவறை சுத்தப் பளிக்கி நிற்றிகள்
குறைசிகள் மக்கத் தலத்தி னிற்கர சிறசூலே.

தனதன தத்தத் தனந்த தானன
தனதன தத்தத் தனந்த தானன
தனதன தத்தத் தனந்த தானன—தனதான

நறுமல ரிட்டுப் பொதிந்த வோதியு
மழகுறு நற்பொட் டணிந்த மோடியு
நமனைவெ ருட்டித் துரந்த பார்வையு மினேரை

நயமுற வெத்திப் பணங்கள் காசுகள்
பலதையு முச்சிக் கொழுங்கு ழைலழ
கையும மைக்குட் சிறந்த தோள்களு முலைமீதே

மறுவறு கச்சுக் கிணங்க வேசில
பணியுமெ டுத்துச் சமந்து வீதியின்
வளையணி வச்ரக் கலன்க லீலென வருமாதர்

வலையின கப்பட் டுழன்ற பாவியை
யுளமுரு கிச்சற் றிரங்கி யேவலின்
வளிபட ரட்சித் திரண்டு தாண்மல ருன்வீரே

யுறுதவ முற்றப் புரிந்த யோகிக
ளொருதிரு வஸ்தைத் தெளிந்த ஞானிக
ளுமதும தத்திற் புகுந்து தீனிலை யுணராரே

இரவுப வற்கத் தழுந்து வாரல
திலகுச வற்கத் தரம்பை மாதர்க
ளுடையத னத்தைப் புணர்ந்து வாழ்வது கிடையாதே

திறல்கெழு வெற்றிக் கொழுந்து கால்விடு
நிலவுவி ரித்துப் படர்ந்த சீரொடு
திகிரியு ருட்டிக் குறும்பு நோயற நெடிதான

திரிபுவ னத்தைச் சிவந்த கோலொரு
நிழல்புகு வித்துப் புரந்து காவலர்
திருநகர் மக்கத் திருந்து வாழ்நபி யிறசூலே.

தனனதன தாத்ததந்த தனனதன தாத்ததந்த
தனனதன தாத்ததந்த—தனதான

வசுமதியை நோக்கிநின்று கவினெழுகு தாப்பசும்பொன்
வடிவினொரு கீற்றெழுந்து குடபாலின்

வருபிறைநி லாக்கொழுந்து பகலுமுன தேற்சிவந்த
மலைவினுட லோய்க்கும்வண்ட விடுமார

பசியவிள நீர்க்குலுங்கி லொடியுமிடை சூட்சமென்று
பகருமிரு தாட்சதங்கை யரமாதர்

பருமணியி னற்சமைந்த மணவறையின் விட்டினும்பர்
பயில்கவன வாட்கையின்ப மருள்வீரே

யசலமறு கோட்டெறும்பி திரிகசன வேட்டுவன்ற
ளரியகவை நாக்குடும்பு மறபாலே

வமுதகவி மாப்பயின்று சபையின்வெகு தோத்திரஞ்செய்
தருமதென வேட்டிறைஞ்சு மருமூதே

வுசுவரிவ ராற்குலங்க ளுகழவெடி போய்ப்பொதும்பர்
முருகவிழ்ப லாப்பழங்கன் மடல்வாழை

முடவுகுலை சிப்பொடிந்து நறவுவய னற்றெழுந்து
முதிருமதி னுப்புரந்த விறசூலே.

தனனதன தாத்ததந்த தானதன தத்த
தனனதன தாத்ததந்த தானதன தத்த
தனனதன தாத்ததந்த தானதன தத்த — தனதான

கரியவிருள் சீய்த்திலங்கு கூன்குழவி நெட்டை
மதிவடமு லாய்க்கிடந்து பூம்புழுகி றைத்த
கலவைமுழு காட்டிவிந்தை காண்சுடரெ றித்த முலைமானு

ரொருபெரிய கூற்றைவென்ற கூர்கணைவி ழிக்கு
மிசைமதுர மாய்க்கனிந்த வேய்ங்குழன்மொ ழிக்கு
முலகின்மட லாய்த்திரிந்து பாழ்ஞ்சடல முற்று
மெலிவேனை

வரிவளைக ளீற்று ஊர்ந்து தீய்ந்தொடைபெ ருக்கு
நறவருவி யூற்றிருந்து வார்ந்தொழுகு பற்பல்
வயன்மடையின் மேற்புலம்பி யீன்றமணி மக்க
நகர்வாழ்வே

விரிதிரைமு னீர்ப்படிந்து மீன்றுகரு முற்று
பஃறிவலை தூற்றுகொண்டல் சேண்குடைநி ழற்ற
விடையினொரு கோட்டினின்ற வான்புவிபு ரக்கு மிறசூலே.

தந்தந்தன தந்தந் தனதன
தந்தந்தன தந்தந் தனதன
தந்தந்தன தந்தந் தனதன—தனதான

கொஞ்சுப்புது மஞ்சந் தனினில
வஞ்சந்துகி லொண்பஞ் சணைமிசை
கொண்டன்பினொ டின்பங் கரைபுர ளரமாதர்

கொம்பொன்றிலி ரண்டம் புயமுகை
சங்கொன்றிரு பைங்கொண் டையுமொரு
கொங்கொன்றுப சுங்கொண் டலுநிரை நிரைகோலி

விஞ்சுஞ்சிறு பிஞ்சும் பிறைவட
மூங்கங்கண முங்கண் டிகையொடு
மின்கிண் கிணி யொன் றும் பரிபுர மொளிவீச

வின்பங்கொடு வந்தங் கலவியின்
முங்கும்ப டி யங்கம் புளசெழ
விண்டுங்கள்ப தந்தந் தருள்செய வரவேணும்

வஞ்சங்கடை நின்றங் கொருதிமி
னஞ்சின்றதை யுண்கென் றுதவிட
வம்பன்றினி தென்றென் றமுதுசெய் திடுவோரே

வன்கண்படர் புன்கண் குபிரர்முன்
வெண்டிங்களி ரண்டம் புலிசெய்து
வந்தொன்றினு டொன்றும் படியருள் முதியோரே

செஞ்சந்தன முந்தங் கொடிவிடு
மென்குங்கும முங்கொண் டெழுதெளில்
சென்றென்றிசை மன்றங் சமழ்திரு மலர்மார்பா

செம்பொன்றிகழ் வெண்பொன் பயினகர்
நம்பன்புகழ் தம்பங் கொடுமிளிர்
தென்சுந்தர நன்கிந் திலின்வள ரிறசூலே.

தந்தான தத்தத் தனனதன தத்தன
தந்தான தத்தத் தனனதன தத்தன
தந்தான தத்தத் தனனதன தத்தன—தனதான

கொங்காட கத்தகட் டலரிதழு டுத்ததொரு
பங்கேரு கப்பொகிட் டுறைதிருவை யொப்புமிரு
கொங்காச லக்குவட் டரிவையர்ப கட்டிலுள
மெலியாதே

வெங்கோப முத்தகட் டழைசெவிபு ழுங்கையொரு
சிந்தூர நெற்றிகற் றவளமலே யுற்றொருசொல்
விண்டேய ழைத்தெனக் கிதுசமைய முத்தியினி
தருள்வீரே

சங்காட விக்சனுற் றொளிர்குடவ யிற்றிஜைய
வென்கூன்மு கத்தவொண் பணிலமணி கக்கவொளிர்
நண்டார கைக்குலச் சுடர்நிலவெ றிப்பநெடு மடுவூடே

செங்காவி நெட்டிதழ்க் குறுமுகையு டைந்தொழுகு
பைந்தேனு வட்டெடுத் தகன்வயலு ளப்பவெழு
செஞ்சாலி முத்துடைக் கஜையின்வளர் மக்கநக
ரிறசூலே.

தனனதான தானன தனனதான தானன
தனனதான தானன—தனதான

அளகபார மீதாட வதனசோதி வேர்வாட
வதரமூறு தேடை விடையான

வரியவான ராவாட நகிலமேரு மார்பாட
வரியபார்வை வேலாட விறையாரு

வளைகலாப நாளுட வழுதபோக மேலாட
வளர்சையோக மேயாடி யரமாதர்

வருமணை ஞரோடு பயிலுமேடை நீண்மாட
மலிவிமான மேல்வீடு தரவேணும்

இனையவாமி ஞராட மறியமாசி யாவாட
வினியகூறி லீனுட நிலவாட

இலகுபானு வாளுட வமரர்நால்வர் தாமாட
வியல்விஞரி ஸீராடி வருவோரே

விளர்வெண்மூஜை சேளுட வொழுகுசோரி யாருட
விருதுராஜர் நீருட நரிநாய்கள்

விசையுமோடி யோடாட விடைவிடாது போராடும்
விறன்மதீன நாடாளு மிறசூலே.

தத்தா தத்தன தத்த தானன
தத்தா தத்தன தத்த தானன
தத்தா தத்தன தத்த தானன—தனதான

ஒட்டோ லைக்கவிச் சித்ர மோவிழி
வெட்டோ வெட்டிவி ழித்த தோநகை
யொப்போ சற்பினை பிட்ட தோவர சிலைமேவு

பட்டோ பட்டுர வுக்கை யோமுலை
சற்றே விட்டும றைத்த தோவவர்
பட்சா திக்கவ லைக்கு ளேபட லொழியேனே

கட்டா ணிப்பரு முத்தின் வீடுறை
பொற்பார் முத்திரை யிட்ட சீதள
கத்தூ ரித்திரு மற்பு யாசல வடிவாளா

நெட்டோ டைப்பொய்கை சுற்று சோலையு
டுத்தா லைப்பழ னத்த டாகமொய்
நெற்சா லித்தட மக்க மாலக கிறகூலே.

தனதான தத்த தனதான தத்த
தனதான தத்த—தனதான

இடர்சூழ் ருட்டி னரகேமு தட்டி
னிடையேயெ ருட்டி யடர்நாக

மெரிதீம டுத்தெ னுயிராற லைப்ப
விரைவாயெ டுத்து நுகராமு

னடியேனி ழைத்த பிழையேபொ றுத்து
னகலாத பட்ச மறவாதே

வபிமானம் வைத்து மிருதாளின் முத்தி
யதுவேகி டைக்க வருள்வீரே

விடையோர்ம ருப்பி னெடுமானி லத்தி
னியல்வாழ்வை விட்ட நெடியோரே

விரிநீர கத்தி னவதார சித்து
விளையாடு முத்தி யுடையோரே

மடலார்பொ குட்டு விரிதாம ரைப்பொன்
மலராச னத்தி னனீடு

மடநாரை கொக்கு நிறைநீர்வ யற்கண்
வளமேவு மக்க கிறகூலே.

தத்த தனதன தனதன தனதன
தத்த தனதன தனதன தனதன
தத்த தனதன தனதன தனதன—தனதான

கைக்கு ளெழுதிய மடலிகள் நடலிகள்
புட்ப மலர்புனை குழலிகள் விழலிகள்
கற்பி னிலைதிரி யசடிகள் கசடிகள் பலகூறு

கற்கு மவகுண முகடிகள் விகடிகள்
பற்கள் கடிபடு முதடிகள் பதடிகள்
கைச்ச ரசமொடு சருவிகள் மருவிக ளினைனோர்பால்

மிக்க பொருள்கவர் தொழிலிக ளெழிலிகள்
சித்த மலரடி வருடிகள் திருடிகள்
மெச்சு கலவியின் விரகிகள் துரகிக ளூறவாலே

மெத்த மயல்கொளும் வெறியனை வறியனை
நட்பி னெடுமன விருள்கெட வருளொடு
வெற்றி மலரடி யிருமையி னொருமையி னருள்வீரே

முக்ய வுயிர்தெரி லெவுகொடு கலமென
ரத்தின மணியொளி ரறுசொடு கூறுசென
மொய்ந்த கதிரின வெயிலென நிலவென நெடுவானோர்

முத்தி தருமெழு சுவனவி னுலகென
நெய்த்த முகிலென வுயர்குல வரையென
முத்து திரையென வகிலபு வனமென நபிமார்கள்

மக்க ளெனவரு பொருளுயர் திணையென
நிற்கு முயிருள பொருளுய ரிலவெனு
மற்று முளபொரு ளஃறிணை யெனவும தொளிவாலே

வற்க முடையப லுயிரையும் வடிவின
மைந்த பெரியவ னுமையொரு துணையென
மக்க நகரினில் வரவிட வருநபி யிறசூலே,

தானந் தனதன தானந் தனதன
தானந் தனதன—தனதான

காலும் புவனமு நீருங் கனலியும்
வானுந் திரிதரு பசுபாச
காயந் தனையிலை யாமென் றுருபவ
சாரந் தருமனு பவமாயை
சாலும் படிபிபு லீசன் கலைவிடை
தானின் றெரிகர குழலாதே
சாரங் கனிகனி மாவின் றுமதிரு
தாள்வந் தடையவு மருள்வீரே
நாலும் பருமறை நாலும் புவிபதி
னாலும் பரவிய மகுமூதே
நாளுந் துணைமது பூவென் றெருதிரு
நாயன் றனியருள் பெறுதூதே
யாளும் பறவைபி னூருங் கதிர்மதி
யாரும் பிரவலம் வருகாபா
வாளுந் திறலப்துல் லாதந் திடமக
வாய்வந் தருணபி யிறசூலே.

தான தந்தன தந்தன தானன
தான தந்தன தந்தன தானன
தான தந்தன தந்தன தானன—தனதான

பாண்மு கந்தரி யஞ்சிறை நாகின
நீல வண்டுகள் கிண்டக ருவுமிழ்
பார கொந்தன பந்திகை சார்தர மடமாதர்

பான்மு கந்தரு பூந்தைதி லாவட
நீடு மம்பணி வம்புற வீசிய
பாளி தந்தரு குங்கும சீதள மணநாறு

நாண்மு கந்தெழு கும்பப யோதர
மேன்மு யங்கிம யங்கிய தானிறை
நாண ழிந்துதி ரிந்துழல் பாவியை வரையாதே

நாவி யந்துபு கழ்ந்துகு ஜேஜய
தாளி ரண்டின டைந்திட வேயொரு
நாளி ரங்கிவ ருந்தலை னவருள் புரிவீரே

வாண்மு கந்துவி ளங்கிய வீரமும்
நீர டங்கவ ளர்ந்தருள் ஞானமும்
வான்வ ரம்புக டந்தவி சாலமும் வறிஞோர்பால்

வாரி யைம்பொன்வ ழங்கும தாரமும்
வீறு மைந்தும லைந்தப்ர தாபமும்
வாயி லைம்புலன் வென்றவல் லாண்மையு முடையோரே

சேண்மு கந்துப றந்தகு ரீஇகுயிர்
தானி றந்துவி ழுந்ததை மீமிசை
சேர வன்றுவ ரம்புரி காரண முதியோரே

தேன ருந்தும ருந்துகள் பசலொரு
தூணி ருந்துவ ருஞ்சது மாமுக
தேவ கங்கையி லும்பர்பொ னுடுறை யிறசூலே.

தனன தத்தன தந்தன தானன
தனன தத்தன தந்தன தானன
தனன தத்தன தந்தன தானன—தனதான

இணர்ப சப்புரு மந்தர மேருவை
விலைபு ரட்டிய திங்கணி லாவட
மிளகு வச்சிர வம்பெறி நாண்முகை முலையாலே

யிழுமென் முப்பழ முஞ்சுவை சீனியு
கலதி ரட்டமு தூங்கனி பாலொடு
மினிய சர்க்கரை கண்டிசை தேன்மொழி   யதுபோலும்

உணர்கு முற்பிறை செஞ்சிலை வாணுதல்
கொலைப மூத்தொழு குஞ்சுடர் வேல்வலை
வடுவ டர்த்தெறி யஞ்சன வாள்விழி   யரமாதர்

வதியு நித்தில மண்டப மாளிகை
நிலவு கற்பக வும்பர்பொ னூர்தனில்
வலனு யர்த்தல்வ ரம்பெறு மூதிய   மிசைவீரே

புணரி வட்டம்வி ழுங்குழ வீரெறி
யலைக டற்படை கொண்டெதிர் சீறிய
புகர்மு கக்கரி சிங்கமெ னுவரு   பராஜர்

புரிய மர்க்கணு மூர்துருள் போதிடை
துகள்ப டுத்திடு சிம்புளெ னுவரு
புலிய லிக்கிரு கண்குளிர் மாதுல   ரெனும்வாழ்வே

யுணர்ம றைப்பொரு ளண்டர்பி ராலொடு
முடுகி யற்புத வின்சொலி ராசிய
மூலக ளப்பவ ரும்பனி ராயிர   முரைபேசி

யுட லுயிர்ப்பென நின்ற கபீபென
வரச முத்திர வின்பகல் வீடரு
ளுறைய மக்கமி ருந்தர சாணபி   யிறசூலே.

தனன தன தந்ததத்த தனனதன தந்ததத்த
தனனதன தந்ததத்த—தனதான

மூகமலர்சு ருங்கியொட்டி விழிபறவி ரண்டுபற்கள்
முழுவதுமு திர்ந்துசொற்க
டடுமாறி
முதுகுடல்வ ளைந்துகொக்கி னரைதிரைமி குந்துவைப்பின்
முதிர்நடைத ளர்ந்துமெத்த   வயதாகி

யிகல்கபம டர்ந்துபித்த முடல்கிறுகி றென்றுசுத்தி
யிருமலுமெ மூந்துவிக்க   லொழியாதே

யிருவினைம றந்துசெத்து விடுமுன மு ணர்ந்துசித்தி
யிருமையினும் வந்துமுத்தி   தரவேணும்

விகலமுறு கின்றதட்ப மனறெழவ றழ்ந்துவற்றி
விடுமொருநெ டுங்குளத்தி   லிடைதூணி

விறல்கெழுமொ ரம்பைநட்டி யருவியதி னின்றுவட்ட
வெகுபிரளை யம்புதுக்கி   யருள்வோரே

குகையின்முய லுந்தவத்தர் சறகினெறி நின்றபத்தர்
குலவரைதி ரிந்தசித்தர்   சதகோடி

குழுவொடுமி றஞ்சுமுத்தர் சதுமறைதெ ரிந்தசுத்தர்
குவலையம்வ ணங்குகத்த   ரிறசூலே.

தனனதன தானதந்த தந்த
தனனதன தானதந்த தந்த
தனனதன தானதந்த தந்த—தனதான

திரிபுவன கோடியுஞ்ச மைந்து
சரமசர மாகவும்பொ லிந்த
திவியபல சீவசெந்து முந்து   மிமையோர்கள்

திரளுமனு வாதமுஞ்சி றந்த
நபிகளொலி மார்களுந்தத வஞ்செய்
திணிகுகையி னுதரும்பி றந்து   மறைநூலு

மறண்முதல்மெ ஞானமுந்தெ ருண்ட
சகலகலை யாகமும்ப குந்த
வறுசமைய பேதமுங்கு விந்த   தறியாதே

யறிவுமறி யாமையுங்க டந்த
பெரியதிரு மேனியென்று ணர்ந்து
மரியசர ணரவிந்த மென்று   பெறுவேனோ

பரிதகலில் வேடனின்ப மென்சொ
லமுதகவி மாவழங்க வன்று
படர்சடையின் மூலமும்பி டிங்கி முதலோடே

பசியகுட வேனடந்து வந்து
புகழொடுச லாமியம்பி நின்று
பழையபுகழ் சேரிலன்று ளப்பி லருள்வோரே

யெறிகடன்மு னீர்முகந்த ருந்தி
யகிலதல மேழுமஞ்ச னஞ்செய்
யெழிலிவளர் காவுமண்டு குண்ட கனிகுழு

மெயிலுமதின் மேடையின்ப சம்பொ
னிலவுமணி மாடமுஞ்செ றிந்த
வெழின்மதின நாடுதங்கு மெங்க ளிறகுலே.

தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன
தனன தந்தன தந்த தானன—தனதான

இளமை நின்றுக ழிந்து நாள்களின்
முதுமை வந்துக லந்து பேரழ
கியல கன்றுதி ரங்கி மேனியு மெலிவாகி

யெயிறு தந்திவி ழுந்து தேகமும்
நரைபி றழ்ந்துப டிந்து கூர்விழி
பிணையி ருண்டும ருண்டு பொய்மொழி தடுமாறி

யுளைவு கொண்டகு டங்கை யோர்தடி
மிசைகு விந்துந டந்து வாயழி
யுணர்வ ழிந்துகி டந்து கான்மல சலநாறி

புடைகு லைந்துந டுங்கி வாய்நுரை
கொழுகொ ழென்றுவ டிந்து பாவியெ
னுயிர்பி ரிந்திடு முன்பு தாளிணை யருள்வீரே

களமெ ழுந்திசை கொம்பு தூரிய
முருடு டுண்டுடு டுண்டு டுடுடு
தனன தந்தன வென்று மோகர மடர்தானந்

தகுணி துந்துமி திந்தி தோதிமி
டிகுகு டிங்குகு டங்கு பேரிகை
தமர கிண்கிணி கிண்கி ணாரமு மிகுமோதை

களமெ ழுந்தெதிர் வந்த பூஜகல்
மகுட மொண்டிரு துண்ட மாகவொர்
கடிகை நின்றமர் வென்று பார்மிசை குபிரானோர்

சணம டிந்தபி ணங்கள் நாய்நரி
கழுக ருந்தவி ருந்து தானருள்
கமழு மம்பர்பொ னும்பர் நாடுடை யிறகுலே.

தனனதன தந்த தத்தான
தனனதன தந்த தத்தான
தனனதன தந்த தத்தான—தனதான

மிகைகளவு கொண்ட கைக்காசி
னதனளவு ணர்ந்து கற்பூர
மிருகமத வண்ட விட்டூரு முலைமீதே

விளைகலவி யின்ப யிற்பாக
ளியலவைய வங்க ளைப்பாடு
மிறைகவிதெ ரிந்த ளுக்காறி னுழலாதே

வகிலதல மெண்டி சைக்கோடி
நறியமண மண்டு கஸ்தூரி
யகமயுமெழு வம்பு யத்தாம வழகேசே

யரனுமைய பங்க யத்தாளி
னபையமென நின்ற கொத்தோடு
மடிமையிவ னென்று சற்றுள வரவேணும்

மகரமெறி குண்ட கழ்ச்சூழு
நெடுபுசர மண்ட லத்தூடு
வளைபொனுல கொன்றெ டுத்தேவ மணிவாயில்

வளர்படிக டந்து புக்காழு
ளறவுயிரு லந்து ஷத்தாது
மடியவடர் கின்ற கத்தாவி னருள்தூதே

நிகரின்முகி றுஞ்ச கச்சூர
மிடைசமுகு செம்ப ழுக்காய்க
ளிரைபவள பந்தி யைத்தூவ வயன்மீதே

நிறைசெநெல்வி ளைந்து முத்தீன
வெயிலெனவி ரிந்து முக்கோடி
நிலவெனவ யங்கு மக்காவி னிறகூலே.

தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்ததன
தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்ததன
தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்ததன—தனதான

குழவுமுதிர் கதலிபல வின்பழன் றண்சுவையி
னமிர்தருண மிழுமெனெழு பண்கனிந் தின்பமுறு
குழலுமதி மதுரவமு துங்கரும் பும்புதிய மதுசீனி

குயிலுமிசை பயில்கிளியும் வென்றுமன் றங்குலவு
நவரசமு மொருவடிவு கொண்டெழும் பண்பனைய
குதலைகனி மழலைமொழி கொஞ்சிடுங் கிஞ்சுகமென்
மலர்வாயும்

விழவுகதி ருதையலுகை யஞ்செயுந் திங்களென
வெழுதரிய திருவுருவ வின்பமுங் கொண்டுசெறி
விரைகளப மிருகமத வம்பரெங் குங்கமழ வனுராக

வினையவரு மரமகளிர் தங்கடங் கொங்கைபுணர்
பிடிதழுவு களியனைய கொன்கனென் றெண்கிரண
வியனுலகி னனுபவப யன்சரந் தன்பினருள் புரிவீரே

முழவுமுதிர் பதலைதுடி வங்கியம் பொங்கியெழ
ரரரரர ரிரிரிரிரி யென்றென்று டுங்கைசதிர்
முறையினெடு கணிகையர் பதம்பெயர்ந் தும்பரத
விதமாட

முடவுகண பணவௌர வஞ்சமந் தெஞ்சபொறை
யுலகுபுரி திகிரிமனர் சங்கம்வந் தஞ்சரணின்
முடிதொழுது திறையினொடு கும்பிடுஞ் சிங்கமெனு
மழகேசே

மழவுமுதிர் சினைவயிறு ளைந்துநொந் தந்தரள
மணிசொரியு நிலவுதிகழ் சங்கமுஞ் செங்கையலு
மதுமமுரல் பதுமமலர் வண்டுகின் டுங்குவளை
வயலூரு

மதின்முகடு தடவுமணி மண்டபங் கண்டலையி
னசைநடைய பசியசிறு தென்றலங் கன்றினெடு
மழைதவழ்பொன் மதினமதின் மண்டலங் கொண்டநபி
யிறகூலே.

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்—தனதான

கொத்துக்கட் பச்சைப் பிச்சித்
தட்பப்புட் பத்திற் றத்தக்
குப்பிப்பொற் குச்சுக் கற்றைக் குழல்தாவிக்

கொப்பெட்டித் தொட்டுச் சற்றுக்
கைக்கொப்புப் பெற்றப் புக்கட்
கொச்சைச்சொற் பச்சைத் தத்தைப் பொதுமாத

ரெத்துப்பொய்க் கட்டுத் தெட்டுத்
துத்துக்குட் சிக்கிப் பித்துற்
றெட்டிக்குட் கற்பைக் கைத்திட் டவர்காமத்

தெச்சிற்பட் டைக்கிச் சித்துக்
கட்டிப்பொற் சொற்கத் தைத்தொட்
டெய்த்தொட்டுச் சிட்டிற் பட்டுச் சுழல்வேனோ

புத்தைச்சிட் சித்துச் சுத்தக்
கத்தர்ச்சித் தர்ச்சித் துப்பெட்
பிற்புத்திச் சொற்சொற் கற்பித் தருள்வோரே

புட்கிக்கட் சித்துந் தத்திற்
றுத்திப்பைச் சற்பத் தைக்கைப்
புய்த்துக்கட் கத்திற் செற்றுக்
கணைவோரே

பத்தெட்டுப் பத்தர்க் கொற்றைக்
கைபிட்டத் திற்கட் டத்தைப்
பற்றித்துய்த் துய்ப்பப் பைக்கிட் டருள்வோரே

பத்திப்பொற் பெட்டுக் கற்பச்
சித்திப்பட் டத்தைக் கட்டிப்
பட்டத்திற் சொற்கத் திற்புக்
கிரகுலே.

தனனத் தனந்த தானன தானன
தனனத் தனந்த தானன தானன
தனனத் தனந்த தானன தானன—தனதான

இகலிக் சிலம்ப பாடக மாடக
மணிபொற் சதங்கை கான்மிசை யோலிட
மினுகிக் குலுங்கு மேரிள நீர்முலை
குழையூசல்

இடறிப் பிறழ்ந்து சேலெனும் வேல்விழி
புயன்மைத் திருண்ட நீடள காடவி
மியல்பொற் பமைந்த பாரக லாபமென் மயில்போலே

பகலொத் தசெம்பொன் மாளிகை மேனிலை
சுடர்வச் சிரங்கள் சோதிநி லாமணி
பருகித் திலங்க ளாலொளிர் மேடையி
னிடைதூய

பனிதத் தொடம்பர் மான்மத மேகமழ்
மணிசப் ரமஞ்ச மீதர மாதர்கள்
பயில்சொற் கவின்ப வூழியின் வாழ்வது தரவேணும்

மகரத் தரங்க வாருதி சூழ்திரை
யுலகத்து வஞ்சி நீண்மரம் வேரொடு
வருவித் துநின்ற தோடுரை பேசிய வதனாலே

மகிழ்வுற் றஜின்க ளோர்பதி னாயிரம்
மொருமிக் கவந்து நீனெறி யேவர
மதுரித்த செஞ்சொ லார்கவி மாமொழி புகல்வோரே

சிகரப் பிறங்கல் போலொளிர் மேவிய
துகிரிற் கனிந்த நீரது தேனொடு
சிதறிப் பழங்கள் கால்வது பாசிலை புவிவானின்

சினநெட் டிலந்தை மாமர மானதொர்
குதறத் தினின்ற வாசனை வீசிய
சிதறத் தின்மூந்த காவினின் மேவிய விறகுலே.

தாதத்தத் தந்தன தாதத்தத் தந்தன
தாதத்தத் தந்தன—தனதான

மேகத்தைக் கொண்டலை நீரிட்டுக் கங்குலை
மேவிட்டுத் தண்டலை நிகரோதி

மேன்மைப்பொற் கொம்பர னூர்செப்புக் கொங்கையின்
மேடைக்குட் பஞ்சணை மிசையேயோர்

பாகத்திற் செங்கையின் மேவிச்சற் றின்புறு
பாவத்தைக் கொண்டனு பவியாதே

பாவிக்குத் தம்பமும் நீர்மூத்திப் பங்கச
பாதத்தைத் தந்தருள் புரிவீரே

பூகத்திற் சங்கின மேறித்தப் பந்தரு
பூவிற்கொத் தின்பசு மடனூடே

பூரித்துப் பன்றிகள் சூன்முற்றிக் கண்படர்
பூர்ணத்துத் திங்கள்வை குதல்போலு

மாகத்திற் செஞ்சுடர் தோய்னெற்றிக் குன்றுறழ்
மாமக்கத் தெங்கட மிறகுலே.

தனதன தத்தத் தத்தத் தன்ன தானன
தனதன தத்தத் தத்தத் தன்ன தானன
தனதன தத்தத் தத்தத் தன்ன தானன—தனதான

அழகிய முத்துக் குச்சுப் பின்னல் வார்குழ
லெழுதிய பச்சைப் பொட்டுத் தெண்ணி லாநுத
லணிகுழை யெட்டித் தொட்டுப் பின்னு லாய்வரும்
விழிவேலு

மழுதுப முத்துக் கட்டிக் கன்னல் போன்மொழி
கலசம ருப்புச் செப்பு கன்னி காரமு
மடல்பொரு பட்டுக் கச்சுக் கின்ன மாமுலை
விலைமாத

ரெழில்வடி விச்சித் திச்சுத் தெண்ணி நாடொறு
முருகிய வத்தைப் பட்டுப் பின்ன மாயுன
மிடைவதொ ழிக்கத் தக்கப் பின்னை வேறிலை யதனுலே

யெளியனி டத்திற் சற்றுப் புண்ய மாய்மன
தருளொடு திட்டித் திட்டுக் கன்ம நோய்பவ
மிடரற ரட்சித் தெற்கு ஜென்ம சாபல்ய மருள்வீரே

பழிமொழி துற்றுத் தெற்றுச் சன்னை பேசிய
வபுஜகன் மற்றத் துட்டத் துன்ன லாரொடு
பகையற வெட்டிச் செத்து சென்னி மூளையை
நரிநாய்கள்

பசிகொடு பிச்சிப் பிச்சித் தின்ன வாய்குறழ்
கழுகுகை கொட்டிக் கொட்டிப் பொம்ம நீள்குடர்
படுகள முத்துத் துய்ப்பப் பண்ணு வாழ்வலி
யுடையோரே

மழைமுகில் மொய்த்துச் சுற்றித் துன்னு சோலையின்
மடுவையு முக்கிப் புக்கிச் செங்நெல் வாழையை
மடலொடு மெத்தித் தத்தி கன்னி வாளைகள்
குதிபாயும்

வளர்கதிர் மூத்துக் கொத்துச் செந்நெல் சூழ்வயல்
கொடிமதி லெட்டுக் கட்டுச் சன்ன மாளிகை
மருவிய மக்கத் துக்கு ஜென்ம நாயக ரிறசூலே.

தனனத் தனனதன தானன தனத்த
தனனத் தனனதன தானன தனத்த
தனனத் தனனதன தானன தனத்த—தனதான

அருமைப் பெரியவொரு நாயன்மு னமைத்த
மறுவித் தறையின்வினை வாலம ணமுத்தை
யளிநெட் டலைகள்கரை மீதிடை கொளித்து வருநீர்மை

யமிர்தச் சுவையினடு பாலினும் விளர்ந்து
வமுதக் கனியினல தேனினு மினித்து
ஷவுலற் கவுதறெனு மாறுத லைவைத்த குளமான

வரிசைத் துறையினவ நீதமே துவற்ற
வமுதைப் பருகியுமர் தீனவ ரொடொட்ட
மருவிக் கொடியபர தாபமு மொழித்து வினைதீர

மறுமைக் கனுமையெதிர் காணவ ருள்பெற்று
மிளிர்சொற் கனகர்மனை வாழ்வது கிடைக்க
மனம்வைத் தடியிலடி யேனையு மிரட்சித் திடவேணும்

உரவிப் புரவிசெறி பாலைய முகத்தி
னறலற் றுருகியசு காபிக டவித்து
ஞழலுற் றெழுபதினா யிரர் கடொக்க வரிதான

வுறவிக் குளதிரிடி போன்மென முழக்கி
நதியிற் பிரளையவெ ளாறுவ ருவித்திவ்
வுலகத் துகமுடிவு நாளென வுதிக்க வருள்வோரே

இருமைப் பதியினபி மார்களி னுமிக்க
முதன்மைத் தலைமையுடை யீருயி ரெனவைக்கும்
மிறைவர்க் கினியவொரு தோழரெ னாட்பின்
வருவோரே

இகலிக் குறுதியிள வாளைக ளுழக்கி
யடவிக் கமுகின்விளை பாளையி னகட்டி
னிடையிற் றுயிலுமதி ஞககர் புரக்கு மிறகுலே.

தானன தந்தா தன்னதன தான
தானன தந்தா தன்னதன தான
தானன தந்தா தன்னதன தான—தனதான

வாசவ னம்போய் வௌவுதவ யோகர்
பூவலம் வந்தே வெவ்வழலின் மூழ்கி
மாகதி யென்றே பௌவநதி பாடி யலைவோர்கள்

வாய்மையி லும்பே றுள்ளகலி மாவை
யோதியு ணர்ந்தா ரில்லையெனி ளேயின்
மாயம றங்கூர் வெய்யபவ காரி யெனநாளும்

ஊசல்வ டம்போ னெய்யவெறி பாவி
ளேடம ரம்போல் வல்லைபடர் காவி
லூர்சக டம்போ லொல்லைதடு மாறி யலைவாயின்

ஊடுது ரும்பா யெல்லிபகல் பாவி
யாவிசு ழன்றே யுய்யும்வழி நூறி
யூழலு டம்போ டன்னலுற வேத விதியாமே

ஏசிம லைந்தே புள்ளியின மானை
மீனைய டர்ந்தே வள்ளையன வோடி
யேவமு னிந்தே கொல்லுமுழு நீல விழியாடான்

ஏவிவி டுஞ்சூர் பில்லிகெட மோதி
வாதையி டும்பா கள்ளநெடு நீலி
யேதமு ழந்தே னையவடர் சாப மிடுவோரே

மூசிவெ குண்டே வெள்ளிடைவ ரால்க
டாவியி னஞ்சூல் வெள்ளையென மேக
மூரிவ ரம்பார் கொய்யடிய நாரை யெழுவாவி

மூழ்கியெ ழுந்தே துள்ளிமதர் வாளை
பூகந றுந்தேன் வெள்ளிமடல் கீறு
மூவல குஞ்சீர் செல்லுமதி லைவி விறகுலே.

தனந்த தத்ததன தான தானன
தனந்த தத்ததன தான தானன
தனந்த தத்ததன தான தானன—தனதான

கரும்பு வட்டினிய சார மோமது
ரசம்ப ழுத்தொழுகு சீனி யோசுவை
கனிந்த புத்தரச தாளி யோவடி யிடுபாகு

கலந்த சர்க்கரைபெய் பால தோகனி
நலந்தி ரட்டமிர்த பான மோமொழி
கவின்கு ழைத்தெழுது பாவை யோவடி வியன்மேனி

யரும்பு கற்றயிள ஞாய ரேதனி
கடைந்த பொற்பதும ராக மோயமு
தசம்பு வட்டவெணி லாவ தோமுக மெனுமோக

வரம்பை யர்க்குயிர்ம ணாள ரேதனி
யவன்ற னக்குமொரு தோழ ரேயட
ரலங்கு வச்ரபதி யாள ரேயரு ளமரேசே

விரும்பி யுற்றகலி மாவொ டாவியு
நடந்து செத்தபிற காரு மேளையை
விரைந்த டக்கியகல் காலை தீநர கழலாதே

விடங்கொ ளித்தரவு தேனு ருதுட
னெரிந்தி டக்கபுற தாபு ருதெழில்
விளங்கு சொற்கமண வாடை வீசருள் புரிவீரே

வருங்க விப்புலவ னடி யேவுமை
யிறங்கி மிக்கறவு லாவின் வாயிலின்
வணங்கி நிற்பவவ னேறு வாகன முயிர்மாய

வருந்தி மெத்தவுழல் வேலை மீளவு
மிறந்த வொட்டைகையி னேறி யூர்புக
வரங்கொ டுக்குமதி னுவில் வாழ்கபி யிறகுலே.

தனதன தனதன தத்த தானன
தனதன தனதன தத்த தானன
தனதன தனதன தத்த தானன—தனதான

வரியளி யுதறிமு டித்த வார்குழல்
கலையொடு சிலையைம ருட்டு வாளுதன்
மதரரி சிதறிய டர்த்த வேல்விழி குயில்யாழ்போல்

மதுரவி னமுதுப ழுத்த தேமொழி
பிறைவட மிடறும ருப்பு நாண்முலை
மரகத மயில்வடி வொத்த சாயலின் விலைமாதர்

விரிகதிர் நிலவிய வச்ர மேடையி
னறுமல ரமளிப டுத்த பாயலின்
மிடறெழு மிசைகள்ப டித்த மோடியி லவர்மேனி

மிர்கமத களபம ணக்கும் வாடையி
னரசிலை தெரியவு டுக்கு மாடையின்
மிகவும யல்கொளுப வத்தன் மேவுத லொழியேனோ

விரவிய பெரியவி ருக்க நீழலி
னறிதுயி லவரர்வ ருக்க னுதப
முலவுவெண் மதிவத னத்தி னூடுறை வரலாலே

வுறுசின குறுகிமு கத்து வீழ்வெயில்
மறைபட முடவுட டத்தி னலர
வுயர்குடை யிடமுன்வி தித்த காரண முடையோரே

யிரசத மலையத கட்டு வால்கொடு
மதகிடை யுழறிய டித்து நாரைக
ளிரதர மடுவையு ழக்கி வாளைகள் குதிபாயும்

யினவளை தவழுவ யற்கண் மேவிய
வகழியு மதிழும ணிப்பொன் மாடமு
மிலகிய மதினந கர்க்குள் வாழ்கபி யிறகுலே.

தந்ததன தத்தத்த தத்தனந் தானதன
தந்ததன தத்தத்த தத்தனந் தானதன
தந்ததன தத்தத்த தத்தனந் தானதன—தனதான

தண்டுகையெ டுத்துப்பு டைக்கவும் பாரதலை
மண்டையுடை பட்டுத்தெ றிக்கவும் பாவியவர்
தங்களைநெ ருப்பிட்டெ ரிக்கவுந் தேளரவு சதகோடி

தந்தமத மூத்திக்க டிக்கவுந் தேவர்தமை
கொண்டிருப தத்தைப்பி ணிக்கவுந் தீயவுடல்
சங்கிலிக ரத்திற்பி ணிக்கவுங் காபருடல் கரியாக

மண்டுதழல் சுட்டுப்ப றத்தவும் தீயனரி
கண்டமிசை வைத்துக்க டிக்கவுந் தூளியெழ
வன்றிரிகை யிட்டுத்தி ரிக்கவுந் தாலமுழு மடலூடே

வன்பிடரி தொட்டிப்ப றிக்கவும் பேதமுறு
தெண்டனையி தற்குட்பொ றுக்கவந் தோகொடிது
வண்கணர கத்தைக்க டத்திநுஞ் சேவடியை
யருள்வீரே

கொண்டலைய லைத்துக்கு லைத்துநுண கார்மணலை
வென்றலைபு ரட்டிப்பு குத்திடுங் காவலைய
கொந்தளக முத்துக்கொ டிக்கரும் பானவுமு கபிபான

கொஞ்சுகிளி யைக்கைப்பி டித்தருந் தீனெறியின்
மன்றலைமு டித்துத்தி னைத்தலங் காரமொடு
கொங்கரென வைப்பிறகு கித்திடுங் காமனல
னுடையோரே

செண்டுளவு நெட்டொட் டகைக்குவந் தேறுமுது
கிங்குமையெ டுத்துச்சு மக்கவும் பேறுடைய
செம்பனுல கத்திற்ற ரிக்கவுஞ் சாபவர மிடுவோரே

செண்பகவ யற்கட்ட டத்திளஞ் சோலைமணி
மண்டபமு கப்பிற்பு துக்குமொண் சாலையிடை
தென்றறவழ் மக்கப்ப திக்குள்வந் தாழுநபி யிறசூலே.

தய்யான தந்ததன தான தானன
தய்யான தந்ததன தான தானன
தய்யான தந்ததன தான தானன—தனதான

எய்யோடெ ழுந்தகரு மேக மோகநறு
நெய்யோட ளைந்தகுழ லூச லோகுழை
வைவாளி லங்குமயில் வேலி னேடிகல் விழிமாதர்

வல்லோதி ரண்டெழு கோர மோசிமிழ்
வில்லார முங்குதன பார மோநெறி
வல்லார்ம யங்குமதி நாணு நாடொறு மயலான

வுய்யாத சிந்தைதனில் வீழ மாதவஞ்
செய்யாத வம்பனிவ னுகு மேயென
வுள்ளாவி நொந்துருக வேசி யேசொல மெலிவேனே

வொய்யார வுங்களிரு பாத மாமலர்
கையார வெந்தன்விழி கூர வேகன
வுல்லாச மும்பெறம னுமி லேயுற வரவேணும்

மெய்யான வுங்கள்கலி மாவை நாவதி
லுய்யாத வண்டர்பெரி யோரு மேவரும்
வின்ளாதி கழ்ந்துசொலின் மாய நாரக முழல்வாரே

வெய்யோனு மங்குன்மினிர் சோமன் வானவ
ரெல்லாமி றங்கியும தேவ லேசெயு
மெய்யாறு வன்பிணிக டீர நாவற வருவோரே

செய்யூடொ சிந்தமுதிர் சாலி வேலிக
ளுய்யான மெங்கும்வளர் தாழை வாழைக
டெள்ளார முஞ்சிதறு பூக நாகின விரிபாளை

செல்லோடி வந்துலவு மேடை யோடைகள்
வெள்வால வண்டுதுயில் காவி வாவிகள்
செவ்வாயு றைந்தமதி னவின் மேவிய விறசூலே.

தனதந்த தனதந்த தனதந்த தனதந்த
தனதந்த தனதந்த—தனதான

இருகெண்டை யொருதொண்டை யிருகஞ்ச மொருசங்க
மிருசந்தி யொருதிங்க ளதிமோக

வெழிறந்த தரளங்க ளணிதங்க ளணிதங்க வடமுங்கி
யிறுகுந்த ணரவிந்த மழகான

தருபந்து சிறுகும்ப மொளிர்குந்த முயர்குன்று
தனைவென்று வருகொங்கை மதயானை

தரவந்த பொதுமங்கை புரிவஞ்ச மயலென்ற
தனைபொன்றி விடவின்று வரவேணும்

பொருகின்ற படையம்பு சிலைதண்ட மொடுசண்டை
பொரவந்த கொலைவண்ட ரொருகோடி

புனையும்பொன் முடிநின்று வுருள்வென்று கொடுபொங்கி
புகழ்செம்பொன் மலைசென்று ளெதிர்சீறி

வருசிங்க மெனவந்து பெயரெங்கு முறுநம்பி
னலனன்பு மிகுசெங்க ணுடையோரே

வளர்மங்கு லொளிதங்கி யெழுமிந்து நிகர்கொண்ட
வதனங்கண் மணியெங்க ளிறசூலே.

தனனா தனனா தத்ததந்த தானன
தனனா தனனா தத்ததந்த தானன
தனனா தனனா தத்ததந்த தானன—தனதான

அடுபால் கனிதேன் விட்டளைந்த மாமொழி
விலைமா மகளார் பச்சைமஞ்சள் வாடையி
னதிலே மனமே தட்டழிந்து நாடொறு மயலாகி

கொடியே னவமே கெட்டுநொந்த பாதக
னடியே னுமையே முற்றுநம்பி னேன்மிகு
குறைபோ யுயவே சற்றிரங்கி யாழ்வது கடனாமே

சுடுபாலை யினீ ரற்பமின்றி மானிடர்
தடுமா றியபோ தத்தமஞ்சு நீள்விரல்
சுழியா றுகவே தத்தமுண்டு தேறிட வருள்வோரே

மடுவாளைகள்போய் முட்டவன்று பூகத
மடல்வாய் விரிநீள் கொத்தலர்ந்த பாளைகள்
வளர்மா மதினுமக்க மென்றும் வாழ்வுடை யிறகுலே.

தத்தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தனதன
தத்தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தனதன
தத்தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தாத்தத் தனதன
—தனதான

கற்றோர்க்குட் பேச்சிட் டேய்த்துத் தோற்றுத் திரிபவ
ரைப்போற்பற் றேர்க்குற் றோற்று தீட்புக் குலகிரி
தற்றாக்கட் பாக்கட் டாக்ஷதீக்ஷ தீக்ஷனமுனி
யதுபோத

தக்காழ்றக் கோற்ற பாட்டுக் கேட்டுச் சிறியனை
கட்பார்க்குட் சேற்றிற் கோத்துச் சீட்டுட் படவருள்
தக்காச்சிக் காச்சிக் காழ்பட் டேறற் றிணையுன
தருள்பாராய்

பற்றோர்க்குட் போயப்பற் றாய்க்குட் கெட்டோர்க்
குத்திருவக
லக்காற்றைக் காட்டிக் காற்றைத் தாட்டிக் கையனற்றரு
மற்றாற்றத் தோற்றக் கீற்றிச் சீட்டைச் சரணருள்புவிமீதே

யுற்றாற்றத் வாக்கை சேர்க்கைப் பூற்றிற் பொருளரு
விற்றாக்கத் தாக்கத் தாய்ப்பெற் றார்க்கக் கரிதெனக்
குட்போட்டுப் பார்க்கப் பார்ப்பிட் டேர்க்கப் புவிமக
ளிறகுலே.

தந்தன தானன தத்தா தந்தன தானன தத்தா
தந்தன தானன தத்தா—தனதான

கொந்தழ வோதிவ கைக்கே யிந்திர சாபநு தற்கே
கொண்பயி லீலவி ழிக்கே குயில்போலே

கொஞ்சிய ராகமொ ழிக்கே செங்கனி வாயினி தழ்க்கே
கொங்கவிழ் தாதின கைக்கே யழகான

மந்தர பாரமு லைக்கே யிந்திர ஜாலவி டைக்கே
மண்டுத டாகந டைக்கே பிடியான

மங்குல்கொள் யானைந டைக்கே சந்திர காவியு டைக்கே
மங்கையர் பால்மனம் வைத்தே யுழல்வேனோ

சிந்துர யானைமு டித்தேர் கந்துக யூகப டைப்போர்
சிந்திட வோர்கம ணற்றா வியகோவே

சிங்கப தாகைபி டித்தே வெண்குடை நீழல்க வித்தே
தெண்டிரை ஞால மளித்தே வருகோவே

சந்திர சூரிய னற்சே னும்பரி னைவர்த மைச்சீர்
தண்டவி னேவல்ப ணித்தாள் பெரியோரே

சந்தன வாடையு கக்கூர் தென்றலு லாவும டுச்சூழ்
தண்டலை சேர்மதி ளத்தா ரிறகுலே.

தனதன தனதன தான தந்தன
தனதன தனதன தான தந்தன
தனதன தனதன தான தந்தன—தனதான

நறுமல ரணியொடு சூடி யந்தன
மிர்கமத களபம ளாவி மண்டிய
நறைதட வியகுழ லான கொண்டலு   மணைமானும்

நடைபிடி யிடைகொடி மாதர் தங்குய
நழறிகழ் தறுவிழி கோடி ரண்டையு
நளினிந ளினநறை வாரு வண்டுக   ளிசைபாடுங்

கெறுவவ சடதட சூளி யின்பொழி
திறிகட முமிழ்மத யானை திண்படு
கிழைவரை நிகர்புய மீது கொண்டுயிர்   குறையாதே

கிர்பையொடு விகசித பாத பங்கய
மலரடி பிறமொழி வீசி நண்பர
கெதிபெற சுவனநன் னுடு தந்தருள்   புரிவீரே

கறைமடை விடுமென வோடி முங்கிய
ரணகள முகமதி லாடி டும்பல
கசரத துரகப தாதி வெண்டிரை   யலைமீதே

கனமுரு டுடுடுடு டுடு டுண்டுடு
செகதிண செகதிண சேகு செந்தரி
கககக ககவெமு பேரி துந்துமி   தவில்தாள

மறைபடு முரசுக ளூதி யின்பல
குணர்வரு மபுஜகல சீவ னைந்திட
வவனுடல் றசைநரி நாய ருந்திட   வொருகோடி

யலைகைகொ டிகழுகு சேண முண்டிட
வமர்பொரு மதகரி போலு மொண்டிறி
லரியென வருநபி மார்க டம்பதி   யிறசூலே.

தாந்த தனதன தாந்த தனதன
தாந்த தனதன தாந்த தனதன
தான தனதந் தான தனன
தான தனதந் தான தனன
தனதன தனதன தனதன தனதன—தனதான

காம்பொ டுசலிடு மோம்ப ரிலகிய
காந்தி தருமிருள் கூந்தல் முகில்சமை
காற ருடன்சிங் கார ருடனே
காவி னெவியுங் கோல மிகல
கரவனை கலகலெ னநடமி டுபவனி   யரமாதர்

பாம்பி னுடபட வேண்டி மயல்கொடு
பாய்ந்து வடிதனில் வீழ்ந்து மனமெழு
பார முலைநெஞ் சார கனிவாய்
பாகி னமுதுண் டாக மகிழப்
பரவச மூடனனு தினமிது தொழிலென   வுழல்வேனோ

தேம்பல் கனிசொரி பூம்பொ ழிலழகு
சேந்த மதினமின் வேந்தர் நலனெடு
சேர வருள்கண் பாரு மினிய
தீரு மறிவுந் தாரு மொழித
சிரசறு சடிபடி முடிதொட திடமுடன்   வருவோரே

யாம்ப லணிதறை பாம்ப ரியலவே
தாம்ப ரருள்பய காம்ப ரியன்மறை
யாலபி கொந்தா லநயினு ராசில் மரபில் காசிமெனையும்
மருளக மகிழுகு மதுமுகம் மதுநபி   யிறசூலே.

தனனதன தான தான தான
தனனதன தான தான தான
தனனதன தான தான தான—தனதான

அறபுவள நாடு கோடி கோடி
புடைகொணகர் காகி றூரில் வாழு
மதிபதிச லாகு தினு தார   மகவானோர்

அலகில்பதி ஞலு ஞான வாரி
நுகருமிபு ரூகி மான மேக
மருள்செயினு லாபி தீன ஞேர்நல் கியஆலிம்

மறையின்வல காஸி நூ று தீன்மொய்
குலதிலக ஞன பேரன் யானு
மரபினுமர் பேர்கொள் காசி மாசில் புகழ்பாடு

மதுரகவி ராஜ ஞக லாலெ
னிருமரபு ளோர்செய் பாவநூறி
மரகதவி மான வீடு சேர வருள்வாயே

யிறுதியிடை யாதி யாவ ராலு
மளவிடவொ ணுத வேக ஞய
னிசையுமொலி யாய்வி ஞேர்கள் ஷாகி தெனவோதி

யிறைய றுசி லேக லால்பெ ஞக
செயினபெனு மாதை யாதி காவி
னெழுதியொகி யேவ வீடு கூடு மகுமூதே

முறுசல்நபி மார்க ளார்வ மோடு
பரவரிய ஞான பாகை தேரு
முகிறவமு மேடை மாட கூட மதிஞவில்

மூதலபுது லாகு மார தீர
வுபையமெழு ஞால வால சூர்ய
முகம்மதுற்ற சூலுல் லாவற் றகீ மிறசூலே.

முற்றும்.

காஸிம் புலவர் ஒலிநாயகம் (ரலி)

அவர்களின்

இன்னிசை

பெருமானார் முஹம்மது முஸ்தபா ரசூல் (ஸல்) அவர்கள் பெயரில் தாங்கள் பாடியிருந்த திருப்புகழை விளக்கம் செய்ய வென காஸிம் புலவர் அப்பா அவர்கள் பூவாறு என்னும் பதிக்கு அழைக்கப் பட்டிருந்தார்கள். அதுகாலை அவர்களின் காலில் புண்ணொன்று வந்துவிட்டது. அதுதந்த பெருந்தொல்லையால் வேதனை மிகப்பட்ட புலவர் அவர்கள், அந்நிலையில் திருப்புகழ் விளக்கம் செய்ய மறுத்து புண் ஆறவேண்டி புண்ணியர் நபி (ஸல்)அவர்கள் மீது இன்னிசை பாடத் துவங்கினார்கள். அமுது புலம்பி அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மீது இன்னிசையைப் பாடி முடித்த அப்பா அவர்களின் காற்புண் கடிதில் குணமேற்பட்டு அதன் பின்னரே திருப்புகழைப் படித்ததாக வரலாற்று நிகழ்ச்சி யொன்றுண்டு.

பிஸ்மில்லாஹி

இன்னிசை

காப்பு

முன்னவனே அஹதியத்தாய் முத்தியுஹ தத்தாகிப்
பின்னவனே வாஹிதிய்யாப் பேரான மெய்ப்பொருளே
தன்னவனே தயாபரனே சராசரமாய் நின்றவனே
மன்னவனே யின்னிசைக்கு வல்லவநீ காப்பாமே.

நூல்

ஆதியொளி வாகியகி ரண்டபகி ரண்டமொரு
சோதியொளி வாகிநின்ற தூண்டா மணிவிளக்கே
யோதியுணர் ஞானகலை யோலமிடும் செய்யிநப்துல்
காதிறேநல் ஹாஷீம்குல காசிமுஸ்த பாநபியே.

மெய்யெடுத்த நாண்முதலாய் மெய்யறியேன்
வெட்டவெறும்
பொய்யெடுத்த பாவியை நும் பொன்னடிக்காட்
கொள்வீரே
மையெடுத்த சோலைமழை மாரிவெள்ளந் தூவதுஆக்
கையெடுத்து வேண்டுமக்கா காசிமுஸ்தா பாநபியே.

பொய்மாற வென்னொருகாற் பொங்குபசும் புண்ணழற்ற
மைமாற வேயருட்கண் வைத்திடுநா ளெந்நாளோ
பெய்மாரி நோக்கியிந்தப் பேருலகம் வேறுமொரு
கைமாறு செய்வதுண்டோ காசிமுஸ்த பாநபியே.

பூக்குந் தடநிழலும் பூவாது பூவின்முகில்
ஆக்குங் குடையுமன்பி யாக்களுக்கு முண்டாமோ
போக்குங் கொடுந்துயரம் பொறுக்கும் பொறையபயங்
காக்குங்கரு ணேசர்மக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

ஒருகால மும்மணுகா வொருகால் பிணியகல
வருகால மெக்காலம் வருகா லறியேனே
குருகாலுஞ் செங்கையொரு கோதைதசை யூட்டிவைத்த
கருகால மூண்டவெங்கள் காசிமுஸ்த பாநபியே.

சங்கை படைத்தவொரு தாய்கண்மகன் ரூணிழந்த
வங்கை படைத்ததிற மார்க்குஞ்செய வுண்டாமோ
கொங்கை படைத்தவஞ்சிக் கொப்போடுந் தாருவரக்
கங்கை படைத்தவெங்கள் காசிமுஸ்த பாநபியே.

கோலூற்ற மன்னரிட்ட கோட்டைபதி னன்குமொன்னூர்
வேலூற்ற மானசமர் வென்றுதங்கைக் கொண்டோரே
பாலூற்று நீலாற்றுப் பள்ளவெள்ளம் வெள்ளியணைக்
காலூற்று மக்கநகர் காசிமுஸ்த பாநபியே.

வென்றேறும் வேலரசர் விரமுடி யாசனத்திற்
சென்றேறுங் கஞ்சமலர்ச் சேவடிதந் தாளுமையா
நன்றேறு முத்திதரு ஞானக்கொழுந் தேதுளசிக்
கன்றேதண் சோலைமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

ஐதூக்குங் கையினகன் ரூள்வேட்டை யாடுமழை
மைதூக்கும் போதரிக்கண் மாதருக்கா ளாவேனே
பைதூக்கும் பாந்தளுணப் பாழ்நரகம் புக்காமற்
கைதூக்கிக் கொள்ளுமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

வேட்டுங் கனவிலொரு வேளைவெளி யாகிவந்து
நாட்டும் பரகதியு நல்கிடுநா ளெந்நாளோ
தீட்டும்புக ழாபரணற் றீன்தீன் முகம்மதெனக்
காட்டுங்கதி கோட்டுமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

விண்பார்க்குஞ் சாதகம்போல் வேண்டியுமை மீண்டுமிசை
பண்பார்க்குஞ் சேணகணப் பட்சியென வுந்தேடி
யெண்பார்சகு மேழைதனக் கேயிரங்கி யெவ்வளவுங்
கண்பார்த் தருளுமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

பூரியகோ யென்னெருகால் புண்ணிருந்து நொந்தழற்ற
வீரியமே பொன்றியுள்ளம் வின்னா தயர்வேனே
பேரியபேர் கொண்டவுங்கள் பேருடையோ னுக்குவரக்
காரியமேன் ஹாஷிம்குலக் காசிமுஸ்த பாநபியே.

முள்ளாறுங் கல்லாறு மூழ்கிப் பரந்தவெள்ளத்
துள்ளாறு மான்காட்ட வுந்துகரை கண்டோரே
புள்ளாறு காலுழப்பப் பூஞ்சோலை பூவிரிந்து
கள்ளாறு பாயுமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

பால்சாய்க்கும் வெள்ளைவட்டப் பாரரசர் வீரமுரண்
வேல்சாய்க்கும் வெற்றிகொண்ட வேதாந்தத்
துப்பொருளே
சேல்சாய்க்கு முட்புறக்காய் செவ்வாழைக் குலைவரம்பிற்
கால்சாய்க்கு மக்கநகர் காசிமுஸ்த பாநபியே.

பாணியாத் தண்ணளிக்கண் பார்த்தெவ் வுயிர்க்கும்புக
லாணியாய்த் தன்னுயிர்போ லாளுங் கருணேசே
யேணியாய்க்கடந்தறுஷிலேகனைக்கண் டெட்டுசொர்க்கங்
காணியாய்க் கொண்டவெங்கள் காசிமுஸ்த பாநபியே.

நத்தூரி யகுளத்தி ரைமின்றி நாட்டியவம்
புத்தூரி னின்றுவெள்ளம் பொங்கிவரத் தானழைத்தீர்
மூத்தூரி யகுடையின் மூவுலகுங் காக்குமெய்யிற்
கத்தூரி வாடைகமழ் காசிமுஸ்த பாநபியே.

வேலேறு முட்குடைவேல் வெய்யசிலை வேடனுக்காய்
மாலேறி நின்றுசலாம் வந்துசொல விண்டோரே
கோலேறி ரூலழிதேன் குண்டூர்ந்து வந்துகொடிக்
காலேறு மக்கநகர் காசிமுஸ்த பாநபியே.

மட்டுரைம் பாலளக மாணிக்கப்பொற் கொப்பையெட்டித்
தொட்டூர் கருங்கயற்கட் டோகையா ளாவேனே
வெட்டு ரடுங்களப்போர் வேன்றதற்பின் மூன்றுபகல்
கட்டுரமர்ந் துவருங் காசிமுஸ்த பாநபியே.

சேர்ந்தமட்டும் வாய்ந்தபதந் தெப்பந்தொட்டேன்
பாவவெள்ள
நீந்தமட்டும் போந்துசற்றே நின்றுகரை யேற்றுமையா
சாந்தமட்டுங் கஸ்தூரிச் சாலமண மேவுமெண்டி
காந்தமட்டும் வீசப்புய காசிமுஸ்த பாநபியே.

வெற்பூரு மற்புயமும் வெண்ணகையும் முத்திரையும்
பொற்பூர் முகாம்புயமும் பொன்னடியுங் காணேனோ
அற்பூரு மின்சொன்மறை யாரமிர்தற் செவ்வாயிற்
கற்பூர வாடைகமழ் காசிமுஸ்த பாநபியே.

போரூருஞ் செவ்வேற்கண் பொருதுமட வார்நிதம்பத்
தேரூருங் கோட்டாறுந் தேடி மெலிவேனோ
நீரூரும் பாரூரு நின்றாருஞ் சீருடைய
காரூருஞ் செங்கையெங்கள் காசிமுஸ்த பாநபியே.

ஊசிமே னாட்கணைந்தாங் குளதாயி ஷாமனையிற்
றாசிமே னும்மொளிவாற் றான்கவர நின்றோரே
வீசிமேற் கொழுந்தோடி விண்பூத் தலர்ந்தபுகழ்
காசிமே ஹாஷிம்குலக் காசிமுஸ்த பாநபியே.

விண்ணின்மணி யேபொருளே வெண்மணியே ரத்தினமே
எண்ணின்மணி யேகுருவே யெவ்வுயிர்க்குந் தாயகமே
மண்ணின்மணி யேதருவே வாய்ந்தவுல கேழும்புகழ்
கண்ணின்மணி யேநிதியே காசிமுஸ்த பாநபியே.

கோடுபடுஞ் செம்பவளக் கொம்பனார் கண்வலைப்பட்
டூடுபடு பாவியையீ டேற்றுவது மெந்நாளோ
பீடுபடுந் தேறற் பெறுக்கா றுவட்டுஞ்செந்நெற்
காடுபடு மக்கநகர் காசிமுஸ்த பாநபியே.

பூவா ரணமுகத்தே புக்கியிறந் தாலுமுயிர்
தாவா ரணமுகத்திற் சஞ்சரிக்கக் கூடாதே
பாவா ரணமுகைக்கும் பைம்பொனகர் கற்பகப்பூங்
காவா ரணமுகைக்கும் காசிமுஸ்த பாநபியே.

மாகபடா மிட்டவிழி மாயவலைப் பட்டுழன்று
பூகபடா மிட்டதனப் பூவையர்க்கா ளாவேனோ
வேகபடா மிட்டமுக வேழமன்னர் மானவெட்டிக்
காகபடா துட்டவைவேற் காசிமுஸ்த பாநபியே.

பாம்போதி யன்றுமது பாதாம் புயம்பணிந்து
வீம்போதி வந்துசலாம் விண்டுசொல நின்றோரே
பூம்போதி லஞ்சிறைப்பூம் புள்ளியுடைப் புள்ளினங்கள்
காம்போதி பாடுமக்கா காசிமுஸ்த பாநபியே.

சேல்பிடித்த புண்டூர்ந்து தெரித்திரகோ யுந்தீர்ந்து
மால்பிடித்த சஞ்சலமு மற்றுமொ ழியேனோ
பால்பிடித்த சிந்தைப ராக்கோப ரமடையக்
கால்பிடித்தேன் கண்ணில்வைத்தேன் காசிமுஸ்த
பாநபியே.

நீயிரங்நா ளொளிவாய் நித்திலமாய் மாமயிலாய்
மாயிருளா லத்தீற்றின் வந்தநபி நீரலவோ
பாயிரநா மத்தோங்கும் பரனுமத் தொன்றொழிய
ஆயிரநா மத்துடையீர் ஆலநபி யுல்லாவே.

நீலவட்ட வானீந்தி நிலவுவட்ட மொன்றுவரத்
தாலவட்ட மீதில்ரண்டு சந்த்ரவட்ட மாகிவிட்டீர்
காலவட்ட மோங்குமுச்சிக் கதிரோற்குத் தான்குதவி
ஆலவட்டம் வீசுமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

துக்கரண பாதகங்க டுண்டுகலி தீண்டாமற்
சக்கரவா ளந்தாண்ட சாபித்தெனை யாண்டுகொள்வீர்
செக்கரன கேசசெல்வ சித்திமுத்தி நல்குமுவெட்
டக்கரந் தந்தாளுமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

போற்றுவரார் ராத்மாவைப் பொறுப்பவரார்செய்தகுற்றந்
தேற்றுவரார் மனப்பீடை தெரித்திரநோய் பாவமற
மாற்றுவரார் வல்லோன்முன் மன்றாடிச் சொர்க்கபதி
ஆற்றுவரா ரும்மையல்லால் ஆலநபி யுல்லாவே.

பாதவனந் தாவனந்துப் பாரிசல்மான் பாரிசுக்காய்ச்
சீதவனந் தான்சிதறச் சீமூதம்பெய் வித்தோரே
மாதவனந் தந்தகஃ பாவைவலங் கொண்டுதிங்கள்
ஆதவனந் தோடுமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

கூனிறால் பாய்ந்துவெளிக் குண்டமுக டுருவித
தேனிறால் கீறிவழி தேனாறு வட்டொழுகிக்
கானிறா றுறவனருங் கன்னியிள வாழைநிழல்
ஆனிறா றுஞ்சுமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

கூம்பூடு பாய்விரித்துக் கூன்பிறைய வங்கமுந்நீர்
தாம்பூடு பாய்ந்துலவத் தான்பொருப்பிற் றந்தோரே
வீம்பூடு போனவுயிர் மீட்டமிர்த சஞ்சீவி
யாம்பூடு போன்றமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

மூசா ணைபத்துல்மகு மூறிற்சொற்ற சொற்சேரக்
கோசால மாய்நிறுத்திக் கொண்டிறைமுன் சென்றோரே
வாசாம கோசரமாய் வந்தகுறு ஆன்வழிதீன்
ஆசார மாய்நடத்தும் ஆலநபி யுல்லாவே.

பாசனல னேதும் படைத்திலே னுடையபவ
மோசமா கும்படிக்கே மோட்சந்தர வேண்டுமையா
மாசனமா ரும்புகழ வல்லோ னறுஷினிற்சிங்
காசனமே லேறுமக்கத் தாலநபி யுல்லாவே.

தாறலையில் வீசியபூந் தண்டலையி னூடுடும்பு
வேறலையி லாமலுமை வேண்டிவச னித்ததனுற்
பேறலைவி லாதவொரு பேரின்பக் கலிமாவை
ஆறலையில் வேடற்கரு ளாலநபி யுல்லாவே.

காட்சிவெண்பா—பின்முடுகு

கண்டேன் கலியாரக் கலிகடந்தேன் கைனிலையாய்க்
கொண்டேன் சுவர்க்கபலன் கொண்டேனே பண்டு
வடிவமைத்த நிலவுபச்சை மரகதப்பொன் மயில்வனத்தர்
தடவரைக்கண் டதிபதித்த தாள்.

முற்றிற்று

காயற்பட்டணம் வித்வசிரோமணி

ஷெய்கப்துல் காதிறு நயினார் லெப்பை

ஆலிம் புலவர் நாயகமவர்களின்

நாகையந்தாதி

பிஸ்மில்லாஹி

நாகையந்தாதி

காப்பு

மணியொளி போலுமலர் மணம்போலு மருவியுயிர்க்
கனியொளி போன்றவுண்மைப் பொருளே யகமுஞ்சுகமுங்
கனியொளிர் மேதையுந்தந் தருள்வாய்அப் துல்காதிர்புகழ்ப்
பணியொளி யாநிதிநாகை யந்தாதி படிப்பவர்க்கே.

நூல்

முதனபிக்குரிய முறையொடு புணர்த்தி
நுதலியபொருளை நுவன்றுகேட்டது

மாதவக் காரண வாரணத் தார்மகு மூதளித்த
மாதவர்க் காருயி ராருயர் தோன்றன் மரபுடையீர்
மாதவக் காக்கைய னேய்க்கறை போக்குக வண்சிறகின்
மாதவக் கான்மலர்த் தேன்றட நாகை மகீபதியே.

ஒருநானெறிக்கு முரியமுறை யுணர்த்துங்
குருவேயென்றென் குறையிரந் துயர்த்தது

பதியே மநனி மருநபி மாதுலர் பண்பரிவுட்
பதியே மநனி மருகரிந் நால்வர் பகர்நெறிதீப்
பதியே மநனி மருவாதி யார்க்கும் பயிற்றுமுயர்
பதியே மனநி மிரும்பொரு ளைகைப் பதிக்கரசே.

தற்பதிகுறித்துத் தகைமையுங்குறித்துப்
பொற்பதமாட்சிப் பொருளைவியந்தது.

பதிக்குமணி முடிமீதே சிறக்கும் பருமணிப்பேர்
பதிக்குமணி முடியாதன வில்லைநும் பாதமலர்ப்
பதிக்குமணி முடியாளருக் கேபடர் பாயிருட்சீப்
பதிக்குமணி முடிநாற்றெங் குநாகையம் பார்த்திவரே.

அண்ணலதுகருணை யம்பகநோக்க
மெண்ணியபொருளொடு மியலுமென்றது.

பார்த்திட்ட மாயையொழிந் தோரொடு பஃறிக்கிணைக்கற்
பார்த்திட்ட மாகடந்திவித் தோய்பல காவிறையைப்

பார்த்திட்ட மாதவநா கைமன்ன விந்தப்பாவிமுகம்
பார்த்திட்ட மாகப்புரப் பீரிதுசவு பாக்கியமே.

பெருந்தகைநாகைப் பிரபந்தியர்நண்பா
அருந்துயர்களையு மருடருகென்றது.

பாக்கலையாவு முணர்ந்தோய் கமுகின் பழக்குலையின்
பாக்கலையா மூத்துதிர் பொழினைகைப் பதிவளரன்
பாக்கலையா மதியேகுரு வேபிரபந் தியர்நண்
பாக்கலையா வருளீகவென் னேய்த்துயர் பற்றறவே.

நயம்பெறமுன்னர் நவந்தருந்தம்பலம்
பயம்பெறவின்னும் பகுத்திரென்றது.

பற்றும்பலரு மிருந்தாவ தென்னைப்பகைப் பிணியால்
பற்றும்பலம் புந்துரவாயவுன் னம்பயன் பெறநும்
பற்றும்பல மின்னுந்தந் தருள்வீர்பது மத்துறைதேன்
பற்றும்பலங் கமழ்நீரோடை நாகைப்பதிக் கிறையே.

உயிரினைக்காக்கு மொள்ளியகிருபையென்
றுயரினுக்கமிர்தந் துய்ப்பியென்றது.

இறைக்குங் குலிகவிரற் பதுமக்கை யிளம்பிடிதான்
இறைக்கு முயிர்க்கும் பொருந்தியம் மண்ணையை
யீடழித்தீர்
இறைக்கு நபிக்கு மறைக்கு மினியவவென் பிணிக்கும்
இறைக்குங் கிருபையளித் திநன்னைகை யிராசதரே.

மறைபடுபொருளை வெளிப்படுத் தண்ணல்பாற்
குறைபடுத்துள்ளங் கூம்பலென்னென்றது.

இராசித்தரும் பொருள்வல் லவன்பாற் பெற்றவெம்
மிறைசொல்
இராசித்தரும் பொருள்போ னின்றவா கிஸ்தியேந் தியந்த
இராசித்தரும் பதம்போற்றச் செய்திர் பையலித் துயரால்
இராசித்தரும் புவதோவுள நாகையி ருப்பவரே.

விருப்பதும்புகழ் வியந்தெழுகடற்கப்பா
லிருப்பினுமாணை யெனிதல்லவென்றது.

இருப்புக்கட லகநாகைமன் னனும்மிசை யெனினும்
இருப்புக்கட லையென்னமெழு கேனுமின்பம் பெறுங்காண்
இருப்புக்கடற் சுதைசெய்தேன் நன்னீரிக்குச் சாறெடுத
இருப்புக்கட விடமேனு நும்மாணை யெளிதல்லவே.

அணிமுகக்காட்சி யருளுகவென்றது.

அல்லலரிந்தழ கேங்கமலர் நும்மடி யவன்மெய்
அல்லலரிந்த திருமுகக்காட்சி யருளி ரைம்பால்
அல்லலரிந்த மடவார் மயக்கம் கற்றுளமெய்
அலலலரிந்தன மேந்திய நாகை யருந்தவமே.

பிணிதுயரொழிக பெருமனமென்றது.

அருந்தவ ருந்தத் தெவுட்டாவ முதமறிவுளரும்
அருந்தவ ருந்ததை சிந்தாமணி யளவின்றியகை
அருந்தவ ருந்தருநன்மனமே யொழியா குலமெய்
அருந்தவ ருந்தவிலாதுயர் நாகையகப் பொருளே.

வன்புடைநஞ்சம் வைத்தவற்காக்கினை
துன்பக்காப்பினைத் தொலைத்திடுகென்றது.

அகத்தடைபட் டுலகாசையிற் பெற்றவருந் துயரின்
அகத்தடைபட் டுழல்வேனுக் கிரங்கியருளிர் மன்னன்
அகத்தடைபட் டநஞ்சிட்டவற் காக்கினையா லணிசொல்
அகத்தடைபட் டதுயர்கீர்த்தி நாகையரிக் குன்றமே.

நீடியநாகையி னிறையின்றகையுட
லாடியதானந்த மல்லவோ வென்றது.

அரிக்குமரிக் குழலாலுல கேழுமமை யுமிருள்
அரிக்குமரிக் குலங்காட்டிய மேன்மைய றிவரெவர்
அரிக்குமரிக் குமரிக்குழுய ரொளியங்க மன்றோ
அரிக்குமரிக் குண நாகையி லாடியதா னந்தமே.

இரக்கம்வைப்பிரென் றெதிர்குறையிரந்தது.

ஆநந்தமா றுபட்டார் மூனங்கோற் கொண்டடித்தெழுப்பி
ஆநந்தமாட் டிலனித்தீர் விண்போலு மலர்ந்த பண்ணை
ஆநந்தமா மணியாற்றி ருநாகையரச வைத்திர்
ஆநந்தமா தவமேயடி யேன்பிணி யாசறவே.

வரத்தோர்க்கென்சொல் வறியதென்றிரங்கல்.

ஆசினிமைத் தமினெத்த விவ்வாழ்வென் றறிந்தகற்றி
ஆசினிமைத் தவம்பூண்ட தன்றேமன மாம்பிரநல்
ஆசினிமைத் தண்டலைத்திரு நாகையர்க்காய தென்சொல்
ஆசினிமைத் தடங்கண்ணியர்க் காட்படற் கையமின்றே.

ஓகையினடங்கி யோருர்விடுத்திந்
நாகையிலுதய நயந்தனரென்றது.

ஐயம்படுங்கசங் குன்மம்பன் மூலமகற்றி மெய்யில்
ஐயம்படுங்கசம் போல்வலி யீந்தப்பதி முழுதும்
ஐயம்படுங்கசம் போம்படி செய்தங்கணைந் துபுலன்
ஐயம்படுங்கசங் காட்டினர் நாகையி லற்புதமே.

பாதுகமின்னும் பயனுளவென்றது.

அற்புத னன்றிட்ட கொட்டையிற்பாது கமம்புயத்தான்
அற்புத நன்றிட்ட மாகத்தொட்டீரரி தேர்கரியான்
அற்புத னன்றிட்ட நாகையுமெண்மை யவரிடத்தும்
அற்புத னன்றிட்ட வுள்ளத்துமென்று மலர்ந்தனவே.

சீதலராயத்துட் சிறந்தனவென்றது.

அலர்வனமா மையுருவினர் சீர்த்தியணி கவியின்
அலர்வனமா லைபுனைதலினற் பலவாயத் தன்வாய்
அலர்வனமா யவிரத்தலெவ் வாறினியம் புபமொய்
அலர்வனமா கிழனுனையர் கோன்செய்த வாக்கமிதே.

என்குறையுணரா திருந்திரேலதுநுந்
நன்குறைபெருமை யினயமெனக்குறித்தது.

ஆக்கத்தரும் பிகற்பார்ப்பிணி கொங்கையழித் துப்பின்னர்
ஆக்கத்தரும் பெருஞ்செல்வம் பெற்றீர்முறை யாற்று
மென்சொல்
ஆக்கத்தரும் பயன்காணலை யேலது நும்பெருமை
ஆக்கத்தரும் பியசீர்நாகை வாழரிச் சந்தனமே.

துன்பவினையிற் சுழல்வனேவென்றது.

சந்தனம் போனடையாரிட மேவிட்டுத் தையல்வருஞ்
சந்தனம் போடக்கண்டார் கொடியன்ன தயங்குவனே
சந்தனம் போதகிற்குங் குமஞ்சண்பகந் தாந்தவழ்வ
சந்தனம் போர்த்தமணி மாடநாகை தற்காவலரே.

இன்பநுகர்காட்சி யிதயநயந்தது.

தற்காவல ரரிநாகையர் கோன்மறை தந்திடுமோ
தற்காவல ரசினுக்கா திறத்தகைக் காவரமீ

தற்காவல ரகலக்காட்சி யாக்கொளெத் தன்மையகா
தற்காவல ரணிநுண் டேனுக ரளிதா மெனவே.

வண்டுதூதாக வருந்திக்கேட்டது.

தாமதியாக முடையார்தென் னாகையர்தம் மிடம்போய்
தாமதியாக ருணைப்பெறவெந் துயர்சாற்றிப் பொற்றேன்
தாமதியாக மின்னேவாங்கி வம்பின்கண் சார்பிரபந்
தாமதியாகப் பிணிநீங்கெனச் சஞ்சரீ கங்களே.

வண்பதமாட்சி வழங்கிற்றென்றது.

சரிகங்கணங்குல முன்கைமின்னார் குடைதன் புனலாற்
சரிகங்கணங்குடை வால்வளை முத்துஞ்ச ரோருகமுஞ்
சரிகங்கணங்குளிரிந் திற்சுநா கையர்தாட் டிறமஞ்
சரிகங்கணங்குயர் வேல்வலனுக் கிறைதந் ததுவே.

சொல்லின்கரியே தோற்றிற்றென்றது.

தந்தக்கரி யரரியர் பொற்றேரினர் தம்படைக
தந்தக்கரி யரமர் புரிந்தார்தவ நாகையர்சொல்
தந்தக்கரி யரவராத லானமற்றுஞ் சட்சமையர்
தந்தக்கரி யரடரிக லாலுட்ட கர்ந்தனரே.

மல்லற்கரமே மகிமையதென்றது.

தகரந்தகரந் தகரவி நாகையர் தண்கனிவைத்
தகரந்தகரந் தகரவ யின்றதஞ் சண்டகர்பா
தகரந்தகரந் தகரலநீப் பதஞ்சார் கவிர்சொல்
தகரந்தகரந் தகரமென் றுண்பத்தைத் தட்டுவதே.

ஆக்கத்திருப்பதத் தாண்டகையென்னின்
றீக்கடைக் குணமெலாம் போக்குதி ரென்றது.

தட்டுக்கடை வடிவேலினர் நீதியர்தா பதர்பொன்
தட்டுக்கடை வுபகாரிகடாழ் பதந்தந் தெனின்சி
தட்டுக்கடை குணம்போக்குக மேதித்தடங் கஞ்சங்கு
தட்டுக்கடை வழிதேன்சிந்து நாகைத்தங்குந் துரையே.

செல்வர்வேந்தர் சீர்பலதாங்கிப்
பல்காலுயர்நெறி பார்த்திவவென்றது.

தங்கத் தனத்துடை மன்னவராக்கந் தணியநுங்கீ
தங்கத் தனத்தனென் றேத்தவளர்ந்த துதையலர்மா

தங்கத் தனத்தையரும் பம்புயமெனத் தண்டுகிர்பா
தங்கத் தனத்தடஞ் சூழ்திருநாகைத் தராதிபரே.

சிற்றினவினையது செழியழலகற்றிநும்
பொற்பதப்பந்தர் பூநிழற்றருகென்றது.

தராதரங் கண்டறியாரிடஞ் சார்வதுஞ்சார்ந் தவர்க்கே
தராதரங் கண்டவர்தம்முற வோட்டிநுந்தாண் மலர்ப்பந்
தராதரந் தந்தெனைரட்சிக்க வேண்டுமற்றண் புயப்பூ
தராதரங் கத்தின்முத்தார் வாவிநாகைத் தலத்தரசே.

புதுமையிற்புதுமை புணர்பிணிக்கொம்பருந்
துதிதரற்பாதத் தொடரியல்பென்றது.

தலக்கொப்பரும் புங்கனிசூற்றி தந்ததுஞ்சார்ந் தவன்பார்த்
தலக்கொப்பரும் புதைதன்னிற் புதுமை சலநிதிசூழ்
தலக்கொப்பரும் புமின்சுட்டியி னாகைத் தயாளனென்றே
தலக்கொப்பரும் புகழ்தாங்கனும் பாதத் தருதியதே.

பொய்யொழுக்ககற்றிப் பொங்கறிவெவையு
மெய்பெறவருள்வதும் மேம்புகழென்றது.

தருதிப்பதுங் கவிழிவோங்க மேன்மைதயங்க வெண்ணேந்
தருதிப்பதுங் கம்படிற்றொழுக்கார் தொடர்சார் புவிட்டே
தருதிப்பதுங் கதிநாகைமன் னாகல்விச் சாகரம்
தருதிப்பதுங் கனங்கொள்வதும் நும்புகழ் சாதிப்பதே.

பல்லெக்கழுத்தம் பயில்வர்நண்பகற்றி
நல்லொக்கன்மேலோர் நட்பருள் கென்றது.

சாதிப்படித் தண்டலைத்திரு நாகைத்தலை வதந்தஞ்
சாதிப்படித் தகைகொண்டகங் கொண்டசண் டாளர் நட்பைச்
சாதிப்படித் தகைதட்டின்றி யுள்ளுணர்தன் னைநபே
சாதிப்படித் தலத்துற்றூரி னேடருள் சங்கதமே.

அஃறிணைச்சாதியோ டறைதரவல்லரென்
பகுமொழியுணராப் பான்மை யென்னென்றது.

சங்கந்தரமணி முன்றிலி னாகையர் தாருவண்ட
சங்கந்தரமணிப் புள்ளொடும் பேசுவர் சஞ்சலபா
சங்கந்தரமணி யாவடியே னிதஞ்சாற் றுங்கல்விச்
சங்கந்தரமணி சொல்லுண ராததெந் தந்திரமே.

இரக்குமெளியனை யின்னமுதருளிப்
புரத்தலேதருமப் பொருளிலொன்றென்றது.

தந்திரவாளணி தஞ்சையர் கோன்றரு நாகைநகர்
தந்திரவாளலர் தீபம்வைத் தார்சது வேதவியல்
தந்திரவாளப் பகலான வோதுந்தன் வாயமுதந்
தந்திரவாளனை யுய்வித்த லேதருமத் தகையே.

எங்கும்படர்ந்த வியற் சீருண்டென்
பங்கம்பழிப்பாற் பயமுமின் றென்றது.

மத்தகத்தாழி படுதயி ரொத்த மதிபுன்வினை
மத்தகத்தாசை யுழன்றத னின்மலி நாகையர்சீர்
மத்தகத்தானை யரசர் முடியினு மாமறைநே
மத்தகத்தாதிபர் சிந்தை யிடத்து மலர்ந்தனவே.

அவயவத்தியல்பி னக்கங்கூறி
யுவகைபூண்பா னுள்ளந்தேற்றியது.

மலரளித்தா ரினநூங்குஞ்சியார் புவிமன் பதைபான்
மலரளித்தா அங்கருணைக்கண் ணினார்மைய லற்றநிரு
மலரளித்தா ளுந்திருநாகையார் மலிசீர் பதக்க
மலரளித்தா ளம்பரமே சொரியும்வண் மைக்கையரே.

செறிபகைதருக்கஞ் சிறந்தோருளத்தையு
முறைதவத்தடைவே முடிப்பரென் றுரைத்தது.

மைக்கைதவத் தடையாரையும் வேதம் வழீஇபொறிதீ
மைக்கைதவத தடைசொலலையுந் நாளு மனமதிநன்
மைக்கைதவத் தடையாளருள முமன் னாகையிற்பன்
மைக்கைதவந் தடைவே முடிக்கும் மலினம்படவே.

பற்பலபிணிக்கும் பலன்பெறுநாகை
யற்புதர்வாயுரை யணிமருந்தென்றது.

மலினத்திருகரம் வெண்மேனி செவ்விதழ்மஞ் சண்முகம்
மலினத்திருகண் டமாலை சித்ராங் கம்வரட்சியிரு

மலினத்திருகச மற்றுளநோய்க்கு மருந்து நற்செம்
மலினத்திருகதி நாகையர் வாய்மலர் மந்திரமே.

பருவரலுற்றுப் பாங்கியொடுதலைவர்
தெரிகிலரென்னனச் சேயிழைவினையது

மந்திரங்கா னிறைநாகையின் வாழ்வுடை வன்னற்பலர்
மந்திரங்கா னினைவுள்ளங் கொள்ளார்மம் மராலணிவா
மந்திரங்கா நிறைநாண ழியா வில்வின்மாட் சிமைசு
மந்திரங்கா நிற்பத்தாமதி யாரென்மடக் கொடியே.

ஓசையறிவினோ டுள்ளுணர்வருளும்
நாகையதிபதி நாமமேயென்றது.

மடக்கமடக்க வருமேசக முன்னவல் லூடலின்
மடக்கமடக்க வலைப்பிணி போம்பற் றமற்றுமறி
மடக்கமடக்க வரிற்குண மாமதி மாறுடையார்
மடக்கமடக்க வலியாந்தென் னாகைமன் னாமத்தையே.

பொருணயமெல்லாம் பொலியுமென்கோமான்
கருணையங்கண்ணினுற் கனித்தவர்க்கென்றது.

மன்னுதன வம்பொருளிலைமேலுமகி மையுளார்
மன்னுதன வண்ணிலையுமுன் டாமஞ்ஞை நாரையின்மேன்
மன்னுதன வந்தருபொழி னாகையின் மாதவர்கண்
மன்னுதன வம்பெறுங் கருணைக்கண் மதித்தவர்க்கே.

முறையிலரியல்பை முறைமையென்றுணரா
திறைமொழிபோற்று கவிதயமென்றது.

மதித்தகநீங் துவர்மெய்யுண ரார்புவிமா லுறைதுன்
மதித்தகநீர் மையுடையார் கயவர்மட வியற்சம்
மதித்தகநீ யுழலன்மினன் னாகைமகி பரின்சொன்
மதித்தகநீ தியென்றோர் கமருண்டு மயங்கலையே.

நாகையர்புகழெழி னடுகவஃதே
யோசையின்மரக்கல முடம்பேயென்றது.

மயங்கலக்கப் பலவாக்க முண்டாகம ருட்படச
மயங்கலக்கப் பலனின்றி மெய்யேபவ வாருதியின்
மயங்கலக்கப் பலத்தண்பொ ழினாகையர் மாண்புகழின்
மயங்கலக்கப் பலருங்கரை சேர்க்கும லைவறவே.

உலகெலாங்கலைக்கு மொருமுனைபோன்று
நலனுறுநாம நாயகரென்றது.

மலைவாரணந் திசைப்பாலகர் வானமதி கதிர
மலைவாரணந் திணையெங்குஞ் சிறந்தனவாரி சப்பொம்
மலைவாரணந் திரிதண்புன னாகையர் மாமதுர
மலைவாரணந் திகழ்வாயர் குத்துபெனும் வண்பட்டமே.

மாதர்மயக்க மறுத்தேயொருமை
நீதிவழியினிறுத்துவ ரென்றது.

பட்டம்படாகம் புகழ்முடியார் பொற்பதி யின்பசும்
பட்டம்படாகம் புனைந்தார் மரபினர்பங் கயத்துப்
பட்டம்படாகம் புள்ளூர்திரு நாகையர்பா வையர்கண்
பட்டம்படாகம் காட்டுவரோர் மைப்பய னெறிக்கே.

மருவிழாப்புன்மை மாற்றிவிட்டுயர்த்துத்
திருவிழாநுந்தஞ் சீர்பதமென்றது.

பயனெறித்தீர்த் தறிநீங்கினும் பாதகப்பவ் வமது
பயனெறித்தீர்த் தகத்தாக்கினும் வாவிபன்மே திமடிப்
பயனெறித்தீர்த் தவயனைகைவா மூம்பதி நும்பதம்
பயனெறித்தீர்த் தமன்றோகடத் தேறற்ப யப்பதுவே.

அச்சவுள்ளத் தருந்துயர்நோய்க்கும்
பச்சைப்பொற்கழற் பசுமருந்தென்றது.

பயப்பங்கயப் பலவுந்தியுளா டப்பயி லுடலின்
பயப்பங்கயப் படவாடுவனை பிழைபல் பொறுக்கும்
பயப்பங்கயப் பலனற் கண நாகைப பதிநுமது
பயப்பங்கயப் பதமேயென்ற லேய்க்குப்பசு மருந்தே.

உயிரினமோம்பு மொள்ளியகருணையா
லயர்சுமையிறக்கி யாளுகவென்றது.

பசுமைப்பட லமராவளிக்குந் தகைபா சமணி
பசுமைப்பட லமராமரத்தெய் தச்செய்பன் னறவாற்
பசுமைப்பட லமராம்பொழி னாகைப்பதி யயர்துன்
பசுமைப்பட லமராக்கடத் தேற்றுமிப் பாவியையே.

மனக்கனின்கவலை மாற்றுநும்பொற்
ளெனக்கினிதருளி யிரட்சியென்றது.

பாவியப்பாகப் புனைந்தாலுநன் றும்பரி சுணர்ந்து
பாவியப்பாக னென்றேகொள்ள வேண்டும்பட ரளியன்

பாவியப்பாக ருளின்பொழி னாகைய பாதகவப்
பாவியப்பா கவலைச்சிந்து நுந்தம்ப தமலரே.

முரண்படுநெஞ்சினர் முருசினவெஞ்சினர்
சரண்படும்வென்றித் தார்புயரென்றது.

பதமலங்காரந் தருக்கமுள்ளார் படர்வெஞ் சினச்ச
பதமலங்காரந் தவன்றிறத்தார் வந்துபண் பணியும்
பதமலங்காரந் தரத்தொடர்ந் தேபுகழ்பாத் தநல்ல
பதமலங்காரந் தவழ்புயத்தார் பதிநா கையரே.

நாகையரின்ப நறைபலனளித்தும்
வாகையர் முன்னும் வளந்தர நின்றது.

நாகையருந்தும் பியின்னறவா மழைநந் தனஞ்சூழ்
நாகையருந்தும் பிரபலத்தார் தந்நற் சுவைபின்
நாகையருந்தும் பிரசமன்றோ சுகநல் கியதும்
நாகையருந்தும் பிமன்னருந்தே டகடஞ் செய்வதே.

செல்வரும்புலவருந் திரமோலியரும்
நல்வகைமுகக்கு நனிகழலென்றது.

செய்வனமா தவநாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வனமா தவநாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வனமா தவநாகையர் சீர்பதச் சேகரமே
செய்வனமா தவநாகையர் சீர்பதச் சேகரமே.

கண்டபொழுதே கதிதருமுகத்தை
யுண்டெனிளவியா லுவமித்துரைத்தது.

சேகரந்தாங்கிளர் பங்கயமின்று செல்விற் கதிரின்
சேகரந்தாங்கிருள் மையகனன்று செறிக ழைக்குட்
சேகரந்தாங்கிய னாகையர்கோ னருட்சிந் திக்குநெஞ்
சேகரந்தாங்கி யருட்செயு மெய்மைத் திருமுகமே.

புட்பாணிதம் பொருத்தினீரெளியென்
கட்பாலருட்கண் கணித்திரென்றது.

திருமுகமின்ன தெனவுணர்ந்தே புட்கடிங் கனின்க
திருமுகமின்ன ருட்பெற்றவன் றேதிசை செல்புகழ்மு
திருமுகமின்ன ணிநாகைமன்ற சிற்றடிய வன்பால்
திருமுகமின்ன லங்கண்ணுற் கணித்திரித் தீவினைக்கே.

நந்நபிமரபி னவமணியறிஞர்
தந்நனியுள்ளத் தவமணியென்றது.

தீவினையா வழிகாட்டச் சென்றோர்க்குறு செய்யிதுநந்
தீவினையா வனவெல்லா மொரீஇயசெம் மன்மரபா
தீவினையா வகைகாத்தவ நாகையசீர் மறையின்
தீவினையா வலினோர்பவ ருள்ளச்சிந்தா மணியே.

நாட்டணிகூறி நாகையவின்பம்
பூட்டியவிழியருட் புகற்றருகென்றது.

சிந்தாமணி நிழனீர்நிலை யாம்பற்செந் தாமரைத்தேன்
சிந்தாமணி நிழற்சஞ்சல வோசையிற் றேங்கியுள்ளொ
சிந்தாமணி நிழற்றுஞ்சுநன் னைகையசெங் கணித்தொ
சிந்தாமணி நிழலென்பிணி தீர்தற்குச்செய் திமன்னே.

உட்பகைபுறப்பகை யொக்கமுடித்தே
கொட்புறு திருநெறி கொண்டபொருளென்றது.

செய்தித்தவப் படையாக்கத்தி னற்றிரைவாங் கிக்கரை
செம்தித்தவப் படையாவுலகுண் மலந்தீ வினைக்கை
செய்தித்தவப் படையானையும் வென்றுதிரு வநெறிச்
செய்தித்தவப் படையாளணி நாகைத்தெளிப் பொருளே.

நிலைத்தவெள்ளறிவு நீரேயாகி
லுலைத்தலிற்சுகமே யுடற்கோங்குமென்றது.

தெளிக்கப் பகலவனைத்தே யறிவிற்சி றந்துபன்மைத்
தெளிக்கப் பகலவருபொருளே மழைச்சி தஞ்சந்தந்
தெளிக்கப் பகலருநாகையினும் புகழ்சேர் முரசந்
தெளிக்கப் பகலவிர்வாகைய ராகஞ்செழித் திடுமே.

ஒன்றியபொதியத் துயர்தமிழதனிற்
றென்றற்றூதினைச் சிறப்பக்கூறியது.

செழியனக மலையாய தென்றால்வரு செந்தமிழுஞ்
செழியநக மலையாச்சுடர் கீர்த்திச்சிறந் தமையாற்
செழியனக மலையார்பொழி னைகையர்தே கமெல்லாஞ்
செழியநக மலையாப்புள கந்தொடுசெப் புமின்னே.

நவநிலையமைந்த நாகையின்வள்ள
லவயவத்தன்மையி னக்கங்கூறியது.

செப்பங்களவரும் பாவச்செய் நாகையர் செங்கழலாற்
செப்பங்களவரும் பாலைகடேன் சிந்துந் தீஞ்சொலினற்

செப்பங்களவரும் பாமய மாமுளஞ் செவ்வியினற்
செப்பங்களவரும் பாமுலை மாதர்தி கைப்பதுவே.

வேந்தர்கடொண்டினும் விழுமியதுயர்தீர்
மாந்தர்கள்வாழ்த்தும் வாயுரையென்றது.

திகைப்பல கோடியடர் புகழ்நாகைய செங்கதிரே
திகைப்பல கோடியரசர் கடொண்டினுஞ் சீரிதும்நீ
திகைப்பல கோடியசிந்தையர் துன்பஞ்சி தறியுடல்
திகைப்பல கோடியபோதவர் வாழ்த்துந் திருப்புகழே.

சேயகமேன்மைச் சிறப்பினுலக
நாயகன்கையினது நலநயமுரைத்தது

திருப்புக்கதிவன நாகையர் கோன்மனைச் சென்றெளிய
திருப்புக்கதிவன வாரியி னேகரை சேர்ந்தவங்கந்
திருப்புக்கதிவன சம்பொருங் கைத்திரி தோசமுங்கூ
திருப்புக்கதிவந காகிற் பவங்கந் தெளிதருமே.

என்குணமறியா தென்னெனக்கிளவி
தன்குணப்பாங்கியொடு தான்வினயது

தருமேனி வந்தமலராற் புயலுந் தடமணப்பந்
தருமேநி வந்தகவினற் றென்னுகைத் தலைமையற்பு
தருமேனி வந்தமளித் துனம்வாடத் தமக்குரிமை
தருமேனி வந்தபசலையுங் காண்கிலர் தார்குழலே.

பூரணப்பொருளிற் புகழொடுதோன்றுங்
காரணப்பெயரின் கருத்தறிவித்தது.

தாராதரமதி கந்தரப் பானு தரத்தரத்தண்
தாராதரமதி காலும்ப ரிம்பர் தரப்புகழ்சீர்
தாராதரமதி கவுதென்ன நாகையர் தாங்கருன்பந்
தாராதரமதி காரமென் போறத் தளிப்பவர்க்கே.

ஊர்வளங்கூறி யுயர்போதகஞ்சே
சேர்களிறெந்தி யென்றுகைதொழுதது

தத்தளிக்குஞ் சரத்தாவிசைக் கும்பம்மித் தண்டுளிசிந்
தத்தளிக்குஞ் சரற்றூகிற்ப வோதிமந்தா லொலிபோ
தத்தளிக்குஞ் சரத்தாமரைப் பொய்கைத்தண்
னைகையமோ
தத்தளிக்குஞ் சரத்தாயாதிகன் றெத்ததன் மையற்கே.

ஒண்டொடிவாட்ட முணர்ந்துசெவிலி
கண்டதோழியொடு கையறைகூறியது

தன்மயநாட்டம் பதிநாகை யண்ண றம் பால்வைத்தகா
தன்மயனுட்டம் தனமுஞ்சோ கஞ்சந் தாபமயர்
தன்மயனுட்டந் துயிலாமை யாவுந் தரமகளின்
தன்மயநாட்டங் நலார்க்கென்னை யாங்கொறடங் கண்
ணியே

அண்ணற்பெரும்பதி யணிகொண்மனு
வண்மையின்றன்மை மதித்துரைத்தது.

கண்ணிக் கொடியமுத் தம்மானை யாடுங் கருங்குழற்பூங்
கண்ணிக் கொடியன மின்னார்நன்னைத் தங்கக்கலசங்
கண்ணிக் கொடியம னுருவுதையத் தைக்கண்டவர்தங்
கண்ணிக் கொடியதுயர் நோய்கன்போ மொருகாதமட்டே

அணிகதியுதவு மரியகற்பகமே
கணிகையிற்படா அகாத்தியென்றது.

காதமட்டாயுதம் போல்வெட்டி கஞ்சங் கலந்நடர்ந்து
காதமட்டாயுக ளத்திருக்காலுளங் கைக்கொள் வர்க்கா
காதமட்டாயும றிவோடு காத்தி கனிபொழில
காதமட்டாயுக ளுந்திரு நாகையங் கற்பகமே.

கற்புடைநாயகிக் கண்மணிபேர
கற்பமளித்தெனைக் காத்தியென்றது.

கற்பகத்தா விசைவாளியி வீரநுன் காவலர்சேய்
கற்பகத்தா விசைநாயகி பேரகம் பார்ப்பபல்வி
கற்பகத்தா விசைத்தண் யைனுகைய காய்பிணிதீர்
கற்பகத்தா விசையம்பெற வேழையைக் காத்திமன்னே.

வசந்தகாலத்தும் வளந்திகழஃறினை
யிசைந்தேத்துவ்நும் மிசையேயென்றது.

காத்திகைத்தே தத்தகத்தை கொக்கொக்கக் கதத்துக்
கொத்திக்
காத்திகைத்தே துத்தகத்தி தக்கீதத்தகத் துக்கொத்துக்
காத்திகைத்தே தொத்தித்தா துகத்தித்தித்தகா
தத்தைத்தேக்
காத்திகைத்தே தத்தித்தூ தத்தநாகைக் கத்தாத்துதியே.

பல்வளநாட்டணி பதிநாகூர்
கல்வியினருட்கடை கனித்தியென்றது.

கத்தாதவ னகைப்பாலனுந் தேனுங்கனி கடுன்ன
கத்தாதவ னகைப்பாலனு காக்கடா வையமோ
கத்தாதவ னகைப்பாலனே வேலைக்கருக் தன்சமு
கத்தாதவ னகைப்பாலனி நட்சிகைடக் கனித்தே.

பம்மியவெறுமை பவப்பிணிவிலற்றின்
வெம்மையகற்றும் விழைபுயலென்றது.

கணித்திலம் பாடுமனக் கனிப்பாலெனமைக் காய்ந்துபவங்
கணித்திலம் பாடுமடா வென்றவாற்கள கத்தின்மணி
கணித்திலம் பாடுமரகத நீலங்கதிர் செய்பல
கணித்திலம் பாடுமலை பொருநாகைக் கரும்புயலே.

நாட்டணிகூறி கனிபுகழ்தலைமைச்
சூட்டணிகுருவின் றென்மையுரைத்தது

கரும்புங் கமலமுந்தக முத்தெனமுயர் கைவிறைக்குங்
கரும்புங் கமலமுந்தங் கண்ணுழைக்கியர் கார்குழற்க
கரும்புங் கமலமுந்தம் பனிநாகையர் காசிகுறூர்
கரும்புங் கமலமுந்தல் விக்சூடினர் கைப்பின்னையே.

துயர்பலநீக்கித் தொல்லைவடிவி
னயனருள்சஞ்சீவி நாகைத்தியென்றது

கைப்பிணியாகத் தரும்புனல் வைப்பிற் கலையுந்தி
கைப்பிணியாகத் தரும்பாது வன்மை களமெழின
கைப்பிணியாகத் தரும்பஞ் சஞ்சீவி கருத்துணர்மி
கைப்பிணியாகத் தரும்பணி நாகைக் கலாமதியே.

நீள்வினைவிருளறச் செழுங்கதிர்விரிக்கும்
மாவினையினக்கு மதியென்றுவரித்தது.

கலாமதிகாரம் பொருளைம விரோதங் களவுகயம்
கலாமதிகார மையாவினை யாவுங் கரக்கிடப்பு
கலாமதிகார மணிவிளக் காங்கலைக் காளமத
கலாமதிகாரம் பொழிலணி நாகைக் கதிக்கரசே.

கற்றோருளத்துங் காசினிநாகையு
மூற்றோரதின் னுயர்கடவென்றது.

கதிக்குந்திரு வினையுள்ளா ரெனியர்கலா ரென்றசங்
கதிக்குந்திரு வினையப்படி செய்தவகாக் கும்பர

கதிக்குந்திரு வினையோருணர் வாளர்கருத் துமல
கதிக்குந்திரு வினைநாகையு மோங்குங்கலைக் கடலே.

இபுலிசவரப்பெண் ணிவ்வுலகிவற்றிற்
கபயநுந்தாளடைந் தேனென்றது.

கலைக்கவருந்தகை கேடனுமுள்ளக் கருத்தும் பொன்மே
கலைக்கவருந்தகை மாதரும்பூ தனிகற் பத்தினி
கலைக்கவருந்தகை யப்புகுர் தேன்கதிர் மாடநிறம்
கலைக்கவருந்தகை நாகைமன்னு நுந்தங் காவிடத்தே.

எழிறருங்காவ லிறைசொல்லுள்ளார்
கழிதரமொழியார் கனவினுமென்றது.

காலுமுன ரியம்பார்புனல் விண்ணுங்கலப் புடறிக்
காலுமுன ரியம்பாழ்ங்குழி சேர்கலர்கா நறைவாய்க்
காலுமுன ரியம்பார்வய னைகைக்கருத்தர் சொல்லெக்
காலுமுன ரியம்பார்முறை பேதங்கள வினுமே.

இத்தகைச்சிறைநீத் தெளியனைநுந்தா
ளுத்தமக்காப்பி னுய்த்திரேன்றது.

கனவிலங்காவல வாச்சிறைமே லெண்ணங் கண்டனைமிக்
கனவிலங்காவலங் கோட்டைத் துயரங்கடத் திருந்தாட்
கனவிலங்காவல கத்தாக்கி யாளிர்கனி யும்புள்ளும்
கனவிலங்காவலங் கொட்டுந்தண் ணைகைக் கதிர்விளக்கே.

சித்தியிலாதவென் சிந்தையிடத்தினும்
மித்திரன்போலருள் வித்திரேன்றிரந்தது.

விளக்கந்தரத் தரத்தேரூது சிந்தைமிக வெருவி
விளக்கந்தரத் தரத்தோலுண் கனியின் வெறியமலர்
விளக்கந்தரத் தரத்தார் பொழினைகைய வேண்டினனும்
விளக்கந்தரத் தரத்தாதவன் போலருள் வித்திடலே.

நாகைவிளங்க நன்னினரின்பப்
பாகினிதருள்வான் பாடினனென்றது.

வித்தாரமான நிறைதேன் றவழ்ந்தபொன் மெய்வனைகு
வித்தாரமான முடனர் செய்நாகை விளங்கவுற்ப
வித்தாரமான வருள்சு கமேதர விச்சித்திர
வித்தாரமான கவிமாலை சூட்டினன்வேண் டிக்கொண்டே.

பசப்புறுகோலம் பார்த்திவராலென்
நிசைத்தயாகிற்பா னேந்திழையென்றது.

கொண்டற் கனிக்குங்கடற் குமதிக்குங் குயிற்குமடர்
கொண்டற் கனிக்குமலர்க் குமலர்குங் குழற்குந்திகை
கொண்டற் கனிக்குமயர் வாள்பசலைக் குணம்பலவுங்
கொண்டற் கனிக்குந்திரு நாகையார்செய்த கோல
மென்றே.

அறிவுளங்கலங்கு மந்தகர் தமக்கோர்
நெறிதருமூற்றுக்கோ னிர்மையிரேன்றது.

கோலந்தகரங் கடுக்குங்கண் மாதர்கொங் காசலத்தின்
கோலந்தகரங் கலைக்கடற்பங் குற்றுக்கொள் வழிக்கிற்
கோலந்தகரங் கனையர்த யானைநற் குங்குமந்தக்
கோலந்தகரங் கமழ்பொழி னைகையங் கோக்களிறே.

ஒங்குமெண்டிசைமா வூக்கியகொற்றவ
தாங்குநுங்கையாற் றமியனையென்றது.

கோக்குஞ் சரமணிப் பூண்டகையாட்குக் குழந்தையுமக்
கோக்குஞ் சரமணி யாக்கையுமீந்துயர் கொற்றமெட்டுக்
கோக்குஞ் சரமணி நாகைமன்னுதுயர் கொண்டுழலிக்
கோக்குஞ் சரமணிக் கையாலெடுத்துக் கொளக்கடனே.

ஆங்கைக்கிழிகுண மகற்றிதன்மையி
னூக்கம்புரிய வுதவிசெய்கென்றது.

கடனிறைவே ழந்தருநிதிச் செல்வர் கடிகமழ்பூங்
கடனிறைவே ழந்தடப்பொழி நாகைய காத்தருளிர்
கடனிறைவே ழந்தவழுடல் வாய்மைக மைதயைசீர்
கடனிறைவே ழந்தருமங் கள்பூண்டு களிப்புறவே.

அன்னலெணிகழ லரவிந்தம்பூத்தற்கென்
கண்ணுங்கருத்துங் களியிடனென்றது.

களிப்புண்ட ரீகமலம் வரும்வேலர் கயறடிமான்
களிப்புண்ட ரீகமலர் புகழார்வழி கான்கெழுதீங்
களிப்புண்ட ரீகமலர் வனநாகையர் காலிணையாங்
களிப்புண்ட ரீகமலர் வதென்கண்ணுங் கருத்திலுமே.

காரணர்மரபார் கண்ணோக்குறுமேற்
சீரணம்பிணிபல செல்லுமென்றது.

கருத்துவக்குங் கடியாம்வினை யன்றுகன வெனவெக்
கருத்துவக்குங் கடியாகச் செய்தார்வழி கார்புகைய
கருத்துவக்குங் கடியார்மனை நாகையர்கண் ணுறிற்பு
கருத்துவக்குங் கடியாதனை யுஞ்செல்லுங் கைகண்டதே.

பல்பிணிகண்டித்துப் பண்பினதாக்கை
நல்குதிர்கோடையி னுயகவென்றது.

கண்டங்கந் தானவிடத்து மற்றுள்ள கடும்பிணியுங்
கண்டங்கந் தானவியல் போடருளிர்க பாடலினைக்
கண்டங்கந் தானவிரா லயநாகையிற் கற்றவர்சொற்
கண்டங்கந் தாகவியந் திகழ்சீர்புனை காரணரே.

குரிசின்மணத்தாற் குளிர்ந்துளம்விகாரப்
பொருள்பலவொழுகிப் புகழுமென்றது.

காரணங்காட்டுக் குபிரர்பொற் றேர்செலக் கற்பித்துமுற்
காரணங்காட்டுக் குரிசினன் னாகையர் கான்கலந்தாற்
காரணங்காட்டுக் குயிலுமளியுந் தென்காலு மன்றிக்
காரணங்காட்டுக் குணமுமன முங்கைவா ரத்தவே.

துயர்தருந்துன்பச் சூனையர்சூங்கர்
மயலனுகாது மறுத்தியென்றுரைத்தது.

வாரத்தன மடவாவிய போன்றவரி விழிபொன்
வாரத்தன மடவார்மயல் வேண்டுங்கொல்வாண் மதியால்
வாரத்தன மடவாவியந் தண்வயன்மா மணியும்
வாரத்தன மடவாவரு னாகைவண்டார் வன்னலே.

வன்னஎழுத வசனத்துலகத்
துன்னபொருடிரு வொருங்கெய்துமென்றது.

வண்டார மரத்தவம்பகத் தார்முகமா னும்வென்னை
வண்டார மரத்தவம்புய நீர்மரவம் மகின்மொய்
வண்டார மரத்தவம்பொழி னாகையர்வா யமுதால்
வாண்டார மரத்தவம்புவிச் செல்வமும் வாய்ப்பதுவே.

சில்வினைத்தொழிற்கட் சீத்தொருமைப்பா
னல்வினைத்தருமிறை நனிமொழியென்றது.

வாய்ப்புள கத்தர்கனி தர்சரத்தர் வலியுடற்பேய்
வாய்ப்புள கத்தர்கரு மமகற்றிம றைப்பொருளின்

வாய்ப்புள கத்தர்கனங் குணந்தந்த துவல்லவன்றன்
வாய்ப்புள கத்தர்கதி நாகையாரிசை வாக்கணியே.

நன்னயநாகை நாயகருவகை
யின்னனபொருளி னியல்பினதென்றது.

வாக்கணியா தவனுநிதி யாமதியாம் புகழ்மு
வாக்கணியா தவனுமமு தாமருந்தா மகிலு
வாக்கணியா தவநாகத்தின் வாசர்மனத் திலுன்ன
வாக்கணியா தவநாகைய ரோகைமக ரந்தமே.

அருப்பொருள்கண்ட வாண்டகையடிமை
விருப்பத்துயர்தந்த விழுமமென்னென்றது.

மகரந்த வாசங் கலைகடற்றீவந்து மானுறைவோர்
மகரந்த வாசங் கனம்பொருள்கண் டவர்வண்பொழிற்பூ
மகரந்த வாசங் கமழ்நாகையாரடி மைத்துயர்விம்
மகரந்த வாசங் கதங்கொளலாங்கோலிவ் வையகமே.

ஏழைதுயர்தீர்ந் தேத்துநற்கென்றும்
வாழிநுஞ்சரண் வையகத்தென்றது.

வையம்படருந் திருக்கன்னை கெற்பத்துன் வாழ்பொழுதூர்
வையம்படருந் திருக்கரை வென்றவ வாழிசரண்
வையம்படருந் திருக்கடர் நோயுமறுத் துயர்செவ்
வையம்படருந் திருக்கவு நாகைவந் திக்கவுமே.

இன்கனிந் தருள்கநும் மிரும்புயஞ்சிறக்கும்
பொன்குங் குமத் தொடை புல்வற்கென்றது.

வந்திக்களிக்குங் குணமகப் பெற்றென வாழியநும்
வந்திக்களிக்குங் குமத்தொடை பீதிர்வன் னாகையினை
வந்திக்களிக்குங் குலமன்னர் முன்னுமரு ளுளத்தும்
வந்திக்களிக்குங் குளிர்மருந் தாற்றுமிவ் வல்லமைத்தே.

பிணியிருளகற்றிப் பிரகாசிக்கு
மணிவிளக்காதிர்நும் மருங்கவிக்கென்றது.

வல்லமைகும்ப வனமுலை மாதரு மாற்றவினை
வல்லமைகும்ப வனக்கோ வைபாண்டு மன்முலமெனும்
வல்லமைகும்ப வனத்துழ லாதுவ ழிவிளக்கின்
வல்லமைகும்ப வனநாகை யேத்தி வருங்கவிக்கே.

நன்னயமருணெறி நடப்பவிவ்வுடற்கு
மின்னருள்காட்சி யெழிலுண வென்றது.

கவிக்கனம்பா நிழலார்மறை நேர்வழிகான் மதுவிக்
கவிக்கநம்பா விழலானாட்டி னரக்கவி யியல்பா
கவிக்கனம்பா விழலார்கனி யாக்கைக்குங் காட்சிமிந்தைக்
கவிக்கனம்பா விழலார்மதி னலைக்கல் வித்தருவே.

கல்லொடுபகர்ந்த காரணக்குரிசிற்சீர்
புல்லியநுங்கழற் புகலிடமென்றது.

கல்வித்த வாரணமா வலர்கானக் கவியுரைபு
கல்வித்த வாரணமா விழிநோயகல் வித்துடற்கி
கல்வித்த வாரணமா நிதியெற்குங் கமழ்கழற்பு
கல்வித்த வாரணமா நாகைசாருங் கமீதொலியே.

நந்நபியாணை நாயகநுங்கையா
லென்முக நீசி யிரட்சிப்பீரென்றது.

கமீதுவைபூம் பதமென்றுணர் தற்கருங் காரணர்ச
கமீதுவைபூம் பதத்தாணை பொன்னேயத் துயர்கட்டறமு
கமீதுவைபூம் பதத்தன்கரமேதறை காண்மலர
கமீதுவைபூம் பதக்காநா கைவாழ்அப் துல்காதிருவே.

மாண்டகைதாய் தந்தை மனைகிளைநண்பெல்லா
மாண்டகையாணைநும் மடைக்கலமென்றது.

காதிருவேதவ கைநுகரோர் நண்பர்கா தனுன்னிங்
காதிருவேதவ வாய்தந்தை சுற்றங்க முனைவிட்டே
காதிருவேதவ மிக்கடியே னுங்கடி கமழ்பூங்
காதிருவேதவ நாகையவாணை நுங்கை யடையே.

பொருத்துநுங்கருணைப் பொருளேயன்றி
மருத்துவமின்று மாதவமேயென்றது.

கையடையார் கரந்தன்ன முதாக்கினிர் கான்மலர்வா
கையடையார் கரந்தாப்பொழி னுலையகற் றவராக்
கையடையார் கரந்தார்நும் மையன்றினிக் காமருந்தின்
கையடையார் கரப்தந்தருள் வாரெங்கண் மாதவமே.

முற்றிற்று.